

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

KOMÜNİST

KÖZ

**Kenan Evren'in ortada kalan cenazesi
12 Eylül rejiminin krizini simgeliyor**

Uzun bir süredir makinaların desteği ile yaşatılan Kenan Evren'in ölümü kimse için sürpriz olmadı. Ancak 12 Eylül Rejimi'nin kuruluşunda başrolü oynayan, Türkiye Cumhuriyeti'nin yedinci cumhurbaşkanlığını yapmış bu generalin cenaze töreni ülke tarihinde bir ilk oldu.

s.20

AYLIK KOMÜNİST GAZETE FİYATI: 1 TL (KDV DAHİL) SAYI: 4 (101) WWW.KOZONLINE.ORG

Yalanlara Yasaklara Hırsızlıklara İnat Sandıkta Sokakta

HDP'nin Yanında AKP'nin Karşısında

Hükümet ve Cumhurbaşkanı seçimlere Kenan Evren'in bile yapmaya cüret edemediği kadar aktif bir biçimde müdahale ediyor. Besbelli ki bunun nedeni hamasi nutuklarda söylendiği gibi 7 Haziran seçimlerinden AKP'nin beklediği sonucun çıkmayacağına giderek daha belirgin hale gelmesidir.

AKP'nin mağdur rolü oynayarak prim yaptığına inanıp HDP mağdur duruma düşerse kitle desteğinin artacağını sanmak safdilliktir. Kitlelerin tuzağa düşürülerek mağdur olan bir partiye değil 12 Eylül rejiminin mirasçısı olan AKP'den kurtuluş mücadelesinin sorumluluğunu üstlemeye müsait bir partiye ihtiyaçları var.

Mevcut koşullarda karşı saldırıya geçmeye gerek vardır. Kuşkusuz gerillacılık çizgiyle gözü bağlanmış olanların aktif bir mücadeleden anlaşılması gerekeni anlaması güçtür. Bu çerçevede "provokasyona gelmeyelim" çağrıları mücadeleyi medyatik bir alana ve parlamento kulislerine sıkıştıran bir çizgiyi kalınlaştırmaktadır.

Köz'ün Sözü

"Çözüm Süreci"ne Ne Oldu?

7 Haziran seçimleri yaklaşırken sözümona "çözüm süreci"nin yerinde yeller esiyor olması en önemli gelişmelerden biri.

Oysa Erdoğan sarayına göçerken ve yeni AKP hükümeti kurulurken "çözüm süreci" için bir bakanın tahsis etmişti. Bu bile seçimlere giderken AKP'nin bu süreci istismar ederek seçim badiresini atlatmak isteyeceğini düşündürüyordu. Dolmabahçe açıklaması da bunun ilan edilmesi gibi algılandı.

s.8-9-10

**1 Mayıs 2015 İstanbul eylemi
Sarıyer'de 1 Mayıs
Gülsuyu 1 Mayıs**

s.3

**İzmir'de sendika bürokratlarının
gölgesinde, seçimleri es geçen 1
Mayıs**

s.5

**Mudanya'da 1 Mayıs
Bursa'da 1 Mayıs
Ankara'da 1 Mayıs**

s.5

s.5

s.6

**Kitle örgütleri 12. Kitle Örgütleri
Koordinasyonu'nda buluştu:
AKP'ye karşı ortak mücadeleyi
büyütelim**

s.12-13

**Barajı yıkmak isteyenler 1
Mayıs'ta buluştu**

s.7

**Kamu emekçileri ve işçiler
barajın
nasıl yıkılacağını tartıştı**

s.10

Okur/Yazar Mektupları

Şirinevler'de 1 Mayıs izlenimleri

Mayısta Yaşam Kooperatifi Yenibosna şubesinde YGS-LYS sınavlarına hazırlanan bir öğrenciyim. 1 Mayıs'la ilgili daha çok televizyondan işçilerle polis arasındaki çatışmaları biliyordum. KÖZ'den arkadaşlarla devletin başındaki kişinin yaptığı adaletsizliği, eşitsizliği önlememiz için bir arada durup taleplerimizi anlatmamız gerektiğini konuştuk. Bu talepleri dile getirmek için de 1 Mayıs'a katılmaya karar verdim.

1 Mayıs sabahı saat 08.30'da KÖZ'den arkadaşlarla Mayısta Yaşam Kooperatifi'nde buluştuk. Bir gün önceden hazırladığımız dövizlere birkaç tane daha ekledik. "Tekstilde Fazla Mesaiye Son; 6 Saatlik İş Günü, Dört Vardiya; Herkes Yeteneğine Göre Okusun" yazar dövizlerimizi hazırladıktan sonra Güneşli meydana gittik ve orada nakış işçileri ile buluştuk. Yürüyüş sırasında tekstil atölyelerine de çağrıda bulunduk. Atölyelere yaptığımız çağrı sırasında Kurtuluş Yok Tek Başına ya Hep Beraber ya Hiçbirimiz; Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan; İş, Ekmek, Özgürlük gibi sloganlar attık. Bu sırada ilginç durumlar da ortaya çıktı. Tekstil işçilerinden biri "yoldaşlar, arkadaşlar size hak veriyorum ama çalışmam lazım, beni zor durumda bırakmayın, diye seslendi. Bunun üzerine yürüyüşte yer alan işçiler arasında gülüşmeler oldu ve tekstil işçisiyle yapılan görüşmeler sonunda işçi bizimle yürüyüşe katıldı. Yürüyüş boyunca girdiğimiz sokaklarda, caddelerde pencerelerden bizi izleyip duyulan teyzeler oldu; sokakta bulunanlar da alkışlayarak destek oldular.

Şirinevler'e ulaştığımızda orada bulunan diğer siyasetler ve başka mahallelerden gelen KÖZ'den arkadaşlarla buluştuk. Burada yapılan konuşmaların arkasından sloganların atılması ve 1 Mayıs marşının okunmasından sonra İncirli'ye kadar yürünüp eylem bitirildi.

Güneşli'den Şirinevler'e yaptığımız yürüyüş boyunca "Kürtlere Özgürlük, Kurdara Azadi; Yaşasın Sınıf Dayanışması; Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan; Özgürlük Savaşın İşçilerle Gelecek; Taksim Yasaksa Varoşlar Bizim; Varoşlarda Birleş, 1 Mayıs'ta Devleş" sloganlarını attık.

Yürüyüş sırasında fark ettim ki, Güneşli'de başladığımızdan daha kalabalık bir şekilde yürüyorduk. İşçilerin yürüyüşüne ve 1 Mayıs'a ilk defa katılıyorum. Televizyonlardan gördüğümünden çok daha farklıydı ve çok iyi geçti. Bir sonraki 1 Mayıs'a birçok arkadaşla birlikte katılmayı düşünüyorum.

Yenibosna'dan bir KÖZ Okuru

Ezilenlerin siyasi mücadelesine yol gösteren metin okumaları

Mayısta Yaşam Kooperatifi'nin Tuzla şubesinde kooperatif ortaklarının ve siyasetle ilgilenen kişilerin bir araya gelmesi için bir okuma başlatma kararı aldık. Kooperatifin yürütmesine öneri olarak bu fikri sunduk ve yürütmeden alınan kararlar okumalara başladık. Okumalarımıza üst başlık olarak "Ezilenlerin Siyasi Mücadelesine Yol Gösteren Metin Okumaları" diyoruz. İlk olarak "Sosyalizmin Alfabetesi" kitabının ilk bölümünü okuduk. Okumaların ilkine sınıf savaşı, devrim, emperyalizm gibi kavramları anlatarak başladık. Kapital'den de bazı bölümleri anlatarak para, meta ve artı değeri tartıştık. İkinci okumamızda ise sınıfların kendisi ve karakteri, devletin kökenleri üzerine konuştuk. Her hafta cuma günleri düzenli olarak yaptığımız okumalarda ikinci olarak Komünist Manifesto'yu okuma hedefi belirledik ve bundan sonraki buluşmaları katılanlar arasında sorumluluk almak isteyenlerle birlikte planlamaya ve örgütlemeyi önerdik.

Tuzla'dan Komünistler

KOMÜNİST KÖZ YEREL SÜREKLİ AYLIK SİYASİ GAZETE
SAHİBİ ve SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:

ZEYNEL DOĞAN

YÖNETİM YERİ:

RASİM PAŞA MAHALLESİ SÜLEYMAN BEY SOKAK NO:6/1

KADIKÖY -İSTANBUL

TEL: 0216 700 19 98

E-POSTA: kozonline@gmail.com

WEB ADRESİ: www.kozonline.org /www.kozonline.info

BASILDIĞI YER: ÖZDEMİR MATBAASI DAVUTPAŞA CADDESİ GÜVEN

SANAYİ SİTESİ C BLOK NO: 242 TOPKAPI-İSTANBUL

TEL: 0212 577 54 92

Sultanbeyli'de Mayısta Yaşam çalışmaları

MAYIŞTA YAŞAMDA SAĞLIK SEMİNERİ

Sultanbeyli Mayısta Yaşam Kooperatifi olarak mahalle çalışmalarında ve toplantılarında kadınların belli yaş grubuna sağlık konusunda bilgilendirme yapılmasına karar verildi.

Bununla ilgili iki sağlıklı arkadaş ile görüşülerek süreç konuşuldu ve sağlıklı arkadaşların önerisi ile kadınlar için önemli olan rahim ağzı kanseri ve meme kanseri hakkında bilgilendirmeye karar verildi ve çalışmalara başlandı. Sağlıklı arkadaşların uygun olduğu gün belirlenerek el ilanları hazırlanıp bir gün önceden mahallede dağıtıldı.

Bilgilendirme kadınlarımızın katılımı ile başladı. Sağlıklı arkadaşlar önce rahim ağzı kanseri ve meme kanseri ile bilgilendirme yapıp daha sonrasında kendi bedenlerini tanımları gerektiğini anlatarak, oluşan farklılıkları nasıl anlayacakları ve kendilerini nasıl muayene edebilecekleri konusunda görsel olarak bilgi verdiler.

Rahim ağzı ve meme kanseri ile ilgili bilgilendirme yapıldıktan sonra şeker ölçümü ve tansiyon ölçümü yapılmış olup bazı kadınlarımız sağlık kuruluşlarına yönlendirilmiştir.

Günün sonunda kadınlarımızın da fikri alınarak istendiği takdirde Sultanbeyli Kadın Sağlığı Merkezi ile görüşüldüğünü ve Mayısta Yaşam Kooperatifi'nin ayarlayacağı bir araç ile pap-smear testi ve mamografi taraması yapılabileceği iletilmiş, kadınların olumlu cevap vermesi üzerine uygun oldukları bir gün belirlenerek toplu olarak tarama yapılması planlanmıştır.

Mayısta Yaşam Kooperatifi olarak yapılan bir günlük çalışmaya göre ilgi ve katılımın beklenenin üzerinde olması üzerine sağlıklı arkadaşların da önerisi ile ayda bir kez farklı konularda bilgilendirme yapılmasına karar verildi.

8 MART KADINLAR GÜNÜ ETKİNLİĞİ

Mayısta Yaşam Kooperatifi Sultanbeyli Şubesi'nde 7 Mart Cumartesi günü "Kadınlar Günü" öncesi bir etkinlik gerçekleştirdik.

Etkinlik, kooperatif öğrencilerinin de katıldığı, yönetim toplantısında alınan kararlar çerçevesinde belgesel gösterimi ve söyleşi şeklinde gerçekleştirildi.

Etkinliğe 50'ye kadın ve erkek katıldı. Etkinlik belgesel gösterimi ile başladı. 30 dakika süren belgesel gösterimin ardından söyleşi gerçekleştirildi. Söz alan herkes birkaç gün önce soba zehirlenmesi sonucu hayatına kaybeden kadın ve çocuğu hakkında konuştu. Kadının ölüm sebebi her ne kadar soba zehirlenmesi olsa da aslında sorunun kadın ve ailesinin yoksulluğu nedeniyle olduğu belirtildi. Ailenin bedeliyenin verdiği kalitesiz ve zehirlenme riski taşıyan kömürü kullanmak zorunda kalmasının ve aynı zamanda kadının eşinin gece çalışıyor olmasının da bunun başka bir yönü olduğu ifade edildi. Etkinlikte daha çok bu konu ve Özgecan Aslan cinayeti ve eylemleri konuşuldu.

"ÇOCUK GELİNLER" BELGESEL ETKİNLİĞİ

Kooperatif üyelerinin bir arada bulunduğu bir toplantı yapacaktık. Gündemimizde en yakın olan program Bingöl Elmas adlı yönetmenin, kadınlarını anlatan belgeselini halka duyurmak ve bu belgeselin izlenmesini sağlamaktı. Toplantıda tüm üyelere söz veriliyor ve herkesin fikirleri tek tek değerlendiriliyordu. Güzel fikirler ortaya çıkıyor, toplantıyı unutup tam bir söyleşi havasına giriyorduk. Amacımız ise belgesel programını daha geniş kitlelere yaymaktı.

Kimi afiş bastırılmasını gerektiğini söyledi. Kimi ise el ilanlarının daha çok işe yarayacağından bahsediyordu. Bu konuşmalardan sonra görev almak isteyen arkadaşlardan komisyon üyelerini ayarladık. Bir sonraki toplantıya kadar ortaya sunulan fikir ve düşünceler değerlendirilecek ve harekete geçilecekti.

Bir hafta sonra tekrar toplandık ve belgesel programı için etrafımızdaki insanlara haber verdik. Görev dağılımı yaptık ve güzel bir program olmasını umarak toplantıyı bitirdik.

Belgesel günü gelip çatığında herkes heyecanlıydı. Tüm arkadaşlar bir olmuş hummalı bir temizliğe başlamışlardı. Sonuçta biz ev sahibiydik ve misafirlerimizi en iyi şekilde ağırlamalıydık. Akşama doğru misafirlerimiz yavaş yavaş gelmeye başlamışlardı. Birçoğu kadın olmak üzere, 40'a yakın kişi belgeseli izlemek için toplanmıştı.

Belgesel programı başlamıştı, bizler sandalyelerimize oturmuş, sessizce ve pür dikkat belgesel izliyorduk. Belgesel izledikten sonra salonda bulunan herkes çok etkilenmişti. Belgeselde kadınlara uygulanan şiddet, erken yaşta evlendirme ve daha birçok sorun anlatılıyordu. Belgeseli izledikten sonra, Bingöl Elmas'la belgesel üzerine sohbet ettik. Kadınların acı gerçeği olan şiddet ve erken evlendirmeye mecbur bırakılan çocuklarla dayanışmanın ve onlarla bir arada olmanın önemini öğrendik.

Güzel bir etkinlik oldu. Belgeselde kadınlar kendi yaşadıklarını anlattı.

Aydos'ta kentsel dönüşüm yürüyüşü

ERSÜLDER'in (Ertuğrulgazi Sülüntüpe Mahalleleri Dayanışma Derneği) organize ettiği yürüyüşe katıldık. Aydos'tan Pendik Belediyesi önüne kadar yürüyüş yapıldı. Belediye önünde basın açıklaması yapılarak eylem sonlandırıldı. "Sözleşme ve borçlandırma değil barınma hakkımızı ve tapumuzu istiyoruz" pankartı taşındı. Yürüyüş boyunca "Barınma hakkımız engellenemez; Barınma hakkımız söke söke alınır; İmza atma oyuna gelme; İşgalci değil hak sahibiyiz; Aydos bizimdir bizim kalacak; Mahallemiz Aydos sözleşmeye paydos; Zafer direnen emekçinin olacak; Sözleşme değil tapu istiyoruz; Bu daha başlangıç mücadeleye devam" sloganları atıldı. Yürüyüş boyunca etrafta izleyenlere korteje gelmeleri için çağrı yapıldı. 11.00'de Aydos'ta başlayan yürüyüş uzun sürmesine rağmen coşkuyla devam etti.

1 Mayıs 2015 İstanbul eylemi

2015 1 Mayıs'ı, 7 Haziran seçimlerinde HDP'nin 12 Eylül barajını yıkmaya ihtimalinin yoğun bir şekilde tartışıldığı politik bir ortamda, DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin oluşturduğu 1 Mayıs 2015 Komitesi'nin 1 Mayıs alanı olarak Taksim'i işaret etmesi ile bir kez daha ülkenin genel gündeminden kopuk bir şekilde geçti. Oysaki seçimlerin hemen bir ay öncesine denk gelen 1 Mayıs eylemi, emekçilerin taleplerinin kitlesel bir şekilde alanlara yansıdığı, başta AKP olmak üzere tüm düzen partilerinin teşhir edildiği bir mitingin ger-

çekleşmesinin olanaklarını taşıyordu. Böylesi bir miting, işçilerin, emekçilerin, Alevilerin ve Kürtlerin taleplerinin HDP ve onu destekleyen güçlerin seçim çalışmalarını birleştirilmesinin önünü açacak, seçim gündemi politik bir 1 Mayıs eyleminin ana gündem maddesi haline gelebilecekti. Tam da böylesi bir ortamda, uzun süredir seçimlerde CHP'ye desteğini gizlemeyen DİSK'in Taksim'e

işaret etmesi, boykotçu gruplarla onların peşine takılan siyasetlerin de hevesle bu eyleme sarılmaları anlaşılır görülmelidir. Ne yazık ki, en çok sorumluluk alması gereken HDP ya da onun içindeki bileşenlerden herhangi biri de, 1 Mayıs'ın politik gündemden kopartılmasını engellemek doğrultusunda bir sorumluluk almamış, DİSK'in gösterdiği doğrultuda 1 Mayıs'ın apolitik bir şekilde geçmesine razı olmuştur.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak, politik gündemin damga vuracağı, seçimlerle 1 Mayıs'ı birleştiren bir mitingin olmasının gerek-

liğini bulduğumuz her zeminde vurguladık. Gazete söyleşilerinde, 1 Mayıs öncesinde gerçekleştirdiğimiz 1 Mayıs etkinliğinde ve de 1 Mayıs'ın çalışmasını yaparken gittiğimiz bütün kitle ilişkilerimize, seçimlerin ana gündem maddesi olduğu bir mitingin örgütlenmesinin günün ödevi olarak görülmesi gerektiğini, işçi ve emekçilerden yana tavır alan bütün siyasetlerin de böylesi bir mitingin gerçekleşmesi için sorumluluk alması gerektiğini vurguladık. Böylesi bir mitingin olmadığı koşullarda, Köz olarak Taksim'deki eylemin çağrıcısı olmasak da, bu eyleme pankart ve flamlalarımızla katılacağımızı, ama tüm bunların dışında, 1 Mayıs Mahallesi'nde saat 15.00'te bağımsız bir eylemi örgütleyeceğimizi ilan ettik. Bu eylemin Taksim eylemlerine alternatif olmadığının altını çizdik.

Komünistlerin birliğini savunanlar, 1 Mayıs'ta birleşik ve kitlesel bir mitingin gerçekleşmesi için diğer siyasetlerle görüşmeler yapmış, yayınlarından bu yönde çabası olduğunu ima eden EMEP'le görüşmeler olarak 1 Mayıs'ta böylesi bir mitinge dönük çabalarının olup olmadığını sormuş, varsa bunu ortaklaştırmak yönünde çaba harcayacağımızı-

zı kendilerine iletmıştır. EMEP böylesi bağımsız bir planının olmadığını, Taksim'e gitmeden önce Şirinevler'de Nakış işçilerinin de katılımı ile bir eylem yapacaklarını bize ilettiler. Biz de, Şirinevler'deki eyleme sanki kendi bağımsız eylemimizi karşılayan bir eylem gibi bir anlam atfederek daha önceki planlarımızı değiştirerek katıldık. Oysaki yapacağımız bağımsız eylem, birleşik ve kitlesel bir 1 Mayıs mitingine alternatif olmasa da, kitleleri çağırabildiğimiz, başlangıç ve sonu belli olan bir eylem olması açısından anlamlıydı. Bunu yapamamış olduk.

Komünistlerin birliğini savunanlar, bu 1 Mayıs'tan çıkardıkları dersleri kendilerine rehber edinerek Bolşevizmin kızıl çizgisini siyasal mücadelenin pratiği içerisinde somutlayacaklar, kızıl 1 Mayıs'ın yaratılması için gerekli sorumluluğu alabilecek bir devrimci partinin yaratılması için kararlı adımlarla yürümeye devam edeceklerdir.

Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan!

İstanbul'dan Komünistler

1 Mayıs Gülsuyu

1 Mayıs 2015 Cuma günü sabah saat 08:00'da Gülsuyu Mahallesi'nde bir yürüyüş düzenledik. Bu yürüyüşe Partizan, EMEP, Haziran Hareketi ile birlikte 1 Mayıs gündemini mahalleye taşımak üzere karar verildi. Fakat Partizan ve ESP, valiliğin mahalleleri hedef göstermesini gerekçe göstererek yürüyüşün iptal edilmesi gerektiğini savundu. EMEP, Haziran Hareketi ve KÖZ bu eylemin hem bu kadar yakın bir zamanda iptal edilmesini doğru bulmadığımızdan hem de mahalleye 1 Mayıs gündemini taşımamanın önemli olduğunu düşünerek mahalle yürüyüşünün yapılmasını kararlaştırdık. Yürüyüşe Haziran Hareketi, KÖZ, EMEP ve Alinteri katıldılar. Heykel'den E-5'e yapılan yürüyüşte mahalle halkını 1 Mayıs'a davet ettik. Çok sönük olmamakla birlikte mahalle katılımının etkili olmadığı bir yürüyüşü. E-5'te son bulan yürüyüşün sonunda Beşiktaş'a gitmek üzere yola çıktık.

Gülsuyu'ndan Komünistler

1 Mayıs Beşiktaş

1 Mayıs 2015 Cuma günü Gülsuyu Köprüsü'nde, arkadaşlarımızın bir kısmı Şirinevler'deki eylemimize doğru harekete geçerken bir kısmımız da Beşiktaş'taki eyleme dahil olmak üzere yola çıktık. Levent'ten Zincirlikuyu'ya kadar yürüdük. Levent'te, Beşiktaş'a ulaşmak üzere toplanan kitleye dahil olduk. Pankart ve flamlarımızla yürüyüşe geçtiğimiz sırada polis müdahalesiyle karşı karşıya kaldık. Müdahale sonrası kısa bir dağınıklık yaşadık. Bu dağınıklığın ardından Point Otel yakınlarında tekrar toplanma sağladık. Toplandığımız yerde, polis barikatının önünde, Sabahat Tuncel ve Aysel Tuğluk'un polis ile tartıştığını gördük. Pankartımızı ve flamlarımızı açarak, sloganlarımızla onlara destek verdik. Muhtelif sendikalarından işçiler de otobüsleriyle bulduğumuz yerde toplanmaya çalışsada polis tarafından alanda bekletmeden geri çeviriliyorlardı. Toparlanma sağlayanlar, tıpkı bizim de daha sonra yaptığımız gibi, Beşiktaş'a gitmek üzere ara sokaklardan aşağıya ilerlemeye başladılar. Balmumcu ve Darphane'nin ara sokaklarında pankart ve flamlarımızla ilerlemeye devam ettik. Ara sokaklarda, pankart ve sloganlarımız-

la ilerlerken, bizi gören dağınık kitle arkamızdan dahil olarak kortej düzeninde yürümeye başladık. Bu yürüyüş esnasında TÖP'den arkadaşlarda pankartlarıyla hemen arkamızda yer aldılar. Yürüyüşte, "Yaşasın 1 Mayıs, Biji 1 Gulan; Özgürlük Savaşın İşçilerle Gelecek; Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz; Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam; Nerden Geliyoruz Varoşlardan, Ne istiyoruz/Özgürlük, Vermeyecekler/Alacağız ve AKP'den Hesabı Emekçiler Soracak" vb. sloganları attık. Belirli bir noktaya vardığımızda, Kaldıraç'tan arkadaşların, ilerleyebilmesi için polisle karşı karşıya kaldığını gördük. Biz de orada yerimizi aldık. Polisin müdahalesi ile üçe bölündük. Daha sonra Darphane yolundan Barbaros Bulvarı'na çıktık. Barbaros Bulvarı'ndan ara sokaklardan Beşiktaş Meydana indik. 14:30 sularında Beşiktaş Meydanı'na varmış olduk. Tekrar pankart ve flamlarımızı açtığımız sırada polis saldırısı gerçekleşti. Bu saldırıdan sonra ara sokaklarda güvende olabileceğimiz bir yere çekildik. Ve son olarak ara sokaklarda dağılma kararı aldık.

Gülsuyu'ndan Komünistler

Sarıyer'de 1 Mayıs

Koç Üniversitesi işçileri 1 Mayıs sabahı Sarıyer'de bir yürüyüş gerçekleştirdi. Biz de bu eylemin örgütlenmesinde sorumluluk aldık. Tüm emekçilerin katılabileceği merkezi ve kitlesel bir 1 Mayıs mitingin düzenlenemediği koşullarda en azından Sarıyer'deki kitle örgütleri ve siyasi akımların katılacağı bir yürüyüşün önemli olduğu bilinciyle hareket ettik. Zira aksi takdirde 1 Mayıs'ın ezilenlerin ve emekçilerin siyasal mücadeleye katılmak yerine evde oturdukları ve devrimcilerin bu durumu değiştirmek için sorumluluk almadığı bir gün olacağını biliyorduk. Sarıyer'deki eylem elbette bu tabloyu değiştirmede ancak Koç işçilerinin örgütlülüğünün ve taleplerinin görüldüğü bir eylem oldu.

Bu kaygılarla öncelikle Sarıyer'deki siyasetlere 1 Mayıs sabahı Sarıyer'de bir eylem yapmayı önerdik. Halkevleri sabah erken saatlerde Sarıyer'den otobüs kaldıracağını söyleyerek önerimizi reddetti. Ancak Halkevleri hariç diğer siyasetler çağrımıza geç yanıt verdikleri için onlarla eyleme çağrıcısı değil katılımcı olmaları üzerine

görüştük. Kaldıraç yerel eylemlerin Taksim çağrısını zayıflattığını ve 1 Mayıs'ta Taksim'i kitlesel zorlamak gerektiğini ileri sürerek eyleme katılmayacağını belirtti. HDP de uzun süre çağrımıza cevap vermedi ancak sonrasında Koç işçilerinin düzenlediği eyleme birkaç temsilcisiyle katıldı ve teknik destek verdi.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak iki senedir aralarında çalışma yürüttüğümüz Koç Üniversitesi işçilerinin böyle bir eyleme katılmaları gerektiğini düşünüyorduk. Zaten Sarıyer'de 1 Mayıs Koç işçilerine yabancı bir fikir değildi. İki sene önce de 2 Nisan direnişinin ardından 1 Mayıs eylemi gerçekleştirmiştik. Bu önerimizi Koç işçilerinin örgütlülüğünün aracı olan Taşeron İşleme Kurulu toplantısında dile getirdik. Bunun üzerine 1 Mayıs günü merkezi toplantılara katılmak adına Sarıyer eylemini 30 Nisan'a alma teklifi geldi; biz de yeri ve saati belirli bir çağrının daha yapılmadığını ve Koç Üniversitesi işçilerinin katılabileceği merkezi bir eylemin olmadığını belirttik. İşçiler de 1 Mayıs'ı o günde kutlamanın

Ankara'da coşkulu 1 Mayıs

Ankara'da işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ta on binlerce kişi Sıhhiye Meydanı'nda toplandı. Sabah saat 10.00'dan itibaren tren garında toplanmaya başlayan kitle saat 12.00'de Sıhhiye Meydanı'na doğru yürüyüşe başladı.

Bu yıl Ankara'da 1 Mayısın bölünmeyerek tek bir alanda kutlanması eylemin önceki yıllara oranla daha kitlesel ve coşkulu kutlanmasını sağladı. Geçen yıl 3 ayrı alana 1 Mayıs çağrısı yapılması kitlenin bölünmesine neden olmuştu. Devlet güdümlü sendikalar Türk-İş, Hak-İş, Türkiye Kamu-sen, Birleşik Kamu İş ve yıllardır devrimcilerin yer aldığı 1 Mayıs'ı giremeyen İşçi Partisi 1 Mayıs alanı olarak Tandoğan'ı seçmişti. Halkevleri, BDSP, DHF ve kimi kitle örgütleri 1 Mayıs'ın yasaklı olan Kızılay Meydanı'nda kutlanması çağrısı yaptılar, DİSK, KESK, TTB, HDP ve diğer siyasi yapılar da 1 Mayıs alanını Sıhhiye Meydanı olarak belirlemişti. 1 Mayısın bu parçalı durumu geçen yıl katılımın düşük olmasına sebep olmuştu.

Bu sene ise Ankara'da birleşik 1 Mayıs örgütlendi. Türk-İş'in Sıhhiye 1 Mayıs'ına katılması ve geçen yıl Kızılay çağrısı yapan kurumların bu yıl çağrılarını yinelenmemiş olması 1 Mayıs'ın bölünmesinin önüne geçti. Tür-İş' bağlı sendikalar, TMMOB, TTB, KESK, DİSK, demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler, öğrenci örgütleri ve devrimci yapılar Sıhhiye 1 Mayıs'ına katıldılar. Katılan kurumlar arasında Birleşik Haziran Hareketi, HDP ve Halkevleri ve CHP en kalabalık kortejlerle katılan kurumlar oldular.

önemini ve Sarıyer'de olan eyleme daha çok katılım olacağını söyleyerek 1 Mayıs günü eylemin yapılması yönünde fikir belirttiler. Diğer toplanmalara geçecek arkadaşların katılımını arttırmak için eylemi sabah saatlerine koyduk. Salı günü toplantıda kararın alınmasının ardından Pazar akşamı eylemin günü ve saati tekrar tartışma konusu oldu ve eylemin duyurusuna başlayacak yerde işçilerin bölümlerini teker teker ziyaret ederek oylama yapmak durumunda kaldık. Yapılan her oylamada sonuç toplantıda alınan karar ile aynı yönde oldu. Bu sebeple pazar başlayacağımız çalışmaya çarşamba başlayabildik.

Eylemin 1 Mayıs sabahı yapılmasının keskinleşmesi üzerine 1 Mayıs afişi ve bildirisi hazırlandı. Afişleri Sarıyer ve Büyükdere'de astık ve bildirileri dağıttık. Bir yandan da okulda afişleme yaptık ve işçilerin bölümlerini ziyaret ederek eylem duyurusu yaptık. Bir grup işçi arkadaşla işçilerin katılımını nasıl artırabileceğimizi konuşmak üzere okul dışında bir toplantı yaptık. Perşembe akşamı döviz ve bez pankartımızı hazırladık. Bu etkinliğe işçileri de katılmaları ve seçimlere ilişkin emekçilerin taleplerini konuşmayı

Biz KÖZ'ün arkasında duran komünistler de "12 Eylül Barajını Aşarak AKP Sultasına Son Verelim, Emekçiler Kitlesel Eyleme" yazılı pankartımız ile 1 Mayıs'a katıldık. Yürüyüşün başlama noktası olan tren garı önünde yan yana iki kolda kortejler kuruldu, biz HDP'nin yer aldığı kolda HDP'nin arkasında kortejimizi oluşturarak yürüyüşe katıldık. Yürüyüş boyunca "Yaşasın 1 Mayıs Biji Yek Gulan; Ordu, Polis Tekeller İşte Katiller; Devrim İçin Devrimci Parti Parti İçin Komünistlerin Birliği; Paralı Parasız Burjuva Eğitimciler Hayır; Nereden Geliyoruz Varoşlardan Ne istiyoruz Özgürlük Vermeyecekler Alacağız, Özgürlük Savaşın İşçilerle Gelecek, Kürtlere Özgürlük Savaşın İşçilerle Gelecek" sloganlarını sık sık coşkuyla haykırdık. Alana girdikten sonra pankartımızı Sıhhiye Köprüsü'ne astık.

Sıhhiye meydanına varıldığında başta 1 Mayıs 1977 şehitleri olmak üzere devrim ve demokrasi mücadelesinde şehit düşenler için yapılan saygı duruşu ile miting programı başladı. Yapılan konuşmaların ardından müzik dinletisi ile son buldu.

Bu yıl Ankara 1 Mayıs'ında dikkat çeken bir durum da, mitinge katılan parti ve siyasetlerin katılımının sendikalarından daha fazla olmasıydı. Bu durum sendika bürokratlarından bağımsız 1 Mayıs örgütlemeye olanaklarının her zamankinden fazla olduğuna işaret ediyor ancak bu yıl bu fırsat kaçırılmıştı.

Ankara'dan Komünistler

planlıyorduk, ancak kutlamanın yeri ve zamanı hakkındaki tartışmalar çalışmasını kısa bir süreye sığdırmaya zorladığı için işçi arkadaşları bu hazırlığa katamadık ve öğrenciler olarak dövizleri hazırladık.

1 Mayıs sabahı 09.00'da Hüseyin Kalkavan Lisesi önünde buluşmaya başladık. Eyleme Sarıyer HDP ve İşçi Demokrasisi Partisi de katıldı. 55-60 kişilik bir grup olarak sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçtik. Grubun yansından fazlası işçilerden, kalanları da öğrenci, akademisyen ve siyasi akımların temsilcilerinden oluştu. Sarıyer ana caddeden sahile kadar yürüdük. Sahilde Hacı Ömer Meydanı'nda Taşeron İşleme Kurulu'ndan iki temsilci konuşma yaptılar. Ardından slogan atarak eylemi sonlandırdık. Eylemde "Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan; Yaşasın 1 Mayıs Emekçinin Bayramı; Taşeron Güvençsizliğe İştin Çıkarmalara Hayır; Taşeron Hayır Bu Kadro Bizim; Kurtuluş Yok Tek Başına ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz; Yaşasın 2 Nisan Direnişimiz; Yaşasın İşçi Hoca Öğrenci Dayanışması" sloganları atıldı.

Sarıyer'den Komünistler

İzmir'de sendika bürokratlarının gölgesinde Seçimleri es geçen 1 Mayıs

Yıllardan beri İzmir 1 Mayıs'ları gerek örgütleniş biçimi, gerekse alan itibarı ile emekçileri kendi gündemleri üzerinden örgütlendiren ve öznelştiren değil, aksine nesnelştiren bir işlev görüyor. Genellikle sendikalar tarafından siyaset dışı bir gün muamelesi gören 1 Mayıs'lar, seçim zamanlarında ise CHP'nin kendisine yamamaya çalıştığı, kimi konfederasyonların da bu duruma çanak tuttuğu mitinglere dönüşüyor. Buna karşılık sol-sosyalist-devrimci siyasetlerin 1 Mayıs'taki varlığı müdahale imkânları sunsa da böyle bir hedefle ve koordineli biçimde hareket etme perspektifinin olmayışı söz konusu tablonun değişmeden kalmasına neden oluyor. Haziran Ayaklanması sonrasında gerçekleştirilen eylemlerde sendikaların bu konudaki inisiyatifleri belli ölçülerde sınırlandırılmış olsa da, Gezi günleri ile kendiliğinden yükselen kitle hareketinin geri dönüşü ile farklı kesimlerin ses ve renklerinin, talep ve görüşlerinin yansıdığı eylemler ortaya koyma konusundaki olumlu girişimler kısa ömürlü kaldı.

Geçtiğimiz sene Haziran Ayaklanması ardından gerçekleşen ilk 1 Mayıs'ta da sendikalar Taksim endeksli bir kurgu ile hem yüzünü Taksim'e çeviren kesimleri yedeklemeyi, hem de inisiyatifleri ellerinde tutmayı başarmışlardı. Geçtiğimiz sene Taksim'deki müdahale ardından önceden kararlaştırılmış bir şekilde İzmir 1 Mayıs'ı kısa tutularak Basmane'ye bir yürüyüş gerçekleştirilmiş, sendikaların çağrıcısı olduğu bu yürüyüşte konfederasyonların katılımı ise tahmin edilebileceği üzere sembolik düzeyde olmuştu.

Alan kalabalıklaştı, politik kortejler zayıfladı

Bu sene İzmir 1 Mayıs'ında ilk göze çarpan durum politik kortejlerin zayıflığı oldu. Haziran Ayaklanması sonrasında şu ya da bu oranda alanlarda, eylemlerde yer alan, dışa dönük siyaset imkânları genişleyen sol-sosyalist-devrimci örgütlerin kortejleri beklenileceği üzere genişleyip kalabalıklaşacağına zayıflamıştı. HDP'nin oluşturduğu kol ve Birleşik Haziran Hareketi bileşenlerinin ortak korteji bu konuda istisna oldu. Bu durum ise Haziran Ayaklanması'ndan "örgütlenmek gerektiği" yönünde değil de, genel olarak "pekala, bu işlerin örgütsüz de olabileceği" sonucunu çıkaran geniş kesimlerin varlığını, kitleleri örgütlemeye iddiasındaki akımların da bu kitleleri örgütlemekten uzak olduğunu gösterir nitelikteydi. Nitekim kortejlerin zayıflığına rağmen alan geçtiğimiz senelere kıyasla daha kalabalıktı.

Sendikaların kortejlerinde öne çıkan taleplerin başında taşeronun bitirilmesi, iş güvenliğinin sağlanması, kıdem tazminatına dokunulmaması vardı. Metal işçilerinin son dönemde özellikle Bursa'da sendikal bürokrasiye karşı geliştirdiği hareket ve metal işçilerinin talepleri ise sendika kortejlerine yansımamıştı.

Soma'da yaşamını yitiren 301 işçinin aileleri de alandıydı. İşçi aileleri, 'Soma'yı unutmamak, unutturmayacağız. Sorumlulardan hesap soracağız' pankartını taşıdılar.

ÖRGÜTSÜZ GENİŞ KESİMLER SENDİKA BÜROKRASİNE TABİ KALDI

"Doğrudan alanda 1 Mayıs'a katılmayı tercih

eden" kitlelerin genişlemesi ise ne 1 Mayıs'ı daha canlı ne de daha coşkulu kıldı. Zira "bu işlerin pekala örgütsüz de olabileceği" yanılmasına şu ya da bu nedenle kapılan ve alana herhangi bir hazırlık yahut işbölümünün parçası olmaksızın, herhangi bir hedefi, bir görüş yahut talebi alana taşıma kaygısı olmadan gelen geniş kesimler, sendika bürokratlarının kendilerinin çalıp kendilerinin oynadığı kürsüye tabi kaldılar. Kendilerine yabancı ve kendilerinden uzak konuşmalara maruz kalıp "sahneyi seyrettiler".

Bu sene alana görece erken girmiş olmamızın sonucu sendikaların 1 Mayıs'a katılan geniş kesimlerin geri yönlerine hitap etme çabasına da, mikrofonun kapanın elinde kaldığı bir kürsü rekabetine de tanık olduk. İşçi sınıfının uluslararası mücadelesinin ve kavgasının ürünü, dolayısı ile uluslararası ve uluslar ötesi bir muhteva taşıması gereken 1 Mayıs'a "İstiklal Marşı" ile emgen ve baskıcı bir devletin ulusal marşını dayatan tertip komitesi ibretlik bir performans gösterdi. Bir yandan alana giren kortejleri selamlamalarda şoven bir söylem kullanılırken bir yandan da Kürtçe çağrılar yapılması tertip komitesindeki parçalı ve nabza göre şerbet veren ortayolcu tutumu açık etti. Alandaki şoven gruplar Kürtçe anonslara tepki gösterirken, durumu dengelemek için İstiklal Marşı çalındı yahut bu şoven gruplara hitap eden konuşmalar yapıldı. Buna tepki gösterildi-

ğinde ise 1 Mayıs Marşı hatta Enternasyonal tedavüle sokuldu.

SINIFIN YEMİNLİ DÜŞMANI BİRLEŞİK KAMU-İŞ KÜRSÜDE

Kamu-Sen ve Memur-Sen'e dahi rahmet okutur bir şekilde ırkçı-şoven bir propaganda ile kendine alan açmaya çalışan, faşizan Vatan Partisi'nin kamu emekçileri arasındaki truva atı Birleşik Kamu-İş de bu sene kürsüde idi. KESK'in altını oyup, kamu emekçilerinin birliğini bozmayı hedeflemekten öte bir işlevi olmayan bu bozguncu sarı sendikannın varlığı kürsüde süratle hissedildi. Çıkardığı tüm gürültüye oranla alanda ancak göstermelik bir nicilikle yer alan Birleşik Kamu-İş sendikalarının üyeleri kürsüden "Mustafa Kemal'in öğretmenleri geliyor!" ajitasyonları ile bizzat DİSK'liler tarafından selamlandı. Birleşik Kamu-İş'in kürsüden gördüğü iltifatlar sendika görünümümlü bu faşizan çeteye meşruiyet alanı açılması çabasının ürünü idi.

"EMEK DOSTU" CHP'Lİ BÜROKRATLAR DA ALANDAYDI

Her sene olduğu gibi CHP'li vekiller ve yerel yöneticiler de tüm haşmetleri ile alanda boy gösterdiler. Toplu sözleşme süreçlerinde AKP'den hiçbir farkı kalmayan, iktidar oldukları yerel yönetimlerde kamu emekçilerinin taleplerini tümüyle görmezden gelen, taşeronu makyajlayıp tepe tepe kullanan CHP'li burjuva siyasetçileri başta DİSK olmak üzere CHP'nin değirmenine su taşıyan sendikal yapıların "emek dostu" kontenjanından alanda yerlerini aldılar.

ALANDA KEŞMEKEŞ VE DAĞINIKLIK

Bir başka İzmir 1 Mayıs'ı klasiği de yürüyüş güzergâhları ve girişlerdeki keşmekeş, alandaki dağınıklığı. Yıllardır 1 Mayıs'ları tertipleyenler kortejlerin seri ve düzenli biçimde alana girmesinde ve alana gelenlerin kalmak isteyeceği bir miting meydan hazırlamakta bu sene de başarısızdılar. Katılım yüksek olmasına rağmen dağınıklık alana girenlerin alandan hızla çıkmasına yahut Kordon sathına yayılmasına sebep oldu.

ALANDAKİ ESAS EKSİKLİK BARAJI YIKAKAK OLANLARIN SESİYDİ

Bu sene 1 Mayıs, sol-sosyalist hareketler ve sınıf hareketi açısından seçimlerden önceki belki de bu çaptaki son kitlese buluşma olacak olmasına rağmen seçimler genel geçer bir dizi söylemin, gündelik Mücadeleye dair yahut sektörel taleplerin gölgesinde kaldı. Seçimler ve seçimlerde emekçilerin alması gereken tutum yürüyüş kollarına yansımada.

HDP güçlü bir kortej oluştursa da alana müdahale konusundaki hazırsızlık ve ufuksuzluk alana seçimlerde barajı yıkmaya iradesinin damgasını vurmasına mani oldu. Alanın en geniş kortejlerinden biri olmakla birlikte HDP, bileşenleri ile koordine olmaktan ve alana müdahale perspektifinden uzaktu. Belli bir hazırlıkla gerek alandaki örgütsüz kesimlere hitap etmenin, gerekse sendikacı yahut sendikasız işçilerle buluşup, 1 Mayıs'ı seçimler öncesinde bir gövde gösterisine çevirmenin fırsatı kaçırıldı. 1 Mayıs seçimlere emekçilerin-ezilenlerin daha güçlü, kitlesele ve birlikte hazırlanmasına yarayacak bir imkân olarak değerlendirilemedi. KÖZ'ün arkasında duran komünistler tablo da bir istisna teşkil ederek, alanda kendi güçleri oranında seçimlerde izlenmesi gereken yolu göstermeye çalıştılar.

Alana en son giren kortej HDP olunca miting katılan kitlelerin önemli bir kısmı HDP'nin alana girişini dahi göremedi. HDP alana girdikten sonra alanın bir ucunda adayların da bulunduğu mini bir kürsü oluşturulması yerinde, fakat gecikmiş bir olumluluk olarak kaldı.

HDP ve kimi örgütlenmeler alana girerken arama noktalarında polisin engelleme girişimlerine maruz kalsalar da, kontrol noktaları zorlanarak açıldı.

"BARAJI AKP'İN BAŞINA YIKALIM!"

KÖZ'ün arkasında duran komünistler 1 Mayıs için Fuar Basmane Kapısı önünde buluştular. Komünistler; yüzlerce yoksul göçmene mezar olan Ege Denizi'nde yaşanan ölümlere ilişkin olarak "Ege Denizi'nde Ölümlere Son!" pankartı ile 1 Mayıs'a katılan Mülteci-Der, "İşçiler Birleşin! Ucuz İşçiliğe Son Verin!" pankartı ile katılan Deri Tekstil Kundura İşçileri Derneği ve "Ezilenler için Eğitim, Eğitim için Dayanışma!" pankartı ile alanda yerini alan Özgür Yaşam Eğitim ve Dayanışma Derneği'nin ardından kortejlerini oluşturdular.

Özgür Yaşam Eğitim ve Dayanışma Derneği'nin yaygınlaşan ilişki ve dayanışma ağını, yıl içerisinde gerçekleştirdiği dayanışma faaliyetleri-

ni alana yansıtamamış olması ve geçtiğimiz sene birlikte yürüdüğümüz gelinlik atölyesi emekçilerinin 1 Mayıs'a katılmamış olmaması bu kolda hissedilir eksikliklerdi. Bununla birlikte yıllardan bu yana dayanışma içerisinde faaliyet yürüten sınıf dayanışma kurumlarının geçtiğimiz senelerden farklı olarak bu 1 Mayıs'ta bir arada yürüyebilmiş olması kitle örgütleri arasındaki koordinasyonu güçlendiren bir gelişmeydi.

KÖZ'ün arkasında duran komünistlerin Newroz'da olduğu gibi "Haziran Ayaklanması ve Rojava Devrimi'nden güç alıp; Barajı AKP'nin Başına Yıkalım! Oylar HDP'ye!" pankartı açtığı ve yaklaşık yüz kişinin yer aldığı bu yürüyüş kolu yine Basmane'de HDP il binası önünde toplanan HDP ve bileşenlerinin olduğu yürüyüş koluna dahil oldu.

Yürüyüş boyunca komünistler; "Nereden geli-

yoruz? Kondulardan! Ne İstiyoruz? Özgürlük! Veremeyecekler – Alacağız! Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek!", "Bankalarda – Hırsız var!, Bürokraside! – Hırsız var! İktidarda – Hırsız var! Hırsızlardan Hesabı Emekçiler Soracak!", "Atölyelerde – Katil var! İnşaatlarda – Katil var! Tersanelerde – Katil var! Madenlerde – Katil var! Katillerden Hesabı Emekçiler Soracak!", "Roboski'den Soma'ya Hesap Sormaya!", "Her Yer Taksim, Her Yer Direniş!", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam!", "Kavga Bitmedi Daha Yeni Başlıyor!", "yaşasın Haziran Ayaklanması!", "Biji Şoreşa Rojava!", "Gezi'de Düşenler Kavgamızda Yaşiyor!", "1 Mayıs Kızılder Kız Kalacak!", "AKP'nin Hakkından Serhildanlar Gelecek!", "AKP'ye Geçit, CHP'ye Yol Verme!", "Dersim'de CHP, Roboski'de AKP!", "Ne AKP Ne CHP! Kurtuluş Birlikte Mücadelede!", "Barajı AKP'nin Başına Yıkalım!", "Herkes Sendika Sigorta Hakkı!", "Köle Değil İşçiyiz, Birleşince Güçlüyüz!", "Bolşevizm Kazanacak! Komünist Bir Dünya Kuracağız!" sloganlarını attılar.

Bunun yanı sıra çekilen ajitasyonlarda 12 Eylül artığı barajı AKP'nin başına yıkmak için emekçilerin kitlesele eylemli bir mücadelesine ihtiyaç duyulduğu, Roboski'nin, Soma'nın, Gezi'de düşenlerin hesabını sormak için sokakta da sandıkta da örgütlenilmesi, birleşilmesi ve mücadele edilmesi gerektiğine işaret edildi.

Yürüyüş kollarının keşiştiği noktalarda yaşanan tıkanma nedeni ile HDP ve bileşenlerinin uzun bir süre hareket edememesi nedeniyle kortejimiz alternatif bir yoldan Cumhuriyet Meydanı'na ilerledi. Buy yürüyüş sırasında işbaşı yapan gelinlik atölyelerindeki konfeksiyon işçileri selamlandı, ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Alana girişimiz esnasında çalan "İstiklal Marşı"na hak ettiği ilgiyi gösterdiğimiz için kortejimize yönelik bizimle tartışanlar olduğu gibi tutumuzu destekleyenler de oldu. Ancak esas ilgiyi seçimlere dair tutumumuzu yansıtan, hatta biz alana girene kadar seçimlere dair yegâne somut, elle tutulur ve net ifadeyi içeren pankartımız gördü. Pek çok kişi pankartımızın fotoğrafını çekti, alana girişimiz esnasında sloganlarımızı katıldı. Pankartımız, alana girişimizden mitingimizin son kısımlarına kadar açık kaldı. Miting Suavi konseri ile son buldu.

Geçtiğimiz senelere oranla daha kalabalık, ancak daha dağınık ve cansız bir havada geçen İzmir 1 Mayıs'ında seçimlere dair KÖZ'ün arkasında duran komünistlerinki gibi kısmi ve sınırlı çabaları bir kenara bırakırsak, sahici ve görünür bir politik müdahalede bulunulamadı. HDP adaylarının da yer aldığı canlı kortej dahi böyle bir müdahale perspektifi taşımadığı için bu tabloyu değiştirmek bir yana, aynı tablonun parçası oldu.

Bu sene İzmir 1 Mayıs'ına dair sayılabilecek sınırlı olumluklardan biri ise pek çok yerelde sabah saatlerinde yerel 1 Mayıs'ların kutlanmış olması idi. Karşıyaka, Bornova, Aliağa, Çiğli gibi kimi yerelerde buluşularak ve yürüyüş gerçekleştirilerek 1 Mayıs'a gelinmesi 1 Mayıs havasının genele yayılmasına hizmet etti.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler; eksik, kusur ve gayretlerinin bu tablodaki payını göreyerek, 1 Mayıs'ı varoşlara, emekçi semtlerine, işçi havzalarına taşıma çabalarını artırarak ve zincirsiz, özgür, kızıl 1 Mayıs'ları yaratmak için mücadeleye devam edecekler.

Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek!

Barajı AKP'nin Başına Yıkalım!

Barajı yıkmak isteyenler 1 Mayıs'ta buluştu

Emekçilerin ve ezilenlerin gündemine seçimlerin damga vurduğu bir dönemden geçerken 2015 1 Mayıs'ı yaklaşıyor. 12 Eylül rejiminin krizinin derinleştiği ve HDP'nin barajı aşmasının somut bir olasılık olarak karşımızda durduğu bugünlerde 2015 1 Mayıs'ının siyasal önemi artmış bulunmakta. Buna karşılık solun geniş çevrelerinde yapılan Taksim çağrılarının diğer yıllara nazaran daha zayıf olduğu, geri kalan kesimlerinde kitlesel bir 1 Mayıs örgütlemek için sorumluluk almadığı bir tabloyla karşı karşıyayız.

HDP'nin barajı aşım rejim krizini derinleştirme adına aktif sorumluluk alan KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak, 1 Mayıs öncesi etkinliğimizi de seçimleri gündeme alarak gerçekleştirdik.

"1 Mayıs'ta Birleşelim Seçimlerde Barajı Yıkalım" başlıklı etkinliğimiz 26 Nisan Pazar günü 1 Mayıs Mahallesi Deniz Gezmiş Parkı'nda gerçekleşti. "Yaklaşan Seçimler ve 2015 1 Mayıs" başlıklı panellerle başlayan etkinlik, müzik dinletileri, halaylar ve son olarak HDP İstanbul 1. Bölge adayları Sezin Uçar ve Serpil Kemalbay'ın katıldığı bir forum ile son buldu.

"Yaklaşan Seçimler ve 2015 1 Mayıs" başlıklı panel 15.00'te başladı. EMEP adına Ali Doğan, KÖZ'den Çetin Eren ve HDP'den Suat Çorlu konuşmacı olarak yer aldı.

EMEP adına katılan Ali Doğan, sendikaları eleştirerek başladığı konuşmasında "Sendikalar işçilerin taleplerine duyarlı olmadan çalışıyor. İşçi sınıfının örgütlülüğü doğrultusunda hareket etmiyor. 1 Mayıs gündemini de bu yüzden Taksim alanı tartışmasına hapsediyor. Taksim'e çıkmak önemli ama bu ancak işçilerin işçi havza-

larından talepleriyle Taksim'e yürüyüşe geçmesiyle mümkün olur. 1 Mayıs'ta biz bu yüzden her yerde 1 Mayıs şiarıyla hareket ediyoruz." dedi. Seçimde HDP'nin barajı geçmesinin ancak işçi sınıfı örgütlüyse anlamlı olacağını savunan Doğan "35 vekilin meclise girmesi kazanımla çıkılan bir süreç oldu çünkü Kürt halkı örgütlü ve sokaktaydı. Bu seçimlerde de aynısının olması gerekir" dedi.

KÖZ adına konuşan Çetin Eren "Seçimler ile 1 Mayıs ayrı iki gündem değil. Çünkü 1 Mayıs sadece işçi sınıfının bir parçasının değil bütün ezilenlerin gündüdür ve bu sebeple ekonomik değil siyasi bir gündür. Bugüne siyasi gündemin damgasını vurması gerekir. Bugünün gündemi de genel seçimlerdir. HDP'nin seçime girmesi burjuvazinin dengesini bozdu. Erdoğan HDP'nin meclise girmesine engel olmak için provokasyonlar düzenlemeye çalışıyor. Erdoğan'a rakip kanat da HDP'ye uslu durmasını öğütüyor. Bunlar ancak kitlesel eylemlerle boşa çıkar. Bu yüzden 1 Mayıs da seçimlerin damgasını vurduğu kitlesel bir eylem olarak gerçekleşmelidir. Taksim öncü müfrezelerin polisle çatışmasıyla değil ancak Gezi'de olduğu gibi kitlesel ayaklanmayla açılır." dedi. Eren konuşmasını "Başkanlığı engelleyeceğiz iddiasında olanların kitlesel 1 Mayıs örgütlemeye iddiasında da olmaları gerekir. Biz KÖZ olarak sendikaları beklemeden böyle bir 1 Mayıs'ı örgütlemek gerektiğinin çağrısını yapıyoruz" diyerek bitirdi.

HDP temsilcisi Suat Çorlu meselenin Taksim saplantısı değil, demokratik gösteri hakkını savunmak olduğunu söyledi. "1 Mayıs'a bir hafta kalmışken Taksim tartışması kafa karıştırıcı bizi zayıflatır. HDP ve HDK olarak 1 Mayıs öncesi 1 Mayıs'a hazırlık eylem ve etkinlikleri düzenleme kararı aldık, bu eylemlerin kitlesel geçmesini hedeflemek gerekir; ancak bunları 1 Mayıs'ta taksime alternatif olarak göstermemeliyiz. 2015 1 Mayıs'ına emeğin kurtuluşu ve halkların kardeşliği şiarıyla katılacağız." diyerek devam etti. Yaklaşan seçimler hakkında Çorlu "Biz ezilenlerin sesi olmak için meclise girmeyi hedefliyoruz. Hem AKP hem CHP seçmeni içinden hem de daha önce kendine yakın parti bulamadığı için oy kullanmayan demokrat kesimler tarafından destekleniyor. Provokasyon bu nedenle anlaşılabilir değildir, devlet ağrıdan çıkaracağı 5 şehitle dengeli kendi lehine çevirmeye çalışmıştır; ancak halkımız büyük bir dayanışma göstererek bunu engellemiştir. Biz halkın sesini nasıl duyuracağız? Toplumun her kesiminden adaylarımız var. Halkımıza çağrımız şudur: oy kullandığımız sandık çevresinde çalışma yürüten seçim iribat bürolarında çalışan arkadaşlara destek olalım" dedi.

Panelin ardından Brindar Keko ve Grup Mayıs'ın sahne aldığı bir konser gerçekleşti. Konserden sonra davul zurna eşliğinde halaylarla etkinlik coşkulu bir şekilde devam etti.

Emekçilerin ve ezilenlerin 1 Mayıs ve yaklaşan seçimler hakkındaki görüşlerini ifade etmesi, katılan HDP'li milletvekili adaylarına sorularını ve taleplerini iletmesi amacıyla düzenlenen forum 18.30'da başladı. Forum'da bir açılış konuşması gerçekleştirilen Sezin Uçar AKP'nin Türkiyeli emekçilerin ve ezilen Kürt halkının birleşmesinden korktuğunu, HDP'nin Gezi ve Kobanê direnişlerinden güç alıp barajı aşacağını söyledi. Sonrasında emekçiler kadın, barınma ve eğitim sorunları konusunda taleplerini anlattılar. Bunlar dışında Sezin Uçar ve Serpil Kemalbay'a yeni bir Anayasa'ya nasıl yaklaşıldığı, seçim sürecinde provokasyonlara nasıl cevap verileceği, kitlesel eylemlere mi yoksa itidal çağrılara mı yöneleceği, meclise girildikten sonra sokakla nasıl bir ilişki kurulacağı, koalisyon ihtimali hakkında sorular yöneltildi.

HDP adayı Sezin Uçar sorulara şöyle cevap verdi: "Şu an gündemimiz barajı aşmak, sonrasında ilkelerimiz sebebiyle AKP gibi bir partiyle koalisyon kurmayız. Demokratik bir Anayasa ihtiyacımıza ancak örgütlü bir toplum cevap verebilir, masa başında olmaz. Kadınların hakları ve talepleri doğrultusunda kadın meclislerimizin yazdığı bir bildirimimiz var. Kadınların özgürlüğü ve bütün talepleri için mücadele edeceğiz. Sağlıklı barınma bir haktır, ama kentsel dönüşümü kendi kararımızla yapmalıyız. Mevcut politikalar rant için yapılıyor buna karşı mecliste ve sokakta mücadele edeceğiz. Bu bütün sorunlar için geçerli. Kurtuluş mecliste değil bizim mücadelemizde. Meclis sadece bir araç."

Sonrasında söz alan HDP adayı Serpil Kemalbay eğitim konusunda görüşlerinin eşit parasız sınavsız bilimsel eğitim olduğunu belirtti. "Provokasyonlara verilecek en iyi cevap bunun teşhirini yapmaktır. Teşhir için serhildan da yapabiliriz itidal çağrısı da. Anayasa mecliste değil sokakta yapılır. Biz sokaktaki taleplerin mecliste geçmesi için çabalarız. Aleviler için CHP artık bir alternatif değil. HDP tüm inançları sahiplendiğini gösterdi." diyerek sözlerini bitirdi. Forum "Yaşasın 1 Mayıs Biji Yek Gulan" sloganlarıyla son buldu.

300 kişinin katılımıyla gerçekleşen etkinlik forumun ardından çekilen halaylarla sona erdi.

İstanbul'dan Komünistler

"1 Mayıs'ta birleşelim, seçimlerde barajı yıkalım" etkinliği için ev ziyaretleri

KÖZ'ün 26 Nisan Pazar günü Deniz Gezmiş Parkı'nda yaptığı "1 Mayısta Birleşelim, Seçimlerde Barajı Yıkalım" etkinliğine davet etmek için çevremizde tanıdığımız aileleri ziyaret ettik.

Ziyaretler sırasında seçimlerdeki tutumumuzu, 1 Mayıs hakkındaki görüşlerimizi anlattık. Genel olarak AKP hükümetinin yaptıklarından örnekler vererek bu seçimlerde neden HDP'ye oy vermek gerektiği üzerinde durduk. Yapılan sohbetlerde de ailelerin AKP hükümetinin tavırlarına tahammülünün kalmadığı ve buna bir çözüm bulunması gerektiği ortaya çıkıyordu. KÖZ olarak HDP içinde yer almadığımızı, ancak seçimlerde AKP karşıtlığını temel aldığımızı ve AKP'ye karşı olmak için HDP'ye oy vermek gerektiğini söyledik. HDP'ye oy vermenin de yeterli olmadığını ve mutlaka çevremizdeki herkese seçimleri gündem etmek gerektiğini ve eskiden AKP'ye oy veren Kürtlerin de artık HDP'ye oy vermesi gerektiğini söyledik.

Gidilen tanıdık ailelerde KDP ve PKK arasındaki problemde yola çıkarak sola dönük yapılacak eleştiri ile devlete karşı yapılacak eleştiriye dikkat çektik. Bunda dikkat edilmesi gereken asıl sorunun dışa dönük yapılacak propaganda da eylemin biçiminin kitleleri politiklaştırması gerektiği kitle adına siyaset yapılmamasıdır, dedik.

1 Mayısların da son birkaç yıldır AKP'nin Taksim'i yasaklaması nedeniyle olması gerektiği gibi kutlanamadığını söyledik. Bu yıl KÖZ olarak nakış işçilerinin Güneşli'den Şirinevler'e yapacakları yürüyüşe katılacağımızı ve 1 Mayıs'ta onlarla birlikte eylem yapacağımızı anlattık. 1 Mayıs'ın asıl olarak işçilerin taleplerinin dile getirildiği biçimde gerçekleştirilmesinin önemli olduğunu ve Taksim yasağı nedeniyle de başka bir eylem yapılamayacağını ifade ettik.

Hem seçimleri hem de 1 Mayıs'ı gündem ettiğimiz ev ziyaretlerinde sohbet ettiğimiz aileleri 26 Nisan'daki etkinliğimize davet ettik. Etkinlikteki programı anlattıktan sonra da oradaki yemek organizasyonu için planlamalar yaptık.

Bu kapsamda yaptığımız ziyaretlerde 5 aile ile görüştük ve 1 Mayıs ile seçim gündemimizi bu ailelere taşıdık. Etkinlik öncesi ev ziyaretinde bulunduğumuz ailelerden biri nişanları dolayısıyla etkinliğe katılamadı, diğer 4 aileyi etkinliğe getirdik. 1 Mayıs'ta Şirinevler'e yapılan yürüyüş de bu aileleri katabildik.

Yenişirinevler'den Komünistler

İstanbul Üniversitesi'nde İç Güvenlik Paketi ve polis şiddeti paneli

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde devrimci-demokrat kurumlarla birlikte kurduğumuz ve içerisinde çalışma yürüttüğümüz kulübümüz üniversite bünyesinde faaliyetlerini sürdürüyor. İlk dönemin sonlarına doğru aktif olarak çalışmaya başlayan kulübün içerisinde çalışma yürüten devrimci kurumlar artıyor. Kulübümüz faaliyete başladığında içerisinde bulunan SDP, DİP, Devrimci Hareket ve 61B'nin (İstanbul Üniversitesi'nde çalışma yürüten bir alan örgütü) ardından kulübümüzün çalışmalarına İDP ve Kaldıraç'tan arkadaşlarımız da omuz verdiler.

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi bünyesinde faaliyet gösteren öğrenci kulüpleri bir dönemde yalnızca ikişer etkinlik yapabiliyor. Bu etkinlikler için uygun olan gün, saat ve yer de kulüplerin fikri sorulmaksızın üniversite yönetimince belirleniyor. Dolayısıyla pek çok kulüp kendisine tahsis edilen net gün içerisinde güncel bir konuda bir etkinlik örgütleyemiyor. Bu durum bizim içerisinde çalıştığımız kulübü de olumsuz etkiledi ve bize tahsis edilen 20 Mart günü iletişime geçtiğimiz panelistlerin büyük çoğunluğunun Newroz yoğunluğu olması sebebiyle panelimizi gerçekleştirilemedi. Ardından 26 Mart Perşembe günü havuzlu bahçede bir panel örgütlemeye karar aldık. "İç Güvenlik Yasa Tasarısı Bağlamında Düünden Bugüne Türkiye'de Polis Şiddeti" başlıklı panelimize konuşmacı olarak Sosyal Haklar Derneği'nden Can Atalay, ÖDAV'dan Ercan Kanar ve ÇHD'den Ebru Timtik katıldı. Okulun pek kalabalık olmadığı bir saatte gerçekleştirilmek durumunda kaldığımız etkinliğe yaklaşık 30 kişi katabildik. Panelde İç Güvenlik Paketi'ne ilişkin hukuki açıklamalar getirildi.

Panel vesilesiyle, önümüzdeki süreçte kitle eylemlerinin önünü kesmek ve kitleleri korkutmak amacıyla kullanılacağı muhtemel olan pakete ilişkin hukuki bilgi sahibi olduk. Ancak paneli gerçekleştirilmemizin esas sebebi içinde çalıştığımız kulübümüzün adını duyurmak idi. Her ne kadar örgütlenme aşamasında yaşadığımız aksaklıklar ve panel saatinin geç olması sebebiyle katılım sınırlı kaldı ise de, paneli örgütlemeye aşamasında pek çok kişi ve kurumun kulübümüzün adını duyurmasını sağladık. Bu vesileyle ilerleyen süreçte yapacağımız faaliyetler için zemin oluşturduğumuza, kulübümüzün güvenirliliğini ve etkinliğini arttırdığımızı inanıyoruz.

Polis Şiddetine Hayır!

İstanbul Üniversitesi'nden Bir Komünist

Bahçelievler'de kahvaltı ve KÖZ söyleşi

Bahçelievler genelinde KÖZ'ün siyasi çalışmalarının önünü açmak ve o gün gelişen gündemlere dair gazetemizin görüşlerini aktarmak için bir söyleşi yapma kararı aldık. Bu söyleşi öncesinde de hep beraber bir kahvaltı organize etmeyi uygun gördük. Söyleşinin hazırlıklarını Bahçelievler'deki kitle örgütlerine, köy derneklerine ve siyasetlere afiş ve el ilanlarını bırakarak, çevremizde ilişki bulunduğumuz kişileri bu etkinliğe davet ederek gerçekleştirdik. Arzela Kültür Merkezi üyeleri, HDP temsilcileri, Mayısta Yaşam Kooperatifi ortakları, Batis ve SODAP temsilcileri söyleşiye hem katılım gösterdiler, hem de etkinliğin hazırlanmasına destek sundular.

Etkinliğin öncelikle devrim ve sınıf mücadelesinde yitirdiklerimiz adına saygı duruşu ile başladı. Söyleşimizde ele almak istediğimiz gündemler o dönemde hızla artan işçi ve kadın cinayetleri ile Ortadoğu'da yaşanan gelişmeler ve bunların nasıl bir hatta birleştirilmesi gerektiği ile ilgili idi.

Yalnız o dönem, İŞİD'in Kobanê kuşatmasının ve Türkiye'deki Kobanê eylemlerinin başlaması ile bu gündemi Kobanê eylemlerini merkeze alarak aktarmayı tercih ettik. Bu söyleşide temel vurgumuz, Kobanê'nin yanında olmak için, AKP karşıtı mücadeleyi büyütmemiz gerektiği şeklinde idi. Bu anlamıyla, farklı kollarından yürüyen mücadeleleri birleştirmemiz gerektiği üzerinde duruldu. Türkiye'de iş cinayetleri ve kadın cinayetlerinin sorumlusu olan AKP'nin aynı zamanda Kobanê kuşatmasının sürdüren İŞİD'in en büyük destekçisi olduğu vurgulanırken, bunlara karşı mücadele veren tüm ezilenlerin ve devrimci güçlerin bir araya gelerek AKP'yi odağına alan birleşik ve kitlesel bir hareketi yaratmasının acil bir ihtiyaç olduğu ifade edildi. Etkinliğe yaklaşık 50 kişi katıldı. Daha sonra etkinlik, katılanların görüşlerini aktarmaları ve soru-cevap şeklinde son buldu.

Bahçelievler'den Komünistler

Esenyurt'ta HDP'nin seçim çalışmaları

Mart ayı başlarında oluşturulan seçim komisyonunda KÖZ olarak biz de kimi görevler aldık. Oluşturulan komisyonlar içerisinde İkna ve Genişleme Komisyonu ile Müşait Komisyonu'nda görev aldık.

Tüm komisyonlar her Perşembe günü düzenli olarak toplanıyor ve bir sonraki haftaya kadar ki hedefleri belirleniyor. Her komisyon bir sonraki toplantıya alınan kararların ne oranda hayata geçtiğine dair yazılı raporlar sunuyor.

Toplantılarda bugüne kadar bu seçimlerin HDP'yi kilit bir parti düzeyine çıkarttığı ve toplumun değişik kesimlerine umut ışığı olduğu, bu umudu boşa çıkarmamamızı gerektiği, bu yüzden özellikle sandık bazlı bir çalışma yürüterek seçmenlerle yüz yüze bir iletişim sağlayarak kapı kapı ev ziyaretleri yapmanın önemi vurgulandı. Diğer yandan sandığa sahip çıkmak için seçim günü her sandıkta mutlaka iki müşahidimizin olması gerektiğinin de önemle altı çizildi.

İnternet ve sosyal medya üzerinden oluşturulan HDP sayfasına HDP Gönüllüsü olarak çalışmak isteyen üç yüz kadar insana telefonla tek tek ulaşarak bu insanların HDP'de çalışma yürütmeleri doğrultusunda ciddi çaba sarf edildi. Bunun dışında bugüne kadar uzak yakın tanıdığımız insanları kimi ilişkilerimizi bir biçimde HDP'nin çalışmasına katmaya çalıştık, katıyoruz. Esenyurt'un değişik yerlerinde HDP'ye gönüllü kaydı yapan ve HDP propagandası yapan stantlar açıldı.

Sözcülüğünü yaptığımız İkna ve Genişleme Komisyonu ise bünyesine kattığı Eğitim-Sen'li hocalarla birlikte Esenyurt'ta bulunan birçok yöre derneği ve kitle örgütünü gezerek seçimlerle ilgili toplantılar düzenledi. 78'ler Esenyurt'ta seçimleri konuşuyor, "emeklilerin seçimlerde söyleyecek sözleri var" vb bazı toplantıları gerçekleştirmeyi planlıyoruz.

Son bir haftadır ise her sabah saat 09:00'da komisyon sözcüleri ve HDP Esenyurt yönetiminin katıldığı toplantılar gerçekleştirilerek yapılan ve yapılacak olan çalışmaları değerlendirilip bir takım kararlar alınıyor. Seçim çalışması bu minvalde sürerken yaklaşık 1 Mayıs'la ilgili Esenyurt'ta nasıl bir 1 Mayıs eylemi yapabileceğimizi de gündemimize alacağız.

Esenyurt'tan Komünistler

Seçim Komisyonu'ndan basın açıklaması

Esenyurt seçim komisyonunun çalışmalarını basına ve kamuoyuna duyurmak için bir basın toplantısı gerçekleştirildi. Bu basın toplantısında, Esenyurt'daki seçim çalışmalarının 12 Eylül cuntasının ürünü olan antidemokratik yüzde on seçim barajına karşı olarak ve AKP iktidarını hedef alacak bir şekilde yürütüleceği vurgulandı. Metinde ayrıca, Esenyurt'ta çalışmanın ortaklaşa bir şekilde yani sadece HDP bileşenleri ile sınırlı olmadığı; seçim çalışmalarında HDP bileşenlerinin yanı sıra; HDK, EMEP, Halkevleri, KÖZ, Partizan, Türkiye Gerçeği, sendikalar ve emek meslek örgütleri, sivil toplum örgütleri ve yöre derneklerinin etkin bir biçimde yer aldığı vurgulandı. Aşağıda basın metnini paylaşıyoruz:

"Ülkemizin geleceğini ve hepimizin kaderini derinden, etkileyecek, tarihi bir seçime doğru geri sayım devam ediyor. Türkiye halkları 7 Haziran'da sandık başına giderek oyunu kullanacak ve Ülke yönetimini kimlere emanet edeceğini karar verecek.

Bir yandan seçim sürecine girmişken öte yandan demokrasi ve özgürlük alanlarının her geçen gün daha fazla kısıtlandığı bir süreç yaşamaktayız halkların daha fazla demokrasi ve özgürlük talebi karşısında (AKP) Erdoğan iktidarı daha fazla baskıyı ve tek adam rejimini dayatmayı sürdürüyor. Ülkeyi kendi iktidarlarının oyuncağına çevirmeyi arzulayan iktidar partisi ve cumhurbaşkanının zihin dünyası ve ürettikleri politikalar, gelecek umutlarını karartmaya yöneliyor.

Gezi şehitlerinin, Soma işçi katliamlarının, Roboski'nin, Kadın katliamlarının, Hrat Dink'in, Lice'nin, Cizre'nin ve daha onlarca katliamın hesabını vermek yerine daha baskıcı bir diktatorial rejimi halkımıza dayatıyorlar. Yolsuzluk ve hırsızlığın ayyuka çıktığı, kendileri gibi düşünmeyen herkesin ötekileştirildiği, adalete sisteminin adeta iktidar partisinin bir parçasına dönüştürüldüğü yetmezmiş gibi toplumsal kutuplaşmayı daha da derinleştirmek her türlü provakatif söylemi kullanan zihniyet, iktidarını saltanata çevirmeye çalışıyor.

Tüm bunlar yetmez gibi, 12 Eylül cuntasının ürünü olan antidemokratik yüzde on seçim barajını halkların iradesi karşısında korumak için her türlü gayreti gösteren AKP iktidarı; barış demokrasi, eşitlik ve özgürlük taleplerine karşı cephe aldığını açıkça gösteriyor.

7 Haziran seçimi, AKP Erdoğan iktidarını gerileterek bu gidişe dur demek için demokrasi ve özgürlükten yana olanlara büyük ve tarihi bir fırsat sunuyor.

Yüzde on barajını parçalayarak halkların, inançların, emekçilerin, yoksulların, kadınların, gençlerin iradesini meclise yansıtması bu seçimle mümkün olacaktır.

Diktatörlüğe karşı demokrasi, baskıcı bir rejime karşı özgürlükçü bir düzende ve barış içinde yaşamın anahtarı şimdi seçmenlerin elindedir.

Halkların demokratik partisi Esenyurt ilçesi örgütü olarak 7 Haziran'da yapılacak seçimlere dönük bütün hazırlıklarımızı tamamlamış ve çalışmalarımızı başlatmış bulunuyoruz.

İlçemizde bulunan farklı toplumsal gruplarla, emek meslek örgütleri, siyasi partiler, demokratik kitle örgütleri ve Partimiz birleşenleri ile birlikte yürüteceğimiz seçim çalışmaları, toplumun ötekileştirilenlerinin ortak savunma ve demokratik mücadele hattını oluşturma iddiasını göstermektedir.

Bu amaçla 57 kişiden oluşan ilçe seçim koordinasyonu kurulmuş olup, 7 Haziran'a kadar ilçemizdeki tüm çalışmaları planlama organizasyonunu yürütecektir. Seçim koordinasyonumuzda HDP bileşenlerinin yanı sıra; HDK, EMEP, Halkevleri, KÖZ, Partizan, Türkiye Gerçeği, sendikalar ve emek meslek örgütleri, sivil toplum örgütleri ve yöre dernekleri etkin biçimde yer almaktadır.

Partimizin merkezi perspektifi uyarınca yapılacak 'sandık bazlı çalışma' için büyük bir örgütlenme ve seçim gönüllüsü hamlesi başlatılmış olup, şu ana kadar 2500 kişilik bir çalışan sayısına ulaşılmış bulunuyoruz. Seçime kadar bu sayıyı iki katına çıkarmayı hedefliyoruz.

Esenyurt genelinde 1'i seçim koordinasyon bürosu, 1'i kadın seçim bürosu olmak üzere toplam 15 büro faaliyete açılmış bulunmaktadır. Merkez, İncirtepe, İnönü, Pınar, Arıçlı, Esenkent, Kırac, Atatürk, Balık yolu, Namık Kemal, Fetih, Mehterçeşme, Örnek, Selahaddin Eyyübi bürolarımız seçim gününe kadar seçim örgütlenme ve propaganda faaliyetlerini yaygın biçimde sürdürecektir.

Seçim süreci boyunca yapacağımız milletvekili adayları tanıtımı, miting, şölen, esnaf ve ev ziyaretleri, kitle örgütleri ile ortak etkinlikler, kadın ve gençlik çalışmaları, basına dönük çalışmalar için ön hazırlıklar ve planlamalar devam etmektedir.

Bu temelde Esenyurt'ta yaşayan ve daha demokratik, daha özgür bir ülke umudunu taşıyan halklarımızı, Alevisinden Romanına kadar bütün toplumsal kesimleri; ötekileştirilenleri, emekçileri, kadınları ve gençlerimizi bu demokrasi mücadelesine ve örgütlenme hamlesine katılmaya, saray ve saltanat düşkünlerine karşı halkların ortak evi Halkların Demokratik Partisi'ne güç ve destek sunmaya, oy vermeye çağında bulunuyoruz.

Şimdi HDP Zamanı!"

Esenyurt'tan Komünistler

Selahattin Demirtaş Esenyurt'ta konuştu

Esenyurt'ta 19 Nisan tarihinde HDP İlçe Örgütünün Merkezi Seçim İrtibat Bürosunun açılışı gerçekleşti. Soğuşa ve yağmura rağmen Esenyurt Meydanı'nda yapılan açılış adeta mitinge dönüşürken kalabalık bir kitle alanda buluştu.

Açılış etkinliğine HDP'nin İstanbul üçüncü bölge milletvekili adayları Pervin Buldan, Levent Tüzel, Ali Kenanoğlu, Burcu Demirbaş, Kemal Parlak ve Abdullahım Daş'ın da bulunduğu 30 milletvekili aday, HDP Eş Genel Başkanı ve İstanbul Milletvekili Adayı Selahattin Demirtaş, HDP İstanbul İl Eşbaşkanı Cesim Soylu, HDP ilçe örgütü yöneticileri, HDK bileşeni parti ve platformlardan temsilciler katıldı.

Başta Kobanê ve Şengal'de olmak üzere özgürlük ve devrim davasında tüm yaşamını yitirenler anısına yapılan saygı duruşunun ardından konuşmalara geçildi.

Etkinlikte ilk olarak HDP İstanbul İl Eş Başkanı Cesim Soylu halkı selamladı. Soylu'nun ardından ise

HDP İstanbul Milletvekili Adayları Levent Tüzel, Pervin Buldan ve Selahattin Demirtaş konuştu.

Açılış etkinliğine HDP bileşenleri dışında EMEP, Partizan, YDİ Çağrı ve KÖZ flama ve bayraklarıyla katıldı.

KÖZ olarak miting havasında geçen bu etkinliğe "Roboski'de Cizre'de Kürtleri, Soma'da Ermenek'te İşçileri Katleden AKP'ye Oy Yok, Oylar HDP'ye" şiarını yazdığımız KÖZ imzalı bir pankartla katıldık. Pankartımız, alanda sadece bizim pankart bulundurumuzdan ve pankartın içeriğinden olsa gerek oldukça ilgi çekti. Beylikdüzü'nden yoldaşlarımızın da katıldığı etkinlik boyunca şu sloganları attık:

"HDP Gelecek AKP Gidecek; Roboski'de Soma'da Katleden AKP'ye Oy Yok; Ne AKP Ne CHP Kurtuluş Birleşik Mücadelede; Kürtlere Özgürlük Ortadoğu'ya Barış; Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz"

AKP İktidarını Bitirmek ve Rejim Krizini Derinleştirmek için Oylar HDP'ye!

Esenyurt'tan Komünistler

Esenyurt HDK ve Meclis çalışmaları

Esenyurt İncirtepe-İnönü mahallesinde HDK Mahalle Meclisi çalışması içerisinde sendikal alanda yürüttüğümüz faaliyetin bir parçası olarak yer aldık. Çalışmalar sonucu İncirtepe-İnönü ve Akşemsettin Mahalleleri birleştirilerek Mahalle Meclisleri oluşturuldu. Meclislerin oluşumundan sonra 4 Nisan tarihinde Derya düğün salonunda "Yeni Yaşamı Kuruyoruz!" şiarıyla bir şenlik yapıldı. Coşkulu bir biçimde geçen şenlikte KÖZ standı açık. HDK genel yürütmesinden Şamil Altan'ın bir konuşma yaptığı etkinlikte seçimlere dair vurgular yapıldı. Salonda Kürt halkının önderlerinin yanı sıra Deniz, Mahir ve İbo'nun da posterleri yer aldı.

Meclis ilanından sonra 7 Nisan tarihinde yapılan yürütme toplantısında Siyasi Parti Komisyonu, Kadın Komisyonu, Gençlik Komisyonu Dayanışma ve Yardımlaşma Komisyonu, Emek Komisyonu, STK'lar Komisyonu başta olmak üzere başka ihtiyaç duyulan komisyonların oluşturulabileceği belirtilerek her komisyon için sözcüler seçildi Bizler de bu komisyonların bazılarında sorumluluk aldık.

KIRAÇ MAHALLE MECLİSİ

Esenyurt'un Kırac Mahallesi'nde uzun süredir yürütülen çalışmaların sonucu 8 Nisan tarihinde Kırac Mahalle Meclisi oluşturuldu. Burada 11 Nisan tarihinde Deniz Düğün Salonu'nda bir şenlik yapılması kararlaştırıldı. Bu tarihte yapılacak olan şenlik Ağrı'da askerin halka ve PKK'lilere saldırması ve bu saldırı da bir PKK militanının ve bir eski BDP yöneticisinin yaşamını yitirmesi nedeniyle yapılamadı. Mahalle Meclisi üyeleri sahneye çağıldı. Ağrı'da yapılan saldırıya dönük konuşmalar gerçekleştirildi.

Daha sonra 15 Nisan tarihinde Kırac Meclisi yürütmesini ilan ederek komisyonlarını oluşturdu.

Yaşasın Sınıf Dayanışması

Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz

Esenyurt'tan Komünistler

Seçimler ve komünistlerin tutumu

İstanbul Üniversitesi'nde bir süredir sınırlı bir kapasite ile siyasi faaliyet yürütmeye çalışıyoruz. Bu faaliyet genellikle bir öğrenci kulübü çatısı altında yürütülüyor. Dolayısıyla gerek kulübümüzün içerisinden, gerekse de okulda görünürlüğümüzün artması vesilesiyle tanıştığımız örgütlü ya da örgütsüz pek çok insan var. Bunlardan bir kısmı propagandamıza ilgi gösteriyor, gazetemizi ve broşürlerimizi okuyor ve burada savunulan görüşleri bizimle tartışmak istiyor.

Gazetemizin son sayısını okulda pek çok insana ulaştırdık. Öyle ki, gazetemizi ulaştırdığımız insanlarla burada savunulan görüşleri tartışmak için bir araya gelmeye çalışsak da okulda bunu planlı olarak yapabilecek bir örgütlülüğümüz olmadığından pek çok insanla sohbet etme fırsatı dahi bulamadık. Dolayısıyla bunun yerine gazetemizi ulaştırdığımız insanlarla KÖZ'ün Sözü'nü tartışacağımız açık bir toplantı yapılmasını daha uygun gördük.

1 Nisan gününde yapmayı kararlaştırdığımız etkinlik için afişler hazırladık, ilişki halinde olduğumuz insanları davet ettik. Ancak o gün okula gittiğimizde bir gün önce Çağlayan Adliyesi'nde yaşanan çatışma sebebiyle okula polisin girdiğini ve 20'ye yakın devrimciyi ortada hiçbir şey yokken gözaltına aldığını öğrendik. Bu olay üzerine arkadaşlarımızın serbest bırakılması için bir basın açıklaması yapılacağını haber aldık. Bu durumda etkinliğimize beklenen katılım sağlanamayacağı, fakat biz yine de toplantıyı iptal etmek istemedik ve açıklama saatine kadar sohbet ettik.

Böylece çok dar bir gruba dönük de olsa seçimler konusundaki görüşlerimizi propaganda edebildik. Fakat olay henüz çok yeni olduğundan özellikle tartışma bölümünün gündemi ağırlıklı olarak bir önceki gün adliyede yapılan eylem üzerine yoğunlaştı. Katledilen devrimcileri anarken bu aşamadan sonra artma ihtimali bulunan saldırılara karşı devrimci kurumlarla dayanışma içinde olunması gerektiğinin altını çizdik. Tartışmaya başlamadan önce yaptığımız kısa sunumda, bu toplantıyı ne için yaptığımızı, gazetemizi kullanma biçimimizi de tarif ederek açıklamaya çalıştık. Ardından gazetenin önceki sayısındaki yazıya ve gazete söyleşilerimizde ortaya konan çizgiye paralel olarak seçimlerden bahsettik. Duyurusunu "KÖZ Tartışmaları-1" üst başlığı ile yaptığımız etkinliği gazetemizin her yeni sayısı için tekrar etmeyi planlıyoruz.

12 Eylül Barajını Delmek için HDP Adaylarını Destekleyelim

İstanbul Üniversitesi'nden Bir Komünist

Kamu emekçileri barajın nasıl yıkılacağını tartıştı

Aynı kurum çatısı altında kamuda hizmet üreten ve 7 Haziran seçimlerinde 12 Eylül barajının yıkılması gerektiğini düşünen bir grup kamu emekçisi 10 Nisan Cuma akşamı Özgür Yaşam Eğitim ve Dayanışma Derneği'nde buluşarak seçim sürecine nasıl müdahil olabileceklerini tartıştılar.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak örgütlenmesi konusunda sorumluluk aldığımız bu toplantıda muradımız oyunun rengini bildiğimiz, AKP'nin gerilemesini, barajın aşılmasını arzu eden, HDP'ye yakın olsun olmasın tüm kamu emekçilerini buluşturmak ve tüm bu süreçte "seçmen" olmanın ötesinde bir tutum alınmasının önünü açmaktı. Kamu emekçileri 12 Eylül gericiğinin kamuda çalışanlara siyaseti yasaklayan baskıcı anlayışının solğunu hala yakından hissediyor, dışa dönük politik bir çalışmalar içerisinde ya yer alamıyor ya da tutuk kalıyor. Bu durum son derece politize olsa da bu kesimlerin siyaset nesne olmaktan çıkamamasına, bu kesimlerin enerjisinden sınıf mücadelesi yararına randımanlı biçimde faydalanılamamasına neden oluyor. Yaklaşan seçimler bu durumu zorlamak, bu alanın sınırlarının nasıl genişletilebileceğini konuşmak için iyi bir vesile yarattı.

HDP Parti Meclisi ve HDK'dan dostlarımızın da katılım gösterdiği, otuzu aşkın kişinin katıldığı toplantıda HDP'den gelen arkadaşlar seçimlere ve kendi tutumlarına dair genel bir bilgilendirmede bulundular. Genel olarak HDP'nin içinden geçtiğimiz dönemde öne çıkartacağı konular ve seçimlerde nasıl bir hat izleyeceği anlatıldı.

Bilgilendirmenin ardından ise kamu emek-

çilerinin ne tür bir katkı koyabileceği tartışıldı. Konuşmalar esas olarak sandıklara sahip çıkılması ve neredeyse sıfır bütçeyle yürütülen çalışmaya maddi katkı koyulması noktası üzerinden seyretti. Bizler ise bu konularda hızla sorumluluk alınması ve katkı sunulması ancak bununla yetinilmemesi gerektiğini savunduk. Kamu emekçilerinin pekala yerellerde yürüyen çalışmaların faal bir parçası olabileceğini, ve hatta asıl ihtiyacın esas bu noktada biriktirildiğini belirttik. Bunun yanı sıra kamu emekçilerinin birlikte bir dizi farklı, bağımsız çalışmaya imza atmasının da mümkün olduğunu savunduk. 10 Ağustos Cumhurbaşkanlığı seçimleri öncesinde kısmi olarak bunun idmanını yapmış, bir dizi kamu emekçisi ile kent merkezinde görünür bir faaliyet olarak ortak bildiri dağıtımı gerçekleştirmiştik. Söz alan diğer arkadaşların konuşmalarında ise İzmir'de özellikle AKP'yi hedef tahtasına oturtan bir dil kullanılması gerektiği, "Seni Başkan Yaptırmayacağız!" sloganının çalışmalarda öne çıkarılması gerektiği gibi vurgular yer aldı.

Toplantı neticesinde bir dizi arkadaş seçmen kurullarına başvurmak üzere koordine olunması konusunda sorumluluk alırken, bir dizi arkadaş da seçim kampanyasına maddi desteğin örülmesi için sorumluluk aldı. Ortak pratik faaliyetlerin planlanması ve önerilerin gelmesi için de ortak bir iletişim kanalı kurulması kararı alındı. Toplantıya ev sahipliği yapan Özgür Yaşam Eğitim ve Dayanışma Derneği ortak/üyelerinin ve DİSK'li bir belediye emekçisinin de katıldığı buluşma verimli geçti. Bu toplantının benzerlerini farklı sektörlerdeki emekçiler ile gerçekleştirerek seçimlere hazırlık için geniş kesimlerin örgütlenmesi, öznelmesi ve daha geniş kesimlerin sorumluluk almaya teşvik edilmesi konusunda faaliyet yürütmeye devam edeceğiz.

Sokakta da Sandıkta da Birleşelim!

Barajı AKP'nin Başına Yıkalım!

İzmir'den Komünistler

"Oylar, HDP'ye" şiarıyla etkinlik gerçekleştirdi

Esenyurt'ta seçim çalışmalarını başlattığımız dönemden itibaren, KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak hem HDP'nin meclis çalışmalarında, hem bürolardaki günlük faaliyetlerde hem de siyasetlerin katıldığı üst komisyon ve ikna komisyonlarında yoğun bir çalışma yürüttük. Bu süreç içerisinde bir yandan KÖZ'ün seçimlere dönük yaklaşımının propagandasını yaparken bir yandan da pratik seçim çalışmalarının içerisinde aktif bir "Oylar HDP'ye" kampanyası yürüttük. Yapılan bu çalışmaları daha da görünür kılmak, KÖZ'ün seçimlere dönük yaklaşımını daha geniş kitlelere etkin bir şekilde anlatabilmek için Esenyurt'ta bulunan HOÇ-FED Dernekler Federasyonu'nda "12 Eylül Barajını Aşmak İçin Oylar HDP'ye" şiarıyla bir etkinlik gerçekleştirmeye karar verdik. 23 Mayıs tarihinde, hem yürüttüğümüz seçim çalışmaları sonucunda tanıştığımız ilişkilerimize tekrar gitmemiz hem de KÖZ'ün seçimlere ilişkin yaklaşımını anlatmak açısından Esenyurt yerelindeki en kitlesel ve etkili etkinliği gerçekleştirmeyi hedefledik.

Esenyurt Bölge Sanatçıları İniyatifi'nden Koma Serhat ve Grup Mayıs'ın da müzikleri ile destek verdiği etkinliğimizde, KÖZ'ün arkasında duran komünistlerin neden HDP'yi desteklediklerini anlatmayı, ama bununla birlikte HDP üçüncü bölge 2. sıra adayı Garo Paylan, 5. sıra adayı Beyza Üstün ve yine HDP milletvekili adayı Yakup Mavzer'in de katılımıyla bu alanda bulunan

HDP'yi destekleyen ya da desteklemeyen solun muhtelif kesimlerini bu foruma katarak seçimleri ve önümüzdeki süreci tartışmayı hedefledik. Bunun için etkinliğimizi forum formatında yürütmeyi tercih ettik. Etkinliğimizi duyurmak için hazırladığımız iç mekan afişlerini ve etkinlik biletini Esenyurt'ta ki tüm HDP seçim bürolarına ulaştırdık ve bilet satışında bulunduk. Avcılar HDP, Eğitim-Sen gibi kimi kurumları da etkinliğimizden haberdar ettik. Alanımızda bulunan sol siyasetlerden Emek Partisi, Halkevleri, Çağın, Partizan, ÜİD-Der, İşçilerin Sesi ve BDSP'yi etkinliğimize davet ettik.

HDP adayları Garo Paylan ve Beyza Üstün'ün etkinliğimize konuşmacı olarak katılacakları sözünü alsak da, 3. bölge koordinasyonunun son anda yaptığı bir değişiklikle onların yerine HDP milletvekilleri Ayşe Berktaş, Halil Savda ve Yakup Mavzer katıldılar. Etkinliğin yapılacağı salona KÖZ imzalı "12 Eylül Rejimini ve AKP Sultanını Yıkamak İçin Oylar HDP'ye; Roboski'de Kobani'de Kürtleri Soma'da Ermenek'te İşçileri Katleden AKP'ye Oy Yok, Oylar HDP'ye; Yaşasın Komünistlerin Birliği" şiarlarının yazıldığı ozaltileri astık.

Etkinlik bir yoldaşımızın Nazım Hikmet'in "Hoşgeldin" şairinden okuduğu dizelerle başladı. Yoldaşımız yaptığı açılış konuşmasında, etkinliğin 12 Eylül rejiminin bize dayattığı barajları yıkmak, Gezi ve Kobani'de verilen mücadeleleri

İşçiler barajın nasıl yıkılacağını tartıştı

KÖZ'ün arkasında duran komünistlerin örgütleyicilerinden olduğu 12 Eylül barajının yıkılmasını isteyen kamu emekçileri ile yapılan buluşmanın ardından, bu toplantıya katılan DİSK'li bir işçi benzer türden bir toplantının yerel yönetimlerde çalışan işçilerle de yapılması yönünde öneri getirdi. Aynı işçi arkadaş böyle bir toplantının organizasyonu konusunda da sorumluluk aldı.

10 Nisan'daki toplantının hemen bir hafta sonrasında, 17 Nisan'da bu kez barajı yıkmak isteyen DİSK'li işçiler Özgür Yaşam Eğitim ve Dayanışma Derneği'nin ev sahipliğinde buluştu. 40 kadar işçinin ve HDP Parti Meclis üyesi bir arkadaşın katıldığı toplantıda biz de yer aldık. Toplantının başlamasından önceki sohbetlerde çalıştığımız kurumu tanıttık. Sohbetin seyri siyaset olunca KÖZ'ün seçimlere dair tutumunu da etraflıca aktarma imkanı bulduk.

Toplantı HDP'li arkadaşın sunumu ile başladı. Sunumun ardından yaklaşık yirmi ayrı işçi söz alarak süreçte neler yapılabileceğini tartıştılar. Bir dizi arkadaş AKP kadar CHP'nin de hedef tahtasına oturtulması gerektiğini ifade ederken, bazı işçiler ise seçim çalışmalarında daha çok "Yeni Yaşam" çağrısının anlatılması gerektiğini savundular. Daha önce CHP'ye oy attığını ifade eden Erzurumlu bir işçi kendi mahallelerindeki hemşehri derneğinde tanıtım toplantısı yapılması gibi son derece olumlu bir öneride bulundu.

Toplantının örgütlenmesinde sorumluluk alan arkadaş ise esas olarak toplantıda yer alan işçilerin seçim çalışmalarına nasıl katılabileceği üze-

rinde durdu. Sadece kendi çalıştıkları kurumda binlerce işçinin çalıştığını, bu işçilerin ise hiç azımsanmayacak bir kısmının kendisini yurtsever yahut demokrat olarak tarif ettiğini ifade etti. Dayısı ile bu işçilerin seçim çalışmalarında da sandıkta da destek olmaları gerektiğini belirtti. Son olarak adayların da yer aldığı geniş katımlı bir işçi buluşmasının örgütlenmesi gerektiğini ifade etti.

Biz de kısaca söz alarak şunları söyledik: "Baraj yıkılabilir, barajı yıkmamanın koşulu belli. AKP'yi hedef tahtasına oturtan bir çizgi izlenilir ise AKP'ye karşı yürüyen muhalefetin bayrağı HDP tarafından ele geçirilebilir. Bu aslında AKP'den aşağı kalır yanı olmayan ve AKP'nin yerini alması için çalışan diğer burjuva partilerinin bindiği dalı kesmenin de en iyi yolu. Bu süreç bizim siyasette özne olmamız açısından imkanlar sunuyor. Bu yüzden seçim çalışmalarında oy veren seçmen gibi değil, oy isteyen faal siyasetçiler gibi davranmalıyız. Seçim çalışmalarına şu yahut bu sebeple katılmayan arkadaşlar dahi en azından telefon rehberlerindeki onlarca yüzlerce kişiyi arayıp ikna etmeye çalışsa, bu bile önemlidir".

Son derece coşkulu ve verimli bir havada gerçekleşen toplantı, HDP'nin İzmir'de işçilerle buluştuğu, anlamlı bir katılıma sahip olan az sayıdaki toplantıdan biriydi.

Özgürlük Savaşın İşçilerle Gelecek!

Barajı AKP'nin Başına Yıkacağız!

İzmir'den Komünistler

birleştirerek 7 Haziran günü baskının ve zulmün her türlüüne son vermek için yürüttüğümüz mücadelede bir adım olması için düzenlediğini belirtti ve etkinliğe katılanları baskının, sömürünün olmadığı, yeni bir dünya için mücadele ederken düşen devrimciler ve komünistler için bir dakikalık saygı duruşuna davet etti.

Etkinlik saygı duruşunun ardından Koma Serhat'ın müzik dinletisiyle devam etti. Koma Serhat'tan sonra ilk konuşmayı HDP milletvekili adayı Ayşe Berktaş gerçekleştirdi. Ayşe Berktaş konuşmasında bu seçimlerin çok değişik bir atmosferde geçtiğini başta Aleviler olmak üzere AKP karşıtı kimi kesimlerin HDP'ye oy vereceklerini HDP'nin barajı aşması halinde AKP ve Erdoğan diktasına son verileceğini ifade etti.

İkinci konuşmacı olan HDP milletvekili adayı Halil Savda ise konuşmasını Kürtçe gerçekleştirdi ve HDP'nin sadece Kürtlerin partisi olmadığını, bütün etnik grupların ve işçilerin de partisi olduğunu ifade etti.

HDP adayı Yakup Mavzer ise yaptığı konuşmalarda AKP'nin ötekileştiren tekçi yaklaşımına karşılık HDP'nin toplumun her renk ve kesimini kucaklayan bir programa ve aday profiline sahip olduğunu bu yüzden HDP'nin barajı aşmasının tüm emekçiler ve ezilenler için önemli olduğunu vurguladı.

Son konuşmayı KÖZ adına bir yoldaşımız gerçekleştirdi. Yoldaş konuşmasında üç noktaya vurgu yaptı. Bunlardan birincisi, 2009 yılından beri AKP'nin gerilemesi ile birlikte burjuvazinin yaşadığı rejim krizinin öncelikle daha derinlikli olduğu ve çözülmesinin de daha zor olduğu idi. İkincisi, bu dönem seçim çalışmalarının Gezi ve Kobani'deki dinamikleri bir araya getirmesinin

olanaklarını taşıdığı idi. Üçüncü ve son nokta ise, işçi ve emekçilerin bu seçimde AKP ve ABD'nin desteklediği CHP haricinde bir seçeneğin etrafında toplanmalarının mümkün olduğu ve HDP'nin meclisi aşması ile rejimi kitleyecek bir potansiyele oluştuğu şeklinde idi. Yoldaş, 12 Eylül'den bu tarihe kadar burjuvazinin birçok kriz yaşadığını kimi örnekleriyle anlattıktan sonra Gezi Ayaklanması'nın ardından rejim krizinin had safhada derinleşerek sürdüğünü bu yüzden HDP'nin barajı aşmasının emekçiler ve ezilenler adına önemli bir gelişme ve kazanım olacağını ve HDP'nin meclise girmesinin rejim krizini daha da derinleştireceğini ifade etti. KÖZ konuşmacısı sözlerine şöyle devam etti: "Emekçilerin ezilenlerin HDP'ye oy vermesi elbette önemlidir, ancak asıl seçimlerden sonrası önemlidir. HDP'ye oy veren bizler vekillerimizi meclise gönderdikten sonra da onlara sahip çıkacağız ve kendi haklarımız için örgütlenmeye devam ederken de vekillerimizi denetleyeceğiz. Düne kadar AKP'ye ya da CHP'ye oy veren kesimlerin bu seçimlerde HDP'ye oy verme eğiliminde olduklarını görüyoruz. 12 Eylül barajını aşmak için Oylar HDP'ye şiarını yükseltiyoruz."

Konuşmaların ardından Grup Mayıs ve Koma Serhat sahne alırken kolektif bir şekilde hazırlanmış olan yemekler dağıtıldı ve etkinlik HOÇ-FED ve katılan kurum ve kişilere teşekkür edilerek bitirildi. Yapılan bu etkinlik için yaklaşık 150 bilet satılırken, salonda etkinliğe katılan yaklaşık 65-70 kişi kadardı.

12 Eylül Barajını Yıkmak İçin Oylar HDP'ye!

Yaşasın Komünistlerin Birliği!

Bahçelievler'den Komünistler

İşçiler seçimi(ni) tartıştı

İzmir'de 19 Nisan günü Deri Tekstil Kundura İşçileri Dayanışma Derneği TÜMTİS'in binasında "İşçiler Seçimi(ni) Tartışıyor" başlıklı bir toplantı düzenledi. HDP ve diğer siyasi parti vekil adaylarının davet edildiği toplantıya HDP İzmir II. bölge milletvekili adaylarından avukat Eylem Yıldız ve Semra Uzunok katıldı.

Yaşamını yitiren işçilerin anısına saygı duruşu ile başlayan toplantının ilk bölümünde vekillerin kendilerini tanıttı. Ardından söz alan pek çok işçi sigortasız, güvencesiz ve sağlıksız çalışma koşulları, taşeron çalışma, işçi ölümleri, Soma katliamı, Suriye'den gelen göçmenlerin daha ucuza çalıştırılmasıyla karşı karşıya kalınan sorunlar, meslek hastalıkları gibi sorunlara değindi. İşçiler bunun yanı sıra vekil adaylarından seçim çalışmalarını yapırlırken işçileri ziyaret etmeleri, işçi havzalarına gitmeleri, yaşanan sorunları bizzat yerinde görmelerini talep ettiler.

Toplantıda söz alan İşçi Hakları Derneği'nin yöneticisi şunları ifade etti: "Bugün işçilerin sermayenin saldırılarını karşısında kaybedecek hiçbir şeyi yok. Sekiz saatlik çalışma hakkının dahi ortadan kaldırıldığı, özelleştirmelerin yaşandığı bu ortamda sistemin yasalarını ancak mücadeleyle ortadan kaldırmamızdır. Bu anlamda bu toplantıyı önemsiyorum ve parlamentoda güçlü bir HDP'nin olmasıyla işçi haklarının savunulacağını düşünüyorum."

Toplantıya katılan Mülteciyle Dayanışma Derneği'nden arkadaş olayı mülteci işçilerin gözünden değerlendirdi. Göçmenlerin eğitim sorunlarına, çocukların çalışmak zorunda kaldıklarına ve bu konuya sadece HDP'nin değindiğine, Suriyelilerin şu anda mülteci statüsüne sahip olmadıklarına, "vatansız" konumunda olduklarına vurgu yaptı.

KÖZ Gazetesi okuru bir arkadaş da söz alarak şu noktalara değindi: "Bugün yaşanan sorunlar dünyanın her yerinde yaşanıyor. Soma'da, Ermenek'te, Torunlar'da görüldüğü üzere işçilere yerin yedi kat al-

ında da, göğün yedi kat üstünde de sadece ölüm var, ölüm yoksa yoksulluk, o da yoksa işsizlik var. Üstelik tüm bunların üstünü örten, tüm bu tablodan nemalanan bir iktidar var. Elbette saydığımız bu sorunlar bir seçimle ve parlamento ile çözülebilecek türde sorunlar değil ve bunun çözümleri için sadece seçim diyenler ancak yanılısına yaratabilir. Ancak biz seçimleri bir örgütlenme vesilesi olarak görür, seçimlere böyle hazırlanabilirsek mücadele imkanlarımızı genişletebiliriz, bazı sorunlara dur diyebiliriz. Bunun için bize düşen ilk iş bize bunları reva görenlerin başkanlık hayalini suya düşürmektir. İşçiler, ezilenler, emekçiler bu seçimin ya kilidi ya anahtarı olacak. Biz bu düzeni kilitleyelim diyoruz. 12 Eylül rejiminin dayattığı barajı yıkmaya fırsatı elimize geçti. Çalıştığımız havzalarda, mahallemizde, işyerlerimizde seçmen olmaktan çıkıp oy istemeliyiz. Önümüzde 1 Mayıs var, seçimleri 1 Mayıs'a, 1 Mayıs'ları seçimlere taşımalıyız."

Toplantının ikinci bölümünde ise vekil adayları soru ve ifade edilen görüşlere yanıt vermeye çalıştılar. Çocuk işçiliğine, sendikal sorunlara değinen Eylem Yıldız sınıf mücadelesi içerisinde işçinin kendisini işçi olarak hissetmesi ve üretimi durdurduğu anda hayatın duracağını anlaması gerektiğine vurgu yaptı. Göçmen işçilerle ilgili sorunun bir milliyet sorunu değil, uluslararası sermayenin en çok da AKP'nin desteklemiş olduğu bir savaşın sonucunda ortaya çıkan bir sorun olduğunu söyledi. HDP meclise girdiği takdirde bugünkü mevcut aritmetik tablonun net biçimde değişeceği ve yapılanların hesabının sorulması için mücadele edileceğini, giremediği takdirde ise AKP'nin bugün yaşattığı hoyratlığı daha fazla yaşatacağını belirtti.

Vekil adayı Semra Uzunok ise; "Hepimize ayrı bir hayat biçen bu kapitalist düzen bizim 'biz' olmamızı engelliyor. Bizim empatiye ihtiyacımız var ve o yüzden 'biz' olmalıyız. Aslıyan seçim değil, aslıyan örgütlenmektir" dedi. Demokratik bir Anayasa için HDP'nin ne yapacağına yönelik bir soruya ilişkin olarak ise "Biz bu konuyu ilk günden beri savunuyoruz. Bildirgemizde en temel konu bu olacaktır" şeklinde cevap verdi.

50'yi aşkın işçinin katıldığı toplantı işçilerle, işçilerle buluşmayı önemseyen adayları bir araya getirmesi açısından verimli oldu.

Barajı AKP'nin Başına Yıkalım!

İzmir'den bir KÖZ Okuru

Adana ve Mersin saldırılarını protesto

HDP'nin Mersin ve Adana'da bürolarına konulan bombalarla gerçekleştirilen katliam girişimi, Bursa'da yapılan eylemle protesto edildi. HDP Bursa İl Örgütü, Kent Meydanı'nda yaptığı açıklamayla, partilerine dönük saldırılara karşı yüzlerce kişinin katıldığı bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

"Mesajı aldık Seni Halen Başkan Yaptırmayacağız" pankartının açıldığı eylem, ÖDP, EMEP ve KESK dönem sözcüsü olarak Eğitim-Sen temsilcisi saldırıları kınayan ve HDP'nin yanında yer aldıklarını belirten açıklamalarda bulundular. Eylem boyunca sık sık "Faşizme Karşı Omuz Omuza; Biz'ler HDP, Biz'ler Meclis'e; HDP Umuttur, Umud Dimdik Ayakta" sloganları atıldı.

Basın metnini HDP PM Üyesi Ferdane Kılıç okudu, Adana ve Mersin'deki saldırının açık bir katliam girişimi olduğunu belirtti. Bu saldırının arkasında partilerini her gün hedef gösteren AKP iktidarının olduğunu belirten Kılıç, "Ne dün bu saldırılar bizi yıldırıdı ne de bugün yıldırarak. HDP daha güçlü şekilde geliyor. Çabalarınız nafile" dedi. Basın açıklamasının ardından eylem, Kent Meydanı'nda çekilen halaylarla sona erdi.

HDP'nin parti olarak barajı aşması her şeyden önce delik deşik olmuş baraja esaslı bir darbe daha vurulması, baraj mekanizmasının geçersizleştirilmesi olacaktır. Bugüne dek aşılamaz bir engel olarak önümüze dikilen barajı aşmanın tüm emekçilere vereceği moral güç de cabasıdır.

HDP'nin parti olarak barajı aşmasının sonuçlarından bir diğeri de söz konusu meclis grubunun kalabalıklaşması olacaktır. Bu aynı zamanda AKP'nin milletvekili sayısının, karşısındaki burjuva muhalefeti güçlenmeden zayıflaması anlamına da gelecektir. Bu yüzden HDP'ye saldırılar çoğalmaktadır.

12 Eylül Barajını AKP'nin Başına Yıkamak için Oylar HDP'ye!

Bursa'dan Komünistler

Sarıgazi'de inşaat işçileri toplantısı

4 Nisan Cuma günü, İnşaat-İş Sendikası "İnşaat İşçileri Sorunlarını Tartışıyor" konulu bir etkinlik gerçekleştirdi. Bu etkinliğin örgütlenmesine KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak biz de katıldık. Sarıgazi Demokrasi Caddesi'ne ve İnönü Mahallesi'ne ozalit ve afişler asarak etkinliğin duyurusunu yaptık. HDP, EMEP ve ESP bürolarına da çağrı afişi bırakarak, siyasi partileri de etkinliğe davet ettik.

Etkinlik sendika eylemlerinin yer aldığı sinevizyon gösterimiyle başladı. Daha sonra sendika temsilcisi arkadaş söz alarak, sendikamızın tanınmasını, sendikaya nasıl üye olunabileceğini ve sendikalı olmanın önemini vurgulayan bir konuşma yaptı. Konuşmasının sonunda 1 Mayıs'ta Taksim'de olacaklarını, inşaat işçilerinin de orda olması gerektiğini söyledi. İnşaat-İş Sendikası'nın Koban'e'de "Emeğin Köprüsü İçin Bir Tuğla da Sen Koy" adı altında yürüttüğü kampanya kapsamında bir sağlık ocağı yapma projesi olduğundan ve bu kampanyanın öneminden bahsetti.

Bir başka temsilci arkadaş ise; kampanyanın esas itibarıyla Türk ve Kürt proletaryası arasındaki bağın güçlendirilmesi hedefiyle planlandığına vurgu yaptı. Etkinliğe destek veren Eğitim-Sen üyesi bir arkadaş ise; inşaat işçilerinin mücadelesini selamladığını söyleyerek mücadelelerin ortaklaşmasını gerektiğini söyledi. Ardından sendikamızın mücadelesine destek için elinden geleni yapmaya hazır olduğunu ve Koban'e'deki sağlık ocağı kampanyasını desteklediklerini ifade etti.

Biz de söz alarak, İnşaat-İş Sendikası'nın yaptığı eylemlere katıldığımızı, PTT, Astoria, Esenyurt, Beylikdüzü işçilerinin eylemlerinin kazanımla sonuçlandığını belirterek örgütlü mücadelesinin önemine vurgu yaptık. Sarıgazi'de yaşayan inşaat işçileri olarak da bu etkinliğin bir tanışma vesilesi olduğunu, farklı etkinliklerde bunu devam ettirmek gerektiğini söyledik.

Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek

Sarıgazi'den Komünistler

Yenibosna'da 1 Mayıs çalışmalarını ve yerel 1 Mayıs

26 NİSAN ETKİNLİĞİNE HAZIRLIK

7 Haziran seçim çalışmalarına başlamış olan komünistler 1 Mayıs'ın yaklaşmasıyla 1 Mayıs çalışmalarını seçim gündemli ozalitlere 1 Mayıs'la ilgili şiarlar ekleyerek başlattılar. Bunun yanı sıra esas olarak 26 Nisan günü 1 Mayıs Mahallesi'nde merkezi olarak gerçekleştireceğimiz "1 Mayıs'ta Birleşelim Seçimlerde Barajı Yıkalım" etkinliğini kaldıraç olarak kullandılar.

26 Nisan etkinliği için ev ziyaretleri tasarladık ve kooperatif bileşenlerinin gündemine taşınmayı planladık. Soğanlı'da ve Yenibosna'da işçi-emekçilerin ev ziyaretlerinde bulunduk. Bunun yanı sıra tanıştığımız arasında bir tane Kocasinan'da konfeksiyon atölyesini ziyaret ettik. Ev ziyaretinde bulunamadıklarımızla yüz yüze görüşmeye çalıştık. Bir hafta boyunca her akşam gerçekleştirdiğimiz ev ziyaretlerinde uzun süre 1 Mayıs, seçimler ve güncel siyaset üzerine konuşmalar gerçekleştirdik, ev ahalisiyle sohbet ettik, hep beraber güzel vakit geçirdik. Taksim'e sıkışmış 1 Mayıs günü için de belirli bir toplanma yeri ve saati kesemedik, aynı sıkıntıyı 26 Nisan etkinliğinde de yaşadık.

Ev ziyaretlerinin yanı sıra seçim bürolarında tanıştığımızı etkinliğe çağırarak, gelececeklerini söylemeler de bazılan etkinlik bileti olarak destekle bulundular. 1 Mayıs'a yaklaşırken tanıştıklarımızın çok büyük kısmına 1 Mayıs gündemini taşımış olduk, daha düşük yoğunlukla etkinliğe getirmiş olduk. Çalışmasını aslında daha erken başlatabileceğimiz etkinliğe, Yenibosna'dan 26 Nisan günü 1 Mayıs Mahallesi'ndeki etkinliğe 20 kişi katıldık. Etkinliğe gelen emekçiler ve öğrenciler paneli pür dikkat dinlerken, panelden sonra ortak sofraya oturduk. Yemeğin yenilmesinden sonra 1 Mayıs için neler yapabileceğimizi konuştuk. Akşamleyin mahallelerimize geri dönerken, etkinliğe katılanlar memnuniyetlerini dile getirdiler.

1 MAYIS HAZIRLIKLARI

Taksim'e sıkışmış 1 Mayıs günü için de belir-

li bir toplanma yeri ve saati kesememiştik, ancak yerel 1 Mayıs için kurumları gezdik. SDP'yi ziyaret ettik. Yerelde 1 Mayıs'ın önemli olduğunu, bu konuda KÖZ'e katıldıklarını, bu sayede yerele 1 Mayıs'ın taşınacağını ve 1 Mayıs'a gidemeyecek emekçilerin de katılabilmesi açısından güzel bir öneri olduğunu söylediler. 1-2 gün öncesinde yahut 1 Mayıs'ın akşamında yapılacaksa güçleriyle katılacaklarını; ama 1 Mayıs sabahı erkenden Taksim'e gideceklerini söylediler. Bunun için sabah olabilecek 1 Mayıs'a katılamayacaklarını söylediler. SYKP ve Halkevleri de aynı kaygıdan dile getirtiler. HDP geç de olsa Taksim'e gideceklerini belirtti. EMEP'le de yürüyüşü organize etmek için sık sık görüştük.

Elimize ulaşan afişleri etkinlik sebebiyle yapamamak da afişlerimizi Yenibosna Taşyol, Merkez Mahallesi, Zafer Mahallesi ve Dereyolu Cemevi güzergahında yaptık. Bunun yanı sıra Yıldırım Bezazıt Caddesi'nde Çakmak Durağı'ndan yeniden yapılacak caminin alttaki muntikasına kadar müsait sokakları donattık. Sonra Zafer Mahallesi'nde girmedikimiz muhafazakar ağırlıklı olarak AKP'li işçilerin yaşadığı alanda da şiarları "12 Eylül Barajını Aşarak AKP Sultasına Son Verelim Emekçiler Kitlesele Eyleme" ve "Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan" şiarlı 1 Mayıs afişlerimizi yaptık. Şalvarlı, uzun sakallı kimseler görsek de müdahale etmeye kalkışan biri olmadı. Ozalitlerimize sadece MHP yazabilmeyi akıl edebilen faşistlerle de karşılaşma şansını bulamadık.

1 Mayıs'a yaklaşırken buluşma saati durmadan oynarken herkesle durmadan kontağa geçmek zorunda kaldık. 1 Mayıs'a iki gün kalmışken çalışma yürüttüğümüz Mayıs'ta Yaşam Eğitim Kooperatifindeki öğrencilerle beraber döviz hazırladık. Dövizlerde de "12 Eylül Anayasası Çöpe; 6 Saatlik İş Günü 4 Vardiya; Herkes Yeteneğine Göre Okusun; Taşeronla Hayır" gibi şiarlar yer alırken, hak almayacağı ilgilili mizahi içeriği olan iki döviz de yapılmıştı.

Bunun yanı sıra Güneşli'de başlayacak yürüyüş için de kullanabilmek için Kürtlerin, işçilerin ve ög-

rencilerin taleplerini AKP karşısında ortak mücadele hatıyla birleştirecek bir pankart yaptık: "6 Saatlik İş Günü; Çalışana Öğrenim; Kürtlere Özgürlük Hakkı için AKP'ye Karşı Birleşik Mücadele"

NAKİŞ İŞÇİLERİ İLE 1 MAYIS YÜRÜYÜŞÜ

Yenibosna içinde yürüyerek buluşmayı planladığımız nakış işçileriyle yürümeyi 30 Nisan günü öğlen netleştirerek Güneşli'den yürümeyi herkese duyurmuştu. Sabah 08.00'de buluşarak kahvaltı yaptık, 8.40 gibi de Güneşli'ye doğru yola çıktık. Eski Hürriyet Binası'na önüne buluşmaya geldik, yürüyüş az sayıda nakış işçisi vardı. Küçükçekmece-İkitelli tarafından gelen EMEP'lilerde buluşma noktasına elli metrelik mesafede yeleklerini ve flamalarını kaldırdı. Eylem örgütlenirken flamasız pankartsız olarak tasarlanmıştı, imzasız dövizler serbestti.

HDP milletvekili A. Levent Tüzel'in de katıldığı en önde "İş Ekmek Özgürlük Nakış İşçileri Birliği" yazan pankartın arkasına toplanıldı. Saat 9.00 gibi halayların başladığı, 9.15'te yürüyüşe başlanıldığı eylem Eski Hürriyet'ten Güneşli'deki outletçilerin olduğu caddeye, oradaki atölyeleri gezerek Doğu Sanayi'nin arka taraflarına; Doğu Sanayi'nden Radar'a, Taşyol'a, Pazar Pazar'ına; oradan da Dereyolu'na mahalle içinden geçilerek Dereyolu'ndan Şirinevler'e, toplam iki buçuk saatlik bir yürüyüş gerçekleştirilerek Şirinevler Meydanı'nda başka sektörlerden işçilerle, KÖZ, EMEP ve temsilci sayıda katılımıyla HDP'yle buluşuldu. Yürüyüş sırasında Karahan Nakış'ta ajitasyon gerçekleştirildi. İşveren temsilcisi Tüzel'le görüştü. Yolda katılımların olduğu, işçilerin fabrikalarından ve işyerlerinden, halkın evlerinden çağrıldığı, 1 Mayıs'ın yerelin gündemine sokulduğu bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Güneşli'den başlayan yürüyüşte dövizlerimizle 15 kişi yer alırken, Yenibosna'dan 10 kişi de Şirinevler'e direkt gelerek iştirak etti. Megafonumuzu yürüyüş sırasında nakışçılara vererek dayanışma örneği sergiledik. Yürüyüş sırasında "Yaşasın Bir

Mayıs Biji Yek Gulan; Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek; Sendika Sigorta 6 Saatlik İş Günü; Kürtlere Özgürlük Ortadoğu'ya Barış; Kürtlerin Esareti İşçilerin Esaretidir; Öğrenciyi İş Çalışana Öğrenim Hakkı; Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz; Taksim Yasaksa Varoşlar Bizim; Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş; AKP'den Hesabı Emekçiler Soracak; Soma'nın Katili Roboski'nin Faili; Kürtlere Özgürlük-Kurdara Azadı" sloganlarını attık. Ses aracından ve megafondan "İş Ekmek Özgürlük; Birleşen İşçiler Asla Yenilmez; Her Yer Taksim Her Yer 1 Mayıs; Yaşasın 1 Mayıs; Nakış İşçisi Direnişin Simgesi; Karahan İşçisi Yalnız Değildir; Sendika Sigorta 8 Saat İşgünü, Sermaye Mezara Emek İktidara; Direne Direne Kazanacağız" gibi sloganlar atıldık.

ŞİRİNEVLER BULUŞMASI

İşçileri bölmek amacıyla başlangıçta Biji Yek Gulan sloganı atılmadı. Biz attığımızda kitle sahiplenince slogan atılmaya devam edildi. Bizim attığımız sloganların da megafondan atıldığı oldu. Açıkçası çoğu nakışçı da Kürt ulusundan. 6 saatlik iş günü sloganını attığımızdan hemen sonra 8 saatlik iş günü sloganı atıldı. Rekabet etmeyi anlamsız bulduğumuzdan bu sloganı daha sonra atmadık. İşçiler arasından "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek" gibi sloganlar da atıldı. Şirinevler'e geldiğimizde başka alanlardan gelen yoldaşlarla buluşmuş olduk. KÖZ'ün pankartının arkasına bayraklarımızla katıldık. Oradaki etkinlikten sonra pankartlı flama olarak İncirli'ye yürünüldü.

Bu sayede başı sonu belli olan, enerjisini sloganlarımızla yükselttiğimiz, nakış işçilerinin katılımı olduğu, işçilere, emekçilere, mahalle halkına 1 Mayıs taşınmış oldu. Yasal 1 Mayıs olsun olmasın bu gibi yerel 1 Mayıs eylemleri yapmaya devam etmek, çalışmalarını daha sağlıklı ve iyi yapabilmek gerekmektedir. KÖZ bu tutumun takipçisi olmaya devam edecektir.

Yenibosna'dan Komünistler

Tuzla'da seçim gündemli KÖZ söyleşisi

Tuzla'da 26 Mart'ta seçimler gündemli bir KÖZ söyleşisi gerçekleştirildi. "Seçimler, Solun Tutumu ve AKP'ye Karşı Ortak Mücadele İmkânları" başlıklı söyleşiye 20 kişi katıldı. Katılanlar arasında ÜİDDER, HDP ve Mayısta Yaşam Kooperatifi ortakları vardı.

Söyleşinin birinci kısmında genel olarak şunları anlattık: 7 Haziran'da yapılacak seçim kritik bir seçim, rejim krizinin en çok belirginleştiği bir dönemden geçiyoruz. Rejim krizi derken T.C'nin tüm tarihsel döneminin en büyük krizinden bahsetmiyoruz. 12 Eylül düzenin krizinden bahsediyoruz ve AKP dönemindeki en büyük kriz olduğunu söylüyoruz. Türkiye'de sol sosyalistlerde kriz deyince her şeyin kötüye gittiği bir dönem anlaşılıyor. Biz kriz deyince bunu anlamıyoruz o nedenle kriz derken ne demek istiyoruz onu tarif edelim.

Bu kriz 12 Eylül rejiminin en büyük krizi. Daha önce de krizler oldu. Ecevit döneminde anayasanın furlatılması gibi krizler de yaşandı.

AKP iktidara gelirken ben 12 Eylül'le hesaplaşacağım diye geldi ve kendine bir maske takarak kendinden yana olmayan herkese darbeyi, 12 Eylül'cü diyerek hareket etti. 12 Eylül'ün hesapçı olma iddiasıyla gelen AKP tam da Kenan Evren döneminde yapılanları da aşan bir pratik sergiliyor. 12 Eylül Anayasasını değiştirmek istiyorum, diyor ama 12 Eylül'ün en gerici yanlarına sarılarak bunu yapmaya çalışıyor. Anayasanın verdiği bütün yetkileri kullanıyor.

Karşısında CHP var. CHP Erdoğan için Kenan Evren gibi oldu diyor ama özel yetkili mahkemelerin yetkileri arttırılsın istiyor. Asıl önemli olan devletin bu krizi aşmaya çalışıp aşamıyor olması. AKP'si de, CHP'si de, MHP'si de bu krizi götürüyor ve aşmaya çalıştıkça çırpındıkça daha da krizi belirginleştiriyorlar. Böyle bir dönemde seçimler var, seçimlerden hemen sonra Anayasa gündemi var. Yani siyasi aktörlerin hiçbirinin kendi kendine çözemeyeceği ve bu krizi çözmek için ezilenleri kendine yedeklemeye çalıştığı bir dönemde, ezilenler ve emekçilerin siyaseten ayrı bir kutup oluşturma fırsatı var.

Bu fırsatlar sol açısından büyük bir sorumluluk anlamına geliyor. HDP tam da böyle bir dönemde 12 Eylül Anayasasını delecek bir hamle gerçekleştirdi. İşte HDP'nin 7 Haziran 2015 seçimlerine parti olarak katılma kararını bu siyasal tablounun bir parçası olarak düşünmek gereklidir.

12 Eylül rejiminin en gerici düzenlemelerinden biri de yüzde onluk seçim barajıdır. Bu baraj asıl olarak ezilenlerin ve emekçilerin meclise girmesini engellemek için yapılmıştır. Bizce 2007'de bu baraj delinmiştir. Bugün de 7 Haziran'da aşılmalıdır. HDP'nin barajı aşması ezilenler ve emekçilerin moral bulmasına yol açacaktır.

Bugün açık olarak sorulması gereken soru 7 Haziran seçimleri Erdoğan'ı rahatlatarak bir can simidi mi olacak? AKP'nin akıbetini burjuvazinin çözümleri mi belirleyecek yoksa ezilenler ve emekçiler mi belirleyecek? Bu sorunun emekçiler lehine cevabı sadece AKP'nin durumu için geçerli değil. Aynı zamanda AKP'nin iktidarda kalıp kalmamasından bağımsız olarak siyaset sahnesini emekçiler açısından daha aktif kullanmanın önünü açabilecek bir dizi imkânların çoğalması anlamına da geliyor. Bizce bugün emekçilerin ve solun önünde böyle bir olanak var. Geçtiğimiz yıllarda Türkiye'de hükümet karşıtı en büyük ayaklanma yaşandı, Gezi Ayaklanması. Rojava Devrimi'nin yarattığı rüzgarla, AKP'ye karşı kaderlerini eline almak isteyenlerin sokağa çıktığı 6-7 Ekim Ayaklanması var. Ezilenlerin mücadelesine yön verenler rejim krizinin akıbetini değiştirmek için tarihsel önemde bir fırsata ve sorumluluğa sahip. Rejim krizi devrimci bir krize de dönüştürülebilir.

Bu durumda söylenecek söz Erdoğan'ın akıbetini belirleyecek bir seçimde HDP'nin barajı aşmasıdır. HDP'nin seçim barajını aşip aşamayacağına ilişkin tahmin ve analiz yarışına girmek yerine HDP'nin barajı aşması için solun görevleri tartışılmalıdır. Bu tartışma aynı zamanda kimin AKP'ye karşı mücadele ettiğini gösterecektir. Fakat barajı aşmanın da bazı koşulları vardır.

Barajı aşmanın birinci koşulu solun en geniş kesimlerinin birlikteliğini sağlamaktır, EDÖB'ün gerisine düşmeyen ilerisine geçen bir çalışma yapılmalıdır. Bütün solu kapsayacak bir seçim ittifakının yolunu düşeyecek çalışmanın önünün açılması gerekir. Bizi destekleyen diyen bir ittifak oluşturmaktan bahsetmiyoruz. Böyle bir seçim ittifakını oluşturmamızın temel koşulu AKP'ye karşı emekten

ve demokrasiden yana tüm güçleri bir arada toplayacak bir seçim ittifakı çağrısı yapmaktır. Seçime parti olarak girme kararı aldığına göre, sol içindeki tüm güçlerin eşit söz hakkıyla bir katılımcı olarak yer alacakları bir seçim ittifakının çağrısını yapmak da esas olarak HDP'nin sorumluluğudur.

Diğer koşulu ise seçim çalışmalarının odak noktası AKP karşıtlığı olmasıdır, hükümeti karşısına alacak sert bir muhalefet ağı örülmelidir. 8 Mart kaçırılan bir fırsat olmuştur. Newroz'u, 1 Mayıs, Gezi Ayaklanması'nın yıldönümü olan 31 Mayıs seçim mitinglerine eylemlerine dönüştürmeli ve bu mitinglerde ağırlıklı olarak AKP karşıtlığı vurgusu yapılmalıdır.

Bugün HDP'nin seçim kampanyasındaki pratiği barajı aşmanın koşullarının net bir şekilde uygulanmadığını, kararlı bir siyasi hat yerine zigzaglı bir yol izlendiğini göstermektedir. Örneğin 28 Şubat açıklaması da seçim döneminde HDP açısından talihsiz bir açıklama olmuştur. AKP'nin ezilenleri kendine koltuk değneği yapma çabası olarak görmek gerekir. HDP'nin tabii ki AKP'ye karşı muhalefet yapmadığını söylemek yanlış olur fakat bu muhalefet hatının istikrarlı olmaması ve seçim ittifakı açısından EDÖB'ün daha gerisinde olduğu da açıktır.

Bizim HDP'ye desteğimiz HDP'nin meziyetlerinden ya da HDP'ye biçtiğimiz rolden kaynaklı değil; bugün HDP'nin meclise girmesini rejimin krizini arttıracığı destekliyoruz. Bu nedenle HDP'nin desteklenmesi için HDP'ye kefil olmanın gerektiğini, HDP'ye destek vermeyen sosyalistlerin ise temel olarak bu siyasi sorumluluktan kaçtığını net bir şekilde söylemek gerekir. HDP'nin meclise giremediği durumda gelen eleştirilerin siyasi karşılığı daha zayıf olacaktır. HDP bu durumda bizim gücümüz bu kadarna yetti deme ihtimaline sahiptir. Ters durumda ise çok şey verilenden çok şey istemek gerekir. HDP'nin meclisteki her tutumunu denetlemek ve eleştirmenin fırsatları daha açık hale gelecektir.

Birinci kısmı tamamladıktan soru ve görüş, öneri kısmına geçtik. İkinci tura geçerken sözü artık soru sormak ve görüş belirtmek isteyenlere verdik.

İlk olarak soru soran bir kişi; "Ben daha önce BDP, DTP, DEHAP zamanında oy vermedim. Çünkü HDP'yi daha farklı görüyorum. HDP Kürt sorununu Türkiye içinde çözmek istediğini söylüyor. Daha Türkiyeleştirmeye çabası var. Daha önce desteklemeyen birçok kişi de bugün HDP'den aday veyahut HDP'yi destekliyor. Ben niye oy veriyorum HDP'ye rağmen oy vermiyorum. Seçim barajına karşı oy veriyorum. Hatta seçim barajının canını almaya bir oy yeter diye destekliyorum. Bugün adaylara baktığımızda Ermeniler, LGBT, sosyalistlerin meclise girmesinden kaynaklı destekliyoruz. HDP'ye rağmen demeniz bana tuhaf geldi. Bana göre seçime kadar böyle eleştirmemek lazım, seçimlerden sonra neden böyle yapmadın diye değerlendirilebilir. Bu süreçte destek gerekiyor. Burjuvazinin epeyinde dolaşmıyorlar bence eleştirerek değil, eleştirmeden HDP'ye destek vermek gerekiyor." dedi.

Soruların yanında görüş bildirenler de oldu. ÜİDDER söz alarak: "Bugün Türkiye siyasetinde bir gerilim söz konusu son 12 yıldır AKP iktidarın burjuvazinin büyük bir kısmını oluşturmasının yanında tek aktör değil. AKP burjuvazinin özel bir partisidir. Bunun yanında alt emperyalist durumuna gelmiş bir Türkiye'de emperyalist basamakları daha hızlı çıkmaya çalışıyor. Bunu yaptıkça da AKP diğer rakiplerini de daha büyük güçleri de ABD'yi karşısına aldı. Mesele AKP'nin sadece taşeron olması ya da olmaması değildir. Emperyalist ülkeler birbirini etkilerler ve koz almaya çalışırlar. Türkiye'de emperyalistleştiğimiz Ortadoğu'da suni bir denge yaratmaya çalıştı. Bu durum ise büyük emperyalist güçleri rahatsız etti. Aynı zamanda yarattığı despotik yaklaşımlar diğer burjuva kanadını da rahatsız etti, başta TÜSİAD vs. olmak üzere. Burjuva siyasetinin yanında ezilenlerin de bir mücadelesi var. Bizler Kürtlerin kendi kaderini tayin hakkını savunan ve işçilerin enternasyonal birliğini oluşturmayı hedefleyen bir işçi örgütüyüz. Kürtlerin mücadelesi de burjuvazinin gerilimini artırıyor. Kürtleri çözüm süreciyle oyalamaya çalışan AKP, iktidarını sürdürmek ve işçileri bastırmak istiyor. Tüm bu basınların toplamı AKP'nin despotik siyasetini daha da artırıyor. Tam da bu gerilim döneminde HDP'nin seçimlere parti olarak girmesi AKP'yi geriletecek bir güç olarak çıkması bir soru işaretine yol açmıştır. Erdoğan'ın siyasi emellerini geriletecek olanın HDP olmasını sadece ezilenler söylemiyor, burjuvazinin de bir kesimi açıkça HDP'yi destekliyor. Merkez medyada tartışılıyor. Bugün işçi sınıfı dağınık maalesef, sosyalist kanatta aynı şekilde; böylesi bir süreçte emek

demokrasi özgürlük güçlerinin yanında olmak gerekir. Yani HDP'yi bu manada destekliyoruz. Bu, işin bir noktası. Bugün burjuva siyasete müdahale etmek için bizlerin yapması gereken işçilerin örgütlenmelerini sağlamaktır. Fakat bugün herkes reel siyaset yapmakta ama biz sosyalistler burada gücümüzü değil, gücümüz yoksa sadece konuşmuş oluruz siyaset güçle orantılı yapılır. Bugün Kürtler bir güçleri olduğu için siyaset yapıyor, fakat işçi sınıfının gücü olmadığı için sosyalistler siyaset yapamıyor. Sosyalistler işçi sınıfından kopuk. Bu mahallede işçi sınıfı arasında siyaset yapan iki siyaset var. ÜİDDER ve KÖZ var. Başka kimseyi göremiyoruz. Sosyalistlerin bir kısmı işçi sınıfını suçlarken, BHH gibi siyasetlerde net bir tutum olarak bir şey belirlemedikleri için CHP tabanına oynuyor. Asıl olan bugün işçileri durdukları noktadan ileriye çekebilecek örgütlenmeyi sağlamaktır ve bağımsız sınıf çizgisini yaratmak gerekir. İşte o zaman bu kriz derinleşir ve devrimci işçi sınıfı burjuvazinin çatlaklarını açabilir ve buradan bir devrimci kriz yaratabilir. ÜİDDER olarak bu siyasi çizgiyi yaratmaya çalışıyoruz."

KÖZ adına görüş bildiren bir yoldaşımız şunları ifade etti: "Seçimlere dair görüşlerimizi anlatırken bir yanlış anlaşılma olmasın. Öncelikle KÖZ olarak, Aydın'ın da görüleceği üzere seçimlerde aday tartışmalarına girmeden, adayların netleşmesini beklemeyen, Ocak ayından beri bir seçim çalışmasını başlatmış bulunuyoruz. Bugün 12 Eylül barajını aşacak tek odak var buda HDP, ancak barajı aşabilmenin koşulu olarak solun en geniş eylem birliğini örnek olarak diyoruz. Bunu diyenler olarak 8 Mart'ta da Newroz'a da aynı biçimde katıldık. Yarın 1 Mayıs'a da aynı biçimde katılacağız. "12 Eylül Barajını aşabilmek için AKP'nin karşısına en geniş eylem birliği ile dikilelim" dedik. Tam tersi Newroz'da sadece "Yaşasın Newroz" da diyebilirdi KÖZ. Ancak Newroz'da seçimlerin gündem edilmesi gerektiğini düşündüğümüz ve önerdiğimiz için o şekilde katıldık. Bugün buralardan da görüldüğü üzere 2011'de EDÖB vardı ve en geniş eylem birliğini sağlamıştı ki eksikleri vardı. HDP'nin bunun gerisine düşmemesi gerekir. HDP seçimlere dair sol ile en geniş katılım ve eşit haklara dayalı olarak bir ittifak kurmak zorunda. Bulduğu her yerde her eyleme ve gündeme dair seçimleri ve AKP karşıtlığını alan bir eylem birliğini örnek zorunda, biz bunu bir serzeniş olarak söylemiyoruz. Bu bizim siyasi bir tespitimizdir. Bu mahalleden Newroz'u tüm siyasetlerle birlikte örgütlemek zorunda ve Newroz'un içerisine seçimleri odak noktasına koymak zorunda. Bugün bunu yapan bir HDP var mı? Seçim öncesinde en geniş şekilde yapılacak bir Newroz varken yapılacak Newroz'dan biz son anda haberdar olduk, başka kurumlara hiç haberdar olmadık. 2014 mahalle Newroz'unda bir dizi sorun varken bile birlikte örgütlenen bir Newroz'a 1200 kişi katılmış, bu yıl 300 kişi katılmış, seçimler hiç gündem olmamış, AKP karşıtlığı ortaya konmamış ve birleşik ve kapsayan bir eylem olmamış. Merkezi örgütlenen Newroz'da aynı biçimde seçimleri gündemine almamış. 2007 yılından 2010 yılına kadar 1 Mayıslar yasaklı oldu. 2010 yılında DTP biz örgütleyeceğimiz dedi ve AKP hamle olarak Taksim'i sendikalara teslim etmek zorunda kaldı. Bugün bizce bütün bunlar HDP'nin yapması gerekenlerdir. Bu barajı aşmak için bunları yapmak zorunda. Yarın 1 Mayıs için işçilerin bayramı deyip geri çekilmesi gerekir. Biz örgütleyeceğiz demesi gerekir. Tam da buradan görüldüğü üzere HDP'ye rağmen HDP diyor oluşumuzun nedeni de budur. Aynı şekilde BHH'ye de aynı şeyi söylemek gerekir. Bugün açtığımız HDP'yi desteklemiyor ve çalışmasını yürütmüyorsanız CHP'ye yedekleniyorsunuz demek gerekir. Bizim HDP'yi eleştirmemizin nedeni bu, böyle bir eylem birlikteliğine imkan varken ve bunu yapabilmemesinin koşulu varken yapması gerekir. Bu eleştiriyi de seçim sonrasında bırakmak seçimleri de 7 Haziran sonrasına bırakmak demektir."

HDP adına söz alan bir arkadaş şunları ifade etti. "Ben soru sormayacağım daha çok görüş bildirmek istiyorum. HDP'ye dair eleştiriler oldu. Bu eleştirilerin HDP'yi geliştireceğini düşünüyorum. HDP'nin içerisinde mücadeleyi stratejik anlamda benimsediğinden dolayı ESP'li olarak burada mücadele yürütüyoruz. HDP'nin burada yerelde Newroz'la ilgili tutumunu arkadaşlarımız eleştirdi. Ben ona kısa bir cevap vereyim. Burada uzun yıllardır Newrozlar yapıyor haliyle bu Newrozlar oturmuş, her yıl kaçınılmaz olarak yapıyor. Biraz da HDP'nin bu dönemde kendi içinde yoğun bir çalışması var. Çalışmalarımız henüz istediğimiz gibi oturmamış. Yığınlarca sorunlar oluyor ve HDP de kendi çalışmalarını toparlamak isterken bu sorunları da çözerek ilerlemek

istiyor. Yani başımızda bir Kobanê var hemen her gün bir cenaze oluyor. Bu da aynı bir yoğunluk oluşturuyor. Bu sorunlar tabii ki bizim sorumluluklarımızı aksatmamalı ve biz yeni bir genişletme komisyonu kurduk. KÖZ'e de ÜİDDER'e de çağrı yapacağız. Seçim çalışmalarını bir platformun içinde yürütmek gerekir. Tek başına bir siyasete bağlı olmak gerekmiyor. Seçimlerde HDP'yi destekleyen herkesi de oraya çağırıyoruz. Bütün bunları oluşturulmuş derken aynı zamanda da merkezi Newroz'a yüklandık. Bu mahallede yapılan Newroz'u boşladık. Arkadaşların eleştirisi de bu anlamıyla haklıdır, biz bunu burada birleşik örgütlemeliydik. Bu anlamıyla bir özelleştirildi. Bu çalışmalarını toparlayacağız. Biz parlamentoya geldikimizde HDP herkesin sesi olmalı ve kapsayıcı olmalı, bunu yapacağını düşünüyorum. Bugün birçok sendika, siyaset HDP'yi barajdan dolayı desteklediğini söylüyor. Bu kritik dönemde 12 Eylül darbesinin koymuş olduğu bu barajı halkın yıkması çok önemli bir noktadır. Bu politik bir istem ve kazançtır. Bu barajları Kürtler, işçiler, sosyalistler gelmesin diye koymuşlarsa biz halk olarak barajları aşmalıyız. Bunu yaparken bütün solu kapsamalıyız, biz buradan yapmaya çalışacağız."

Söyleşiye katılanlardan görüş bildirmek isteyenlerin görüşlerini bildirmesinin ardından cevap kısmına geçildi. Yoldaşımız şunları ifade etti:

HDP'ye rağmen HDP dememizin nedeni parlamentodan medet ummak ya da temsiliyet vs. tartışmalarında bir taraf olmak değil. HDP'nin parlamentoda olması rejimin krizini derinleştirmesi, AKP'nin gerici uygulamaları ve Anayasa hayallerine set çekecek bir durumun oluşması ve HDP'nin meclisi bu anlamda kilitleme olanağına sahip olması bakımından önemli olduğu için HDP'yi destekliyoruz. İç güvenlik paketi tartışmalarında mecliste bir direniş gerçekleştirmek en basitinden burjuvazinin emellerini bir yönüyle kilitleyen zorlaştırıcı bir durum. Tabii ki bunun yanında dışarıda bu direniş dalga büyüyen bir direnişte gerçekleştirilebilseydi şu an daha güçlü bir seçim kampanyasının yolu açılabildi. Bunun yanında parlamentonun bir kurtuluş olduğunu söylemiyoruz, tersine meclisin tamamının işçilerden oluşsa bile sorunların çözülemeyeceğini söylüyoruz. Bu anlamda parlamentonun krizi büyütmek için sadece bir araç olarak kullanılması gerektiğini ve devletin tüm kurumları gibi yıkılması gerektiğini söylüyoruz. Açıkça proletarya diktatörlüğünü savunan, Komünist Enternasyonal'ın ilk 4 kongresini kendine referans ve ilke edinmiş bir siyasi partiyi oluşturmak isteyen bizlerin tersi bir görüş bildirmesi mümkün olmaz zaten.

İkinci olarak 28 Şubat açıklamasıyla ilgili; provokasyonun bizzat kendisi aslında o gün AKP tarafından yapılmak istendi. Bu açıklamayı emekçileri kendine yedekleme hamlesi olarak görüyoruz. Bunda başarılı olamayan AKP şimdi daha da çok saldıracak açık hedef olarak HDP'yi görecektir. Tam da bu noktada provokasyona gelmeyelim dememek tersine AKP'yi geriletmeye dönük yıkıcı bir söylemle kitleleri sokağa dökmeye yönelik bir siyaset yapmak gerekir. Hedef tahtasına AKP'yi oturtmak gerekir. Aynı zamanda 12 Eylül örgütlerini yayıfladığı tasfiye sürecinin başladığı bir dönemde tamamen örgütleri bitirmeye yönelik bir hamle olarak gerçekleşti. Yükselen bir harekete ise tersine bir etki yaptı. Kürtlerin durumu buna en büyük örnek olarak görülmeli. Bu yüzden darbe korkusuyla sokaktan geriye düşmek doğru bir siyasi tutum olmaz. Tersini söylemek gerekir. Barajı aşmayı gösteren asıl parametreler bu durumda anketler, sosyal medyadaki paylaşımlar vs. olmamalı. Bizim kitlesele eylemlere bakarak bir tahlil yapmamız gerekir.

Üçüncü olarak, HDK'nın aktifleştirilmesi, demokratik kitle örgütlerini güçlendirmek, bütün olanakları seferber etmek gerekir.

Son olarak, işçilerin birliği sağlanmış olsa bile onlara siyasi olarak önderlik edebilecek, onları bir özne haline getirebilecek bir siyasi öznenin olmadığını da görmek gerekir. Sol bu kadar parçalıyken, komünistlerin birliği sağlanmamışken işçilerin birliğini sağlamanın mümkün olmadığını söylüyoruz. Bu yüzden önce komünistlerin birliğini sağlayıp partiyi yaratacak bir kongre toplantısının proleter bir devrimin ilk koşulu olduğunu savunuyoruz. Bu kongrenin de kendi doğrusal büyümemizle değil, kendini proleter devrimci gören tüm örgütlerin yan yana gelmesiyle örgütlenebileceğini söylüyoruz.

12 Eylül Barajını Aşmak İçin AKP'nin Karşısına En Geniş Eylem Birliği İle Dikilelim!

Kitle örgütleri 12. Kitle Örgütleri Koordinasyonu'nda buluştu: AKP'ye karşı ortak mücadeleyi büyütelim

İstanbul'da 16-17 Mayıs'ta Kitle Örgütleri Koordinasyonu 12. buluşması gerçekleşti. Yaklaşık 30 kurumun katıldığı etkinlikler kapsamında anayasa, kentsel dönüşüm, Suriyeli sığınmacılar, göç, Soma ve iş cinayetleri, taşeronlaştırma, eğitim, tüketim gibi temaları gündemine alan çalışma atölyeleri, forumlar ve paneller gerçekleşti. Etkinliklerin özetleri ve sonuçları "12. Kitle Örgütleri Koordinasyonu Bülteni" olarak yayımlandı. Etkinlik haberlerini bültende yer aldığı gibi yayınlıyoruz:

"AKP'ye Karşı Ortak Mücadeleyi Büyütelim" başlığıyla düzenlenen 12. Kitle Örgütleri Koordinasyonu 16-17 Mayıs'ta Deniz Gezmiş Parkı'nda gerçekleşti. Eğitim, tüketim, kentsel dönüşüm, Soma katliamı, iş cinayetleri, taşeronlaştırma, üniversitelerde güvencesizleştirme, Suriyeli sığınmacılar ve Anayasa tartışmaları gibi pek çok farklı konuda panel, forum, çalışma atölyesi türünde etkinliklerinin gerçekleştirildiği buluşma İstanbul, Ankara, Bursa ve İzmir'den 13 kitle örgütü tarafından düzenlendi.

Kentsel dönüşüme karşı Mahalleler buluşuyor

Konuşmacılar: Y. Mimar Burak Kaan Yılmazsoy, Yard. Doç. Dr. Zeliha Hacımuratlar

12. Koordinasyon buluşmasının ikinci gününde gerçekleşen "Kentsel Dönüşüme Karşı Mahalleler Buluşuyor" etkinliği yaklaşık 120 kişinin katılımı ile canlı bir şekilde gerçekleşti. Etkinliğin konuşmacıları Mimarlar Odası'ndan Burak Kaan Yılmazsoy ve Özyeğin Üniversitesi öğretim görevlisi Zeliha Hacımuratlar'dı. Etkinliğin açılışında Site ve Esenevler Derneği Başkanı Mehmet Taş bir açılış konuşması yaptı. Konuşmasında, yaklaşık 40 mahallede olduğu gibi 1 Mayıs Mahallesi'ni de bölerek, uyuşturucu ve çeteleştirmeyi mahalleye sokarak kendilerini mahalleden devletin atmak istediğini ancak hem yozlaşma hem de kentsel dönüşümle dernek sayesinde örgütlü bir şekilde mücadeleye ettiklerini vurguladı.

İlk konuşmayı yapan Burak Kaan Yılmazsoy şunları söyledi: Mimarlar Odası olarak İstanbul hal-kının daha güzel bir şehirde yaşayabilmesi için mücadele ediyoruz ancak bizi durdurmak için iktidar torba yasalar ile meslek odalarını işsizleştirmeye çalışıyor. Bizim konut hakkımızı elimizden alıp buralardan elde ettikleri rant ile kendilerine saraylar yapıyorlar. Ancak bu talana karşı mücadele edenler kazanıyor, Hemşin'de, Edirne'de ve pek çok yerde halkın örgütlenmesi sonucu yıkımlar durduruluyor, 1 Mayıs mahallesi de dörde bölünmesi de halkın örgütlenmesinin önüne geçmek için yapılıyor.

Özyeğin Üniversitesi öğretim görevlisi Yard. Doç. Dr. Zeliha Hacımuratlar ise konuşmasında şunları vurguladı:

Bugün, hukukun neredeyse ortadan kaldırıldığı, teknik hukukun sınırları içinde yürütülecek mücadelenin sınırlarının daraldığı koşullarda meselenin hukuki boyutunu konuşmak güç olacak. Bu yüzden belirtmek isterim ki; içinden geçtiğimiz bu istisnai süreçte sizlerin sokakta yürüttüğünüz mücadelenin önemi büyüyor. Mücadelenin sadece hukuk alanında kalması giderek güçleşiyor.

80'li yılların ortalarında ortaya çıkan ve gecekondulara imar affı getiren düzenlemeye yakından bakalım. İmar affı aslında gecekondulara tapu tahsis belgesi verilmesi suretiyle bunların emlak piyasasında alınıp satılmasını yasalılaştırma amacı taşıyordu. Yurttaşlar bu tapu tahsis belgelerini edinmek için idareye belli paralar ödüyordu. Dolayısıyla öncesinde özel mülkiyete konu olmayan gecekondular özel mülkiyetin alanına dahil oldu. İlerleyen yıllarda ise devlet tam olarak neoliberal bir özellik kazandı ve sosyal devlet ilkesi bütünüyle terk edildi. Böylece gecekondulara tanınan statünün de ortadan kaldırılması amaçlanmaya ve mahallelerde, gecekondularda yaşayan insanların buradan "temizlenmesi" istenmeye başladı. Başta yıkılması amaçlanmayan bu bölgeler, büyük sermaye sahiplerinin ilgisini çezebedecek ölçüde değer kazanınca bunların ortadan kaldırılması istenmeye başladı. İmar affı yasanın kaldırılmasıyla yapılmak istenen budur.

Benim hukuki tavsiyem idari yargıya ve ardından Anayasa Mahkemesi'ne gidilmesidir. Buradaki iddia da idarenin tapu tahsis belgesi vermek suretiyle gerçekleştirdiği bireysel işlemin, imar affı aracılığıyla iptal edilmesi ve böylelikle geriye dönük işlem yapılması olmalıdır. Geriye dönük işlem yapılmasının yasaklanması hukuk devletinin en önemli özelliklerindedir.

İki konuşmacının konuşmalarının ardından soru-cevap bölümüne geçildi. Gelen sorular daha çok kentsel dönüşüm sürecine girmiş mahallelerde yaşayanların hukuki süreçlerle ilgili sorunlar, dilekçe verme süreçleri, tapu tahsis belgelerinin tapuya dönüştürülme süreci ile ilgiliydi.

Etkinliğin son kısmındaki forumda Gaziosmanpaşa, Okmeydanı, Sultanbeyli, Acıbadem ve Fikirtepe'den gelen katılımcılar buldukları mahallelerdeki kentsel dönüşüm süreçlerini ve verdikleri hukuki mücadeleyi, dernekleşmenin ve örgütlenmenin mücadelelerini nasıl güçlendirdiklerini anlattılar.

Emekçiler için yeni bir anayasa Nasıl yapılmalı?

12. Kitle örgütleri Koordinasyonu buluşmasının son etkinliği olan "Emekçiler İçin Yeni Bir Anayasa Nasıl Yapılmalı" başlıklı panel ve forum HDP Milletvekili Hasip Kaplan ve Prof. Dr. İbrahim Kaboğlu'nun katılımıyla gerçekleşti. CHP milletvekili Atilla Kart'ın yakının cenazesi nedeni ile katılmadığı etkinliği iki konuşmacının Anayasa hakkında konuşmalarının ardından forum ve soru cevap kısmıyla devam etti. 300 kişinin katıldığı etkinlik yeni Anayasa yapım sürecine ilişkin soruların sorulduğu, görüşlerin söylendiği bir biçimde ve emekçilerin yoğun ilgisiyle gerçekleşti.

emekçilerin değil yurttaşlık kavramı üzerinden bütün yurttaşları eşitleyen bir niteliğe sahip olmalıdır. Yargının bağımsızlığını güvence altına almak zorundadır. Temel hak ve özgürlükleri somut bir şekilde düzenlemelidir. Soma benzeri olayların yaşanmaması için yaptırımları da içermesi önemlidir.

Devletin insan hakları konusunda üç önemli görevi vardır. Bunlar insan haklarına saygı duymak, onları korumak ve geliştirmek. Şu anda Anayasa tartışmaları, bu temel ilkeleri geliştirmek ve korumak üzerinden mi yoksa tek bir kişiye ilişkin siyasi rejimin nasıl kurulacağından mı hareket ediyor?

AKP'nin seçim beyannamesinde başkanlık üzerine maddeler var lakin neden başkanlık olması gerektiğine dair bir ibare yok. Mevcut sistem yerine bir kişinin yönetmesi gerekliliği açıklanmamıştır.

Var olan Anayasada çeşitli müdahalelerle hak ve özgürlükleri koruyan bir takım iyileştirmeler yapıldı. Şu anda iş güvenliği yasası gibi hak ihlallerini perçinleyen bir takım düzenlemelerle bu Anayasanın da gerisinde bir takım yasalar çıkartıyorlar, daha da kötüye gidiyor.

Katılımcı Anayasa olması gerekiyor. Bu ne demek? Tunus örneğine bakmak lazım. Öncesinde bir seçimle kurucu meclis seçildi. Lakin halk bu meclis Anayasayı yapın biz de çekilelim köşemize demedi. Sokakta taleplerini dile getirdiler. Önceki Anayasa da verilmiş olan hakları kaybetmek istemediklerini belirttiler. Kadınlar sokaklardaydı. Gençler kendi Anayasalarını yaptı. Bu şekilde var olan kurucu meclisi kuşattılar ve denetleme yoluna gittiler ve bu konuda da başarılı oldular. Katılımcı bir Anayasanın nasıl yapılacağını dünyaya gösterdiler.

Biz de katılımcı ve geniş yurttaşlık tanımını Anayasaya yerleştiremezsek yeni bir Anayasa yapamayız.

Panelde konuşmacıların ardından soru ve cevap kısmına geçildi. Emekçilerin oldukça ilgi gösterdiği bu turda, hem görüşler ifade edildi hem de sorular soruldu. Mültecilerin sorunlarından, TMMOB gibi kurumlara dönük saldırılar, eğitimde elenen kesimlere pozitif ayrımcılıktan, demokratik bir Anayasa için kurucu meclis talebine bir çok konuda konuşmacılara görüşler bildirildi ve sorular yöneltildi.

PROF. DR. İBRAHİM KABOĞLU

Kaboğlu ikinci turda konuşmasında Anayasanın tartışılması için bir zemin hazırlanması gerektiğini ve bunun için ifade özgürlüğü toplantı ve gösteri, örgütlenme özgürlüğü önündeki engeller kaldırılması gerektiğini vurguladı.

HDP MİLLETVEKİLİ HASİP KAPLAN

Kaplan konuşmasında 7 Haziran'da oylara sahip çıkılmasını vurgulayarak, iki Anayasa olduğunu birinin patronların Anayasası, diğerinin de sosyal demokrasiyi esas alan emekçilere hitap eden Anayasa olduğunu vurguladı.

Soruların yanıtlanmasının ardından etkinlik son buldu.

TBMM ANAYASA KOMİSYONU ÜYESİ HDP MİLLETVEKİLİ HASİP KAPLAN

Öncelikle 12. Kitle Örgütleri Buluşması demokrasinin en güzel örneklerindedir. Bu etkinliği yapanları kutluyorum.

12 Eylül Anayasası AKP ile devam ediyor. Kenan evren öldü AKP bu mirası devralarak 12 Eylül Anayasasının getirdiği yetkilere sahip çıkıyor. En önemlisi de %10 barajına sıkı sıkı sarılmış durumda. Bütün sistem partileri iktidara geldiği zaman statükoya sahip çıkıyor. Mecliste Anayasa Uzlaşma Komisyonu kuruldu biz de dahil olduk. Bu masayı ilk deviren AKP oldu.

Biz HDP olarak emekçilerin halkın partisiyiz. Parti ve kurumlardan oluşan bir ittifak birliğiyiz. Anayasada halkın isteklerinin yer alması için uğraştık. Partimizin hazırladığı Anayasa taslağı hazırlanırken bütün STK'lar, sendikalar, kitle örgütlerine danışarak bir taslak oluşturduk. Taslağın hazırlık aşamasında bütün bu örgütlerin çeşitli talepleri oldu. Örgütlenme özgürlüğü başta gelen taleplereydi. Emekçiler, toplu iş sözleşmesi yapabilmek için önlerine konan barajın kalkmasını istiyor. Taslak Anayasa bu talepler ışığında şekillendi. Kadınlar için Anayasa çalışmaları yaptık kadın örgütleri ile bir araya geldik. İki sene boyunca yaptığımız bu çalışmaları Meclis Anayasa Komisyonu'na getirdik. Temel haklarla ilgili 60 maddede uzlaştık fakat bu maddeler hayata geçmedi. AKP'nin başkanlık sistemi konusundaki ısrarları ve var olan masayı devirmesi ile süreç sonlandı.

AKP Türk tipi başkanlık modeli yarattı. Dünyanın hiç bir yerinde olamayan yasanın ve yürütmeyi bir arada elinde tutan bir başkanlık yarattı. Yargı hiç bu kadar bağımsızlığını kaybetmemiştir.

PROF. DR. İBRAHİM KABOĞLU

Nasıl bir Anayasa olmalı sorusundan yola çıkarsak Anayasada tabii ki emekçilerin hakları korunmalı, lakin bunu daha geliştirebilirsek bütün yurttaşların hakları gözlemlenmeli. Yürütme gibi hiçbir belge yoktur ki bu kadar ortak olsun. Bütün yurttaşları eşitlik temelinde bir araya getirsin.

Anayasanın temel ilkeleri özgürlük, eşitlik ve demokrasi olmalıdır.

Sosyal hakları içermelidir. Anayasanın hazırlanması için STK'larla, uzmanlarla pek çok çalışma yapıldı. 60 madde üzerinde mutabakata varıldı, ancak meclis başkanı masadan kalktı.

Emek odaklı bir Anayasa ne demek, böylesi bir Anayasa mümkün mü? Anayasa temel bir belge olarak katılımcı olarak hazırlanmalıdır. Sadece

Eğitimde hak mücadeleleri buluşuyor

Katılan kurumlar: Hubyar Sultan Alevi Dayanışma Derneği, Eğitim-Sen İstanbul 2 No'lu Şube, HDK Eğitim Komisyonu, Mayısta Yaşam Kooperatifi, Veli Derneği, Umut Kültür Derneği.

Koordinasyon kapsamında ilk olarak "Eğitimde Hak Mücadeleleri Buluşuyor" başlıklı panel ve forumdan oluşan etkinlik gerçekleşti.

Hubyar Sultan Alevi Kültür Derneği adına katılan Aydın Deniz; eğitimde özellikle zorunlu din dersleri ile somutlaşan ve ağırlıklı olarak Alevi öğrencilerin karşılaştığı sorunlardan bahsetti. Zorunlu derslerin 12 Eylül'ün tekçi zihniyetinin bir parçası olduğunu, zorunlu derslere karşı verilen mücadelenin yeni yeni ivme kazandığını vurgulayarak Alevilerin daha örgütlü hareket etmesiyle mücadelenin büyüdüğünü lakin yılda bir yapılan büyük mitinglerle değil sürekliliği olan eylemlerle bir kazanım elde edilebileceğini vurguladı.

Eğitim-Sen temsilcisi Gülden Aktaş; eğitimdeki özelleştirme politikaları, ataması yapılmayan öğretmenler, imam hatip liseleri dayatması ve 4+4+4 sistemiyle işçi ve emekçilerin eğitim hakkının nasıl gasp edildiğinden bahsetti. Birçok yerde okulların dönüşümüne dair velilerin öğretmenlerin mücadeleleri olduğunu bu mücadelelerin birbirine katkı sunduklarını vurguladı. Bütün bunlara karşı Eğitim-Sen olarak mücadele etmeye çalıştıklarını ama hükümetin baskısı karşısında örgütlenmenin zorluğunu anlattı. Zira Eğitim-Sen'li olan bir öğretmenin birçok baskıya maruz kaldığını söyledi. Hem ataması yapılmayan öğretmenlerin hem de mevcut öğretmenlerin güvencesiz durumda olduğunu belirtti.

En son söz alan HDK Eğitim Komisyonu temsilcisi Alaaddin Dinçer; ağırlıklı olarak anadilde eğitimin önemi hakkında bir konuşma yaptı. Özellikle Kürt öğrencilerin anadilde eğitim hakkının gasp edilmesinin çok ciddi pedagojik sonuçlarının olduğunu, bunun Kürtlerin ve diğer azınlıkların eğitimde geri düşmesine sebep olduğunu anlattı. Eğitim politikalarından mağdur olan kesimler kendi sorunlarının dışında diğer kesimlerin sorunlarını sahiplenmiyor, bu da mücadelelerin kopuk ve zayıf olmasına yol açıyor, diyerek

sözlerini bitirdi.

Panelistlerin ardından Mayısta Yaşam Kooperatifi, Umut Kültür Derneği ve Veli-der'den temsilciler eğitim hakkındaki görüşlerinden ve çalışmalarından bahsettiler.

Mayısta Yaşam adına söz alan bir temsilci eğitimde yaşanan en önemli sorunun sınavlardaki eleme sistemi olduğunu, bu sistem yüzünden ezilenlerin üniversite dışında bırakıldığını vurguladı. Mayısta Yaşam olarak bugüne kadar İstanbul'un varoş mahallerinde eğitim dayanışmasını örneklerle birlikte eleme mekanizmasına karşı mücadelede de yer aldıklarını vurguladı. Bugün eğitim sisteminde birçok sorun var ve bu konuda mücadele eden birçok kurum, sendika, platform olduğunu, bu kurumların ortak bir mücadele hattı örmelerinin önemli olduğunu belirtti. Mayısta Yaşam olarak bunun önünü açabilmek için çalışmalar yürüttüklerini, olabildiğince diğer kurumlarla ortak hareket etmeye çalıştıklarını vurguladı.

Velilerin örgütlenmesinin önemli olduğunu belirten Veli-Der temsilcisi farklı okullarda veliler olarak verdikleri mücadeleleri anlattı. Okulların bir bir kapatıldığını 3 okulun bir okulda öğrenim gördüğünü ve bunun da eğitim öğretimde oldukça büyük sıkıntılara yol açtığını söyledi. Velilerin bu sorunların çözümü için uğraştıkları oranda bir şeylerin düzeldiğini dile getirdi. Veliler olarak örgütlü hareket etmenin önemini vurguladı ve "örgütsüz bir halk hiçbir şeye benzemez" sözüne inandığını söyledi. Velilerin Veli-Der'de örgütlenmesi gerektiğini söyleyerek sözlerini bitirdi.

Ardından Umut Kültür Derneği söz alıp Ankara'nın Hüseyin Gazi Mahallesi'nde yaptıkları okul mücadelesi deneyimini aktardı. Mahallede bulunan bir okulun kapatılması ve mahallede yaşayanların mağdur olması nedeni ile velilerin mücadeleye başladıklarını, bu mücadele sonunda okulun kapatılmayacağını okul müdürü tarafından ifade edildiğini söyledi.

Lakin okullar açıldığında okula giden öğrencileri almadıklarını ve okulun kapatıldığını söylediklerini bunun üzerine tekrar bir eylemlilik başlatıldığını, lakin bu eylemliliklerden sonuç alınmadığını, mahalledeki öğrencilerin çok uzak noktalarda okullara gönderildiğini ve mağdur edildiklerini anlattı.

Panelin son kısmında panelistlerin ve söz alanların en çok vurguladığı konu eğitim alanında farklı gibi gözükürken saldırıların aslında bağlantılı olduğu, tekçi ve ırkçı 12 Eylül rejiminin eğitime yansımalarının ve bu rejimin takipçisi AKP'nin politikalarının sonucu olduğuydu. Dolayısıyla bütün bunlara karşı verilecek mücadelelerin ancak ortaklaşarak başarılı olabileceği fikri öne çıktı.

Soma'nın 1. yılında iş cinayetlerinden örgütlenme deneyimlerine sınıf mücadelesinin durumu

Katılımcı kurumlar: Boğaziçi Soma Dayanışması, Sosyal Haklar Derneği, Divan Pastanesi İşçileri, Umut Sen, Devrimci Yapı İşçileri Sendikası, Koç Direnişçileri, Deri Kundura ve Tekstil İşçileri Derneği

"Soma'nın Birinci Yılında İş Cinayetlerinden Örgütlenme Deneyimlerine Sınıf Mücadelesinin Durumu" forumuna pek çok farklı direniş katılarak deneyimlerini aktardılar. Tüm konuşmalarda sendikalaşma hareketlerinin anlamlı olduğu, ancak asıl önemli olanın işçilerin örgütlülüğünü sağlamak olduğu ve sendikaların da bunun bir aracı olması gerektiği vurgulandı. Etkinliğin ilk kısmı panel biçiminde gerçekleşti. Birinci yildönümünde bulunduğumuz Soma katliamı konuşuldu.

Soma konusunda, katliamın akabinde öğrenci ve akademisyenlerin kurduğu bir dayanışma grubu olan Boğaziçi Soma Dayanışması söz aldı. Konuşmacı Soma halkının yaşam koşullarından bahsetti: Bölge halkı asil olarak tarımla uğraşiyor. Ancak tarımın devlet tarafından engellenmesi nedeniyle tarımdan geçinemedikleri için para kazanmanın tek yolu olarak madencilik kalıyor. Soma'daki Maden-İş, işçilerin yanında durmayan ve hatta örgütlenmelerine köstek olan bir sendika. Bu nedenle Soma'daki emekçilerin durumunu iyileştirmek için işçilerin öz örgütlenmelerini sağlamak ve alternatif geçim kaynakları üretmek gerekiyor. Boğaziçi Soma Dayanışması da hem bunlar üzerine kafa yoruyor hem de adalet talebinin yerine getirilmesi için adalet arayışını destekliyor.

Ardından Sosyal Haklar Derneği'ni temsilen gelen konuşmacı Soma madencilerinin yürüttüğü davanın hukuki boyutunu anlattı: Mahkeme süreci ilerliyor ancak asıl sorun Soma AŞ'nin patronlarının sorumluluk üstlenmemesi. Şirket kazandı, güvenlik önlemlerini almakla görevlendirilmiş şefe tüm sorumluluğu atarak cezadan kurtulmaya çalışıyor. Avukatların ve işçi yakınlarının asil uğraştığı şey de gerçek sorumlu olan patronların yargılanmasını sağlamak.

Soma madencilerinden bir işçi kendi deneyimlerini anlattı. Manisa'daki madenlerin durumundan

bahsetti. Sadece Soma değil tüm madenlerdeki çalışma koşullarının kötülüğünden ve güvenlik önlemlerinin çok yetersiz olduğundan bahsetti.

Ardından Divan Pastanesi İşçileri söz aldılar ve direniş süreçlerini anlattılar. Fabrikadaki çalışma koşullarının kötülüğüne karşı kendi aralarında imza toplayan işçiler yönetime bu imzaları ilettiklerinde yönetimden bir cevap alamamaları üzerine sendikalaşmaya karar verdiler. Ancak sendikalaşmayı fark eden işveren sendikalı işçileri işten attı ve bu şekilde direniş başladı. Divan İşçileri Gıda-İş sendikasında örgütlüler ve onlarla birlikte gelen Gıda-İş bölge temsilcisi de Ülker Direnişi'nden bahsetti. Sendika temsilcisi bugün süregelen Divan, Renault direnişlerinin de birbirine bağlı olduğunu ve işçi sınıfını hareketlendirdiklerini ifade etti.

Umut-Sen'den bir temsilci katıldı. Migros depolarında çalışan işçilerin verdikleri mücadeleyi aktardı. Umut-Sen 20 işkolunda faaliyet gösteriyor, yeni bir sendika olduğu için toplu iş sözleşmesi yapma yetkisi almalarının zor olduğunu ancak toplu iş sözleşmesinin işçilerin örgütlülüğünün gücü sayesinde işvereni masaya oturmaya zorlayarak da yapılabileceğini belirtti. Bu konuşmada da işçilerin sendikaya değil kendi öz örgütlenmelerine güvenmeleri gerektiği belirtildi.

Devrimci Yapı İş Sendikası temsilcisi inşaat sektörünün örgütlenmesi zor bir sektör olduğunu belirtti. O da diğer konuşmacılar gibi işçi sınıfının sendikalara teslim olmaması gerektiğini ve güçlü bir örgütlülük ihtiyacı olduğunu vurguladı.

Nakış işçilerinden bir konuşmacı nakış işçilerinin direnişini aktardı. Bir nakış atölyesinde bir kişinin işten atılması üzerine tüm işçiler iş bıraktılar arkadaşları için ve bu iş bırakma eylemi çoğu nakış atölyesine yankı buldu. Nakış işçileri bir araya gelecek geniş katılımlı bir şekilde 1 Haziran'da bir eylem düzenlediler ve taleplerini haykırdılar. Eylemden sonra Nakış İşçileri Derneği kuruldu.

Koç Direnişi'nden bir konuşmacı 2 sene önce 160 işçinin işten atılması ile başlayan direniş aktardı. Bu direnişin özgünlüğünün işçi, hoca ve öğrenci birlikteliği olduğu vurgulandı.

Deri Tekstil Kundura İşçileri Derneği'nden konuşmacı esnek üretim çok olduğu yerlerde örgütlenmenin zor olduğunu belirtti. Bunun için öncelikle esnek çalışmanın önüne geçmek gerekiyor dedi ve herkesin iş güvencesi kazanması için ülke genelinde kampanya başlatmak gerektiğini ifade etti.

Tüketim alanındaki çalışmalar buluşuyor

Katılan kurumlar: Anadoluda Yaşam şubeleri

Kitle Örgütleri Koordinasyonu kapsamında yapılan etkinliklerden biri de "Tüketim Alanındaki Çalışmalar Buluşuyor" başlıklı çalışma atölyesi oldu. Atölyede daha önce tüketim faaliyetini birlikte yürütmek üzere yapılan toplantılar aktarıldı. Anadoluda Yaşam'ın mali sorunları tartışıldı.

Çalışma Atölyesinden çıkan sonuçlar:

- Diğer tüketim faaliyeti yürüten kurumlarla bağlantı kurulması planlandı.
- Tüketim faaliyetlerini birlikte yapmak üzere görüşülen kurumlara Anadoluda Yaşam Tüketim Kooperatifi olarak heyet halinde ziyaret yapılması planlandı.
- Üretim ve tüketim bağlantılarını raporlaştırma kararı alındı.
- Görüşülen diğer kurumların üretici bağlantıları, şu ana kadar irtibat kurulan üreticilerin rapor olarak yazılıp diğer kurumlarla paylaşılması ve gelecekte yapılacak faaliyetlerin beraber örgütlenmesi kararı alındı. Bu irtibatı sağlamak için Gülsuyu ve Okmeydanı şubesi bir komite oluşturdu.
- Anadoluda Yaşam Tüketim Kooperatifi'nin yapılacak olan genel kurulu için tarih 28 Haziran 2015 olarak belirlendi. Genel kurula hazırlık çalışmaları planlandı.

Suriyeli sığınmacılarla dayanışma ve sorunlara ortak çözümler

Katılan kurumlar: Deri Tekstil ve Kundura İşçileri Derneği adına Yalçın Yanık, GÖÇ-DER adına İlyas Erdem ve Mültecilerle Dayanışma Derneği adına Mete Hüsünbeyi bir sunum yaptılar.

Mültecilerle Dayanışma Derneği'nden Mete Hüsünbeyi konuşmasında şunları ifade etti:

Kitle Örgütleri Koordinasyonu'nun 12.'sinin düzenlenmesini önemli buluyorum. Asıl olan yapmaktan çok yapıları sürdürülebilmek diye düşünüp emeği geçenleri kutluyorum.

Mültecilerle Dayanışma Derneği İzmir'de Basmahane'deki mültecilerin sorunlarıyla birebir ilgilenen hak temelli bir dernek olarak 2008 yılında kuruldu. Ülke din statü ayırt etmeksizin bütün mültecilere destek veriyoruz.

2 milyon Suriyeli var Türkiye'de. Birinci talepleri anadilde eğitim. Çocuklarını okutmak yerine işe göndermek zorunda kalıyorlar. Kadın ve çocuklar 100 elbise başına 4 liraya çalışıyorlar.

Deri Kundura ve Tekstil İşçileri Derneği'nden Yalçın Yanık şunları belirtti:

Beş sene önceki koordinasyon buluşmamızda göçmen işçiler ile ilgili bir panel yapmıştık, konu o zaman iç göçtü. O dönemin oldukça çok sorun varken şimdi Suriyeli sığınmacıların gelmesiyle işin içinden çıkamaz olduk.

Bu işten işverenler en karlı çıktı. Sigortasız, güvencesiz çalıştırma arttı. İş bulmak hayati bir sorun ve bugün iki yüz binden fazla Suriyeli İzmir'de ikamet etmekte. Ne yazık ki bu sorunları gidermek için güçlü bir sendika, kitle örgütü veya bir kurum yok.

Deri Tekstil Kundura İşçileri Derneği olarak biz Mülteciler Derneği ile birlikte hareket edip sorumluluk almaya çalışıyoruz.

Tüm mücadelemize rağmen önyargıları kırmakta zorlanıyoruz. Yerli işçiler şunu diyorlar, eskiden 3-5 liraya yaptığımız işin fiyatı 1 liraya indi. Bu maalesef bir gerçek ama biz örgütsüz olduğumuz için işverenler bundan faydalanabiliyor. Biz şunu dedik; "Ekmek herkese lazım, birlikte olup haklarımızı devletten işverenden alacağız."

GÖÇ-DER adına konuşan İlyas Erdem şunları belirtti:

Yaşam alanlarımızda göçmenlerle her an karşılaşyoruz. Suriye'den gelenlerin çoğu buradakilerin akrabaları. Bu kişiler Suriyelilerle dayanışma çağrısı yaptılar. İlk etapta sosyal yardımlaşma ağları örmeğe çalıştık. Sayıların giderek artması üzerine derneğin altından kalkamayacağı anlaşılınca daha geniş bir platform kurduk.

Elimizden işimizi aldılar gibi nefret söylemlerine maruz kalıyorlar. Sağlık alanında ciddi sıkıntılar var. Hamile kadınlar doğum yapacağı zaman para talepleriyle karşılaşılıyor. Eğitimden mahrum kalıyorlar. Raporlarla Eminönü'ndeki durumun iyileşmesi taleplerimizle Kaymakamlığa gittiğimizde, Kaymakam; "Türkiye vatandaşlarına iş ve ev bulamazken onlara nasıl ev bulayım" diye karşılık verdi. Temel haklardan herkesin faydalanması gerektiğini savunmalıyız.

Forum kısmında ise sorular ve görüşler dile getirildi konuşmacıların ikinci turdaki konuşmalarını tamamlanmasının ardından etkinlik son buldu.

İstanbul Üniversitesi'nde rektörlük seçimleri ve ardından yaşananlar

İstanbul Üniversitesi eski rektörü Yunus Söylet'in AKP'den milletvekili aday olmasıyla İstanbul Üniversitesi'nde yalnızca akademisyenlerin katılımıyla bir rektörlük seçimi yapıldı. 2500'e yakın geçerli oyun kullanıldığı seçimlerde Prof. Dr. Raşit Tükel oyların yarısına yakınına olarak birinci oldu. Tıp Fakültesi'nin öğretim kadrosunda yer alan Tükel'in, Demokratik Üniversite Girişimi'nin kurucuları arasında yer alan, sol görüşleriyle tanınan, Çapa'da gerçekleşen taşeron direnişlerine işçilerin yanında aktif olarak katılan bir akademisyen olması sebebiyle cumhurbaşkanı tarafından atanmayacağı düşünülmüştü. Bu sebeple demokratik üniversiteden yana olan üniversite bileşenlerinin Tükel'in arkasında duracağı tahmin ediliyordu.

Seçimlerin hemen ardından bizim de içinde bulunduğumuz hukuk fakültesinde Tükel için bir kampanya başladı. Doğrusu biz konuyla ilgili net bir pozisyon belirleme fırsatı bulmadan süreç serpildi ve üniversitedeki diğer bütün gündemleri ve çalışmalarını aşan bir boyuta ulaştı. Tükel'in bizzat katıldığı ilk basın açıklaması ve ardından düzenlenen forum, eylemliliklerin sürekli olarak bölündüğü İstanbul Üniversitesi'nde son yıllarda görülmemiş bir birlikteliğe yol açtı. Yaklaşık 500 kişilik akademisyen, öğrenci ve işçilerin oluşturduğu kitle rektörlük binası önünde toplanarak "Raşit Tükel Rektörümüzdür" sloganları ile ana kapıya yürüdü ve burada bir basın açıklaması yaptı. Ardından düzenlenen forum da Gezi Ayaklanması'ndan beri gerçekleşen en kalabalık forum olma özelliğine sahipti. YÖK'ün cumhurbaşkanına gönderdiği listede Tükel'e 2. sırada yer verilmesinin ardından gerçekleşen eylemlilik de ilki kadar olmasa da kitlesel geçti.

Komünistlerin sürece katılımı ve müdahalesi

ise sınırlı oldu. Doğrusu başlangıçta Raşit Tükel'in etrafında şekillenen kampanyaya koşulsuz bir destek vermeyi doğru bulmadık. "Yaptıkları yapacaklarının

teminatı olsun" diye düşünerek herhangi bir yönetici adayını peşinen desteklemeyi kitle eylemlerini kitlelerden bağımsız bir takım değişkenlere mahkum eden bir yaklaşım olarak ele aldık. Böyle yaptığımızda kitlelerin kendi bağımsız talepleri etrafında değil, esasen "kafa dengi" bir şahsın fikir ve talepleri etrafında örgütlenmesini sağlamış olacaktık. Bunun yerine öğrenci kulüpleri, okuldaki siyasi yapılar, topluluklar, işçi sendikaları gibi örgütlenmelerin bir takım talepler belirlemesini ve bu talepler etrafında örgütlenerek sürece dahil olması gerektiğini düşündük. Ancak bunun yapılabilmesi için gerekli çalışmayı yürütebilecek bir örgütlülüğümüzün bulunmaması ve biraz da buna bağlı olarak rektörlük seçimlerine müdahale gündemini ancak seçimlerden sonra değerlendirebildiğimizden bu tür bir eylem hattını örgütlenme imkânı bulamadık. Üstelik böyle bir gündemi yürüten bir çalışmanın önüne koymayı, çoğunlukla bizden bağımsız olarak örgütlenen kampanyayı yavaşlatacak bir tutum olarak ele aldık ve bu şekilde hareket etmeyi böyle pratik sebeplerden kaynaklı olarak uygun bulmadık. Yine de sürecin öğrencilerle devrimcilerin bir araya gelme imkânlarını artıran bir gelişme olarak ortaya çıkması sebebiyle yapılan çalışmalara dâhil olmaya çalıştık, sınırlı da olsa sorumluluk aldık ve eğitim sorunu hakkındaki görüşlerimizi propaganda etme ve bunlar hakkında tartışma imkanı yakaladık. Bundan sonra da sürece yaklaşımımız bu imkânları arttırmaya yönelik olacaktır.

İstanbul Üniversitesi'nden Bir Komünist

İstanbul Üniversitesi'nde 16 Mart anması üçe bölündü

İstanbul Üniversitesi'nde 16 Mart tarihinde devlet tarafından organize edilmiş olan Beyazıt ve Halepçe katliamlarının yıldönümleri sebebiyle bir anma gerçekleştirilmesi düşünüldü. HDK'nin yaptığı eylem örgütlenme çağrısının muhataplarından biri de KÖZ oldu.

Anma toplantıları okuldaki neredeyse tüm kurumların katılımıyla gerçekleşti. SGDF, Emek Gençliği, Ekim Gençliği, Devrimci Anarşist Faaliyet, SODAP, Kaldıraç, KÖZ, SDP, Öğrenci Kolektifleri toplantıya katılım sağladılar. HTKP, ÖDP ve EHP ise toplantıya başından beri katılmadı. Ancak bu tutumlarının toplantılara katılmamalarının gerekçesini öğrenemedik.

Toplantıda ajitasyon-propaganda serbestliği konusu tartışılırken söz aldık ve anmanın kurgusuna göre bir tutum takınmanın doğru olacağını savunduk. Eğer etkinlik dışarıya açık olmayacaksa ve yalnızca okul öğrencileri tarafından gerçekleştirilecek bir anma olacaksa, 30-35 kişilik bir kitlenin elinde 30 farklı fraksiyonun bayrağını taşımamasının, her 3 kişinin bir sloganı atmasının doğru olmayacağını söyledik. Ancak kitleselleşmesi için çaba gösterilecek bir anmaya çağrı yapılırken kurumların flama, pankart, döviz gibi materyallerini taşımalarının zenginleştirici bir etkisi olacağını savunduk. Buna karşı söz alan kurumlar bunca siyasetin örgütlediği bir eyleme katılımın elbette yüksek olacağını, bunu tartışmanın dahi yanlış olduğunu savundular. Ayrıca ajitasyon-propaganda serbestliği konusundaki tavrın eylemin azlığına-çokluğuna göre değişmeyeceğini, bunun ilkesel bir tutum olduğunu savundular. Sonuç olarak bu tavrımız diğer kurumların çoğunluğu tarafından desteklenmedi ve böylece ortak slogan-ortak afiş-ortak dövizler ile anmanın yapılması kararlaştırıldı.

İkinci görüş ayrılığı anmanın politik içeriği üzerine yaşandı. Beyazıt katliamının 12 Eylül'ün

yolunu döşeyen en önemli olaylardan biri olması sebebiyle, 12 Eylül rejiminin sürdürücüsü olan Erdoğan ve AKP'ye karşı bir hat örülmesini savunduk. Bu konuda başka kurumlar da bizi desteklediyse de Halepçe Katliamını da ancak olmamız sebebiyle AKP ile ilişkilendirilebilecek bir eylem örmenin zorlama olacağı savunuldu ve böylece ülkenin kilitlendiği siyasal konularda söz söylenen bir eylem yerine genel olarak burjuva diktatörlüklerinin katliamcı olduklarını belirten bir anma örgütlendi.

Son eylem toplantısına giderken, bizim ortak örgütlenmesi kararını aldığımız etkinliğin dışında bir etkinliğin örgütleneceğini öğrendik. Bu etkinlik Öğrenci Kolektifleri, EHP, ÖDP ve HTKP tarafından örgütlenecekti. Aynı etkinlik örgütlenmesinin geçen yıllarda yaşanan slogan krizi sebebiyle (ortak slogan kararı alınmasına rağmen bir grup 'işgalci T.C. Kürdistan'dan defol' sloganı, diğer bir grup ise 'şeriata, faşizme, karanlığa geçit

İstanbul Üniversitesi'nde Newroz ve polis provokasyonu

İstanbul Üniversitesi'nde DÖ-DEF-DEM-YÖM ve Yeni Demokratik Gençlik, 19 Mart Perşembe günü bir Newroz etkinliği gerçekleştirdi. Etkinlik için sabah saatle-

rinden itibaren Merkez Kampüs Havuzlu Bahçe'de pankartlar asıldı, süslemeler yapıldı. Bu pankartların arasında Mazlum Doğan'ın, İbrahim Kaypakkaya'nın, Deniz Gezmiş'in, Abdullah Öcalan'ın fotoğrafları da vardı. Saygı duruşuyla başlayan Newroz, halaylar ve ateş yakılmasıyla sürdü.

Doğrusu her ne kadar günün siyasi meselelerine dair söz söyleniyor olmasa da etkinlik, öğrencileri yan yana getiren; halaylarla, sohbetlerle temasımızı artıran bir şenlik biçiminde ilerliyordu. Önceki yıllarda yapılan Newroz etkinliklerinden kitleselliği dışında pek bir farkı yoktu. Gerçekten de 100'ü aşkın öğrencinin katılım gösterdiği etkinlik geçen yıllardan çok daha kalabalıktı. Ancak buna rağmen Özel Güvenlik Birimleri'nin ihbarı üzerine okula gelen çevik kuvvet ekipleri, Abdullah Öcalan posterleri ve PKK yazılımalarını bahane ederek öğrencilere copla müdahale etti. Geri çekilen öğrencilerin büyük bölümü hukuk kapısından içeri girdi ve ardından kapıları kapatıp arkasına ağırlıklar yerleştirerek polisi dışarıda tutmaya çalıştı.

Bu esnada bazı arkadaşlarımız bahçede polislerle karşı karşıya kaldı. İçerideki öğrencilerden bazıları ise kişisel inisiyatif kullanıp okuldaki panoları, kameraları ve pencereleri kırdılar. Bu esnada işgal tartışılmaya başlandı ise de hazırlıksız olunması ve polisin hâlihazırda okul sınırları içerisinde bulunması sebebiyle işgal gerçekleştirilmedi. Bu sırada derste olan ve yaşanan-

lardan korkan bazı öğrencilerle devrimciler arasında bir takım gerginlikler yaşandı. O gün boyunca, polis üniversiteyi terk ettikten sonra dahi, bu tür olaylar sürdü. Tüm bu gerginlik, akşam okuldan

toplu bir şekilde çıkılmasıyla sona erdi.

Üniversitemizde yaşananlar polisin açık provokasyonu sonucu gerçekleşmiştir. Üniversitede yıllardır hemen hemen aynı biçimde gerçekleştirilen bir etkinliğe bu yıl müdahale edilme gereği duyulması, üstelik de bunun etkinliğin başlamasından neredeyse 2-3 saat sonra yapılması başka bir açıklamayı mantıksız hale getirmektedir. Ancak devrimcilerin bu tür durumlarda takınması gereken esas tutum, bu tür sahneler alışkın olmayan öğrenci kitlesini korkutmak değil, onların içini ferahlatmak ve mümkün mertebe saflarımıza kazanmaya çalışmak olmalıdır. Ancak bu şekilde devrimcilerin düzen güçlerine karşı giriştikleri çatışmalar dar kadro eylemleri olmaktan çıkarak geniş yığınları kapsayabilir. Bu yüzden polisi okul dışında tutmak için kurulan barikatlara malzeme taşımak ya da surlulara delil olacak olan kameraları imha etmek gibi somut bir takım ihtiyaçların giderilmesi amacıyla verilen zarar ayrı olmak üzere; kitleleri uzaklaştıran, onları korkutan eylem tarzlarının zorunlu olmadıkça benimsenmesi bu tür eylemlilikleri zayıflatmaktadır. Dolayısıyla örgütlü güçlerin bu tür eylemlerde ortaya çıkan bireysel inisiyatifleri kıramamaları sol akımların örgütlenme imkânlarını daraltmakta, mücadeleye darbe vurmaktadır.

Katil Polis Üniversiteden Defol!

İstanbul Üniversitesi'nden Bir Komünist

zergâh değiştirdi. Biz ise belirlediğimiz yoldan yürümeyi kararlaştırdık. Ancak demir kapı kilitli olduğundan başarılı olmadık ve güvenlik kulüblerine ve tumnelere verilen az miktarda hasarın ardından biz de güzergâh değiştirdik. Böylece 50-60 kişilik bir kitleyle birlikte, "Beyazıt'tan Halepçe'ye Katil Devlet Hesap Verecek" yazılı bir pankart ile fen kapısından çıkıp karakolun yanından Eczacılık Fakültesi önüne kadar yürüdü. Burada basın açıklaması yapıldı. Gerek yürüyüşte gerekse de basın açıklamasında atılacak sloganlar net bir biçimde belirlenmiş olmadıktan bu alanda bir birlik görüntüsü sergilenemedi. Eylem ile ilgili yapacağımız eleştirileri dile getirebileceğimiz bir değerlendirme toplantısının yapılacağını öğrenmiş olsak da böyle bir toplantı çağrısı halen yapılmadı.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler eylem birliklerine verdikleri önem gereği eylemleri bölün tutumların teşhir ve mahkûm edilmesini gerektiğini savunuyor. "Ayrı dur, birlikte vur" şiarıyla devrimcilerin bu türden etkinliklerde aralarındaki siyasal ayrılıkları muhafaza ederek aynı işin sorumluluğunu alabileceğini savunuyoruz. Bu bağlamda devrimci olma iddiasını taşıyan akımlar siyasal sorumluluklarını yerine getirirken aldıkları tutumların hesabını verebiliyor olmalıdır. 16 Mart eylemlerinde de gördüğümüz, hesap vermeyen, hesap da sormayan tutumları siyaseten yanlış buluyoruz. Ayrıca söylediğini yapan, yaptığını sorumluluğunu alan bir tavır geliştirilmesi ve buna bağlı olarak eylem toplantılarında alınan kararlara, karşı çıkmış dahi olursa, uyulması gerektiğini savunuyoruz. Mücadelenin güçlenmesine engel olan aksi yöndeki tutumlar; apolitik, amatör ve dağıtık eylem görüntülerinin sorumlusudur.

16 Martlar AKP ile Sürüyor!

İstanbul Üniversitesi'nden Bir Komünist

Şirinevler'de kadın toplantısı

16 Nisan Perşembe saat 20.00'de Şirinevler kadın bürosunda toplantıya katıldık. Bir gün öncesinde haberimizin olduğu toplantıya 2 kişi katıldık. Toplantıya her bürodan bir iki arkadaş katıldı. Gelen arkadaşlar kendi çalışma yürüttükleri bürolardaki olumlu olumsuz gelişmeleri aktardılar. Daha sonra kadın koordinasyonu adına söz alan arkadaş burada HDP'ye destek veren bileşenlerden diğer kadınların olmamasının bir eksiklik olduğunu, çünkü kadınlar hangi siyasetten olursa olsun ortak paydanın kadın olmak olduğunu belirtti. Rojava'daki kadın devriminin dünya kadınlarına yol gösterdiğine, HDP'deki kadın aday sayısına değinen temsilci bize de çalışmalarda yer almamızın önemli olduğunu söyledi. Biz de genel olarak çalışmalara katıldığımızı, ancak bu toplantı ve etkinliklerden haberdar olmadığımız için katılım sağlayamadığımızı ifade ettik, bundan sonraki süreçte birlikte ortak iş yapabileceğimizi belirttik.

Soğanlı Seçim Bürosunda Kahvaltı

Her kesimden kadınların katılım sağladığı kahvaltı annelerin, ev emekçilerinin getirdikleri çeşit çeşit poğaçaya, börek, sarma ve keklerin masaları süslemesiyle başladı. Yaklaşık 40-50 kadının katılım sağladığı kahvaltuya gelen kadınlar neden HDP dediklerini sırayla söz alıp söylediler.

Kimisi Alevi olduğundan zorunlu din dersini, işçiler taşeronlaşmayı, Kürtler asimilasyonu, Türk kadınları artık hırsızların saltanat sürmesini ve çocuklarının ölmesini istemediklerini ifade ettiler.

Ardından HDP Bahçelievler Eş Başkanının kısa konuşmasından sonra KJA adına söz alan kadın arkadaş kısaca şöyle konuştu. Bu seçimlerin çok kritik olduğunu her kadının Alevi, Kürt, Türk, Laz, Çerkez, Ermeni, Yezidi demeden işe komşusundan başlayarak çalışmalara katılması gerektiğini ikna edemediği taktirde ikna komisyonlarının devreye girileceğini ve ikna edemeyecekleri kadının kalmaması gerektiğini vurguladı.

HDP'nin tüm farklı etkendeki kadınların ortak çatısı olduğunu o yüz-

dende hangi dilin mensubu hangi dinin mensubu olursa olsun tüm kadınları HDP'ye destek vermeye ve ezenlere karşı ezilenlerin ortak odağına çağırıyoruz deyip konuşmasına son verdikten sonra kahvaltı etkinliği 13.00'te sona erdi.

Cumhuriyet Seçim Bürosunda Kadın Toplantısı

Bahçelievler Cumhuriyet bürosunda 18 Nisan Cumartesi saat 16.00'da kadın toplantısına katıldık. 20-30 kadının katıldığı toplantı gündemi "Kadınları çalışmalara nasıl katarız?" idi. Kadınların çoğu çalıştıklarını kimisi evinde 4-5 çocuk baktığından dolayı çok zaman ayıramadığını ancak seçimleri önemsediklerini, buraya çok zaman ayıramasalar da çevrelerindeki herkese propaganda yaptıklarını söylediler. Çevrelerinden son yaşanan provokasyonlardan ötürü tepki aldıklarının, kimisi de HDP'nin halen Kürt partisi olarak bilindiği ve vekillerin, genel başkanlarının medyada daha az emekçilerden, işçilerden, taşerondan bahsettiğini bunun da halkta tepkiye yol açtığını aktardılar.

Daha sonra HDP adına söz alan kadın arkadaş bu tarz provokasyonların daha da artacağını vurgulayarak; "Çünkü Türkiye tarihinde bir ilki yapıyoruz. Yıllardır biz Aleviler, Ermenileri, Yezidileri, Kürtleri ve birçok ırkı o mecliste kararlar alıp katlettiler. Ama yok etmeyi başaramadılar. Ve bu gün biz tüm Türkiye halkları ve ötekileştirilenler farklılıklarımızı zenginliklerimiz olarak görüyoruz. Yüzde on barajını aşıp o meclisi başlarına yıkmaya gidiyoruz. Tabi ki buyurun demeyecekler ellerinden geleni yapacaklar ama artık biz bu oyunlara gelmeyeceğiz" dedi. Sonra kadınlar katılmayan kadınları getirmek için önerilerde bulundular. 21 Nisan pazartesiye daha geniş katılımlı bir kadın kahvaltısı yapma kararı alındı. Ve toplantı işi olanların gitmesinden sonra kalanların sıcak sohbeti ile devam etti.

Bahçelievler'den Komünistler

Özgecan Aslan cinayeti protesto edildi

Özgecan Aslan'ın önce tecavüz edilip ardından vahşice katledilmesi toplumda infiale karşılıklı ve günlerce kitlesel eylemlerle bu cinayet ve özellikle AKP'nin kadınlara yönelik yaklaşımları protesto edildi. Bu eylemlerin daha kitleselleşmeye başlamasından önceki günlerde yapılan basın açıklamaları türünden bir eylem de 14 Şubat tarihinde gerçekleşti. Esenyurt Köyiçi Meydanı'nda Haziran Hareketi'nin örgütlediği ve YDİ Çağrı ve KÖZ'ün destek verdiği eyleme 70 kişi katıldı. Haziran Hareketi imzasıyla "Özgecan Aslan'ın Katillerini Lanetliyoruz" yazan pankartın açıldığı eylemde yapılan basın açıklamasına dair eleştirilerimiz eylemi organize eden arkadaşlara öncesinde ve eylem sonrasında ilettilik.

Biz bu eyleme katılmayı önemsesek de, bu eylemin Esenyurt açısından çok zayıf bir eylem olduğunu, böyle bir eylemin bütün siyasetleri katarak geniş bir şekilde örgütlenmesinin Esenyurt'ta devrimci ve demokrat güçlerin zayıf bir görüntü çizmesi anlamına geldiğini belirttik. Bu tarz eylemleri birleşik ve kitlesel bir şekilde yapmamız gerektiğini eylemi örgütleyen arkadaşlara eylem sonrası uzun bir şekilde anlattık.

Esenyurt'tan Komünistler

Cemevi basın açıklaması

Maltepe Gülsuyu Cemevi'nde yaklaşık sekiz aydır süren ikili yönetim tartışmaları sürüyordu. Bu ikili yönetimde Cem Vakfı ile Gülsuyu halkının kurduğu Cemevi derneği bulunuyordu. 18 Mayıs Pazartesi günü Cem Vakfı tarafından tayin edilen yönetici Hayati Doğan'ın bir kadını tartaklaması üzerine çıkan arbedede kapı dışarı edildi. Cem TV ve Cem Radyo'da da yer bulan olaylarda Gülsuyu Cemevi Derneği ve Alevileri için "Çakma Alevi ve çeteci" olarak addedildi. Hayati Doğan'ın şikayette bulunması üzerine Cemevi derneğinin yönetimi polis tarafından gece saatlerinde ifadesi alındı. Bu olay üzerine 20 Mayıs 2015 Çarşamba akşamı Cemevi'nde bir basın açıklaması düzenlendi. Basın açıklamasında özetle, "İzzettin Doğan tekelinde bulunan yönetimi istemiyoruz. Gülsuyu Cemevi halkındır. Yönetimi biz belirleriz." vurgusu yapıldı. Bu süre zarfında Cem TV ve Cem Radyo'nun yaptığı haberler kinandı. Basın açıklamasının ardından "Cemevi halkındır halkın kalacak; Devletin Alevisi olmayacağız; Gülsuyu uyuma Cemevi'ne sahip çık" sloganları atılarak basın açıklamasına son verildi.

Gülsuyu'ndan Komünistler

gülanen bir siyasetin insanları bir araya getirmede daha başarılı olduğunun gösterir nitelikteydi. Diğer yandan da dünyanın neresinde olursa olsun devlet kurumlarının gözünde işçi mücadelesinin muğlak bir kadın hakları ya da eşitlik gibi taleplerden daha büyük tehdit unsuru oluşturduğunu kanıtlar nitelikteydi, zira siyasi açıdan söylemleri ve katılımcı kompozisyonu oldukça farklı olan ve New York'un en işlek caddelerinden birini trafiğe saatlerce kapatan Manhattan eylemi kamu hayatının devamı açısından sorun oluşturmaz, hatta devlet kurumları tarafından desteklenirken bu eylemde yaya geçişinin kapatılmış olması büyük bir güvenlik tehdidi olarak görüldü.

New York 8 Mart eylemleri

8 Mart New York'ta öne çıktığını söyleyebileceğimiz iki eylem gerçekleşti. Birincisi Manhattan'da düzenlenen kitlesel 8 Mart eylemiydi. Kitlesel denildiğinde akla gelen sayılar farklı olacak ki, burada öne çıkan rakam farklı kaynaklara göre 1000 - 1500 kişi arasındaydı. New York'ta kadınlar üzerine politika yürüten bütün sivil toplum örgütleri ve kuruluşların katıldığı bu eylemde siyasi partilerin veya grupların örgütlü olarak varlığı göze çarpmıyordu. Amerika'da Troçkist, Marksist-Leninist veya anarşist kimlik iddiasıyla varlığını sürdüren gruplar kitlesel 8 Mart eylemine katılmadılar; bunun yerine daha farklı etkinlikler yapmayı tercih ettiler. Bunların yanı sıra feminist örgütlerin de sadece belli bir kısmını görmek mümkündü. Eylemin büyük bir bölümü ise daha liberal çizgiye sahip sivil toplum kuruluşlarından oluşuyordu.

Bu eyleme katılan Konuşabildiğim çoğu insan ise bir şekilde belli siyasi gruplarla bağlantılarının ya da ilişkilerinin olduğunu söylediler de ya bir gruba dahil olmadıklarını belirttiler ya da dahil oldukları bir grup olsa bile 8 Marta bireysel olarak katılım gösterdiklerini ifade ettiler. Her ne kadar Türkiye'deki 8 Mart eylemlerine örgütlü kitleler katılım gösterse de örgütsüz katılımcının sayıca çoğunluğu bir bakıma Türkiye'deki eylemlerle benzerlik gösteriyor demek mümkün.

Manhattan eyleminde öne çıkan talepler ise kadınların erkeklerle eşit maaş alması, politika geliştiren kuruluşlarda daha çok söz sahibi olması, taciz ve tecavüzlerin son bulması olarak sıralanabilir. Ancak bu taleplerden daha önemli olan, taleplerin kimler tarafından ve ne şekilde dile getirildiğiydi. Birleşmiş Milletler New York Merkezi eyleme destek verirken New York valisinin eşi de katılarak bir konuşma yaptı ve bu günün 1908'de binlerce kadının Daha kısa iş günü, iyileştirilmiş çalışma şartları ve oy hakları için verdikleri mücadelenin anması olduğu için anlamlı olduğunu ifade etti. Bu mücadelenin politik ve sınıfsal anlamına ise değinilmedi, onun yerine 8 Mart 2015'teki eyleme katılanların "nesiller boyunca feministlerin yolunda yürüten bir kalabalık" olduğu ifade edildi. Benzer şekilde taciz ve tecavüz ile ilgili eylem sonrasında yapılan konuşmalarda da tacizin Niğerya, Somali, Irak, Suriye gibi ülkelerde bir savaş silahı olarak kullanıldığı ifade edildi.

Kadın erkek katılımı konusunda ise kitle içinde herhangi bir soru işaretine rastlamak mümkün olmadı. Kadınlar çoğunluğu oluştursalar da kitle kadın erkek karışık bir kitleydi, ve dışarıya herhangi bir sadece kadın katılımı eylem yapma tartışması veya gündemi yansımadı. New York'ta özellikle bazı feminist gruplar tarafından sadece kadınların katılımıyla düzenlenen bazı toplantılar olsa da sadece kadınların katılımıyla düzenlenen ve erkek katılımına müsaade etmeyen bir 8 Mart eylemi sadece bu sene değil daha önce de dene-

yimlenmemiş bir şey. Konuşmalarda ve pankartlarda anlaşıldığı kadarıyla kadın sorununu hem erkek hem kadın sorunu olarak görme eğilimi hakimdi. Konuşmalarda toplumun tüm kesiminden insanların çeşitli şekillerde eşitsizliğe maruz kaldığı için bu eşitsizlik deneyimlerinin toplumu birbirine bağladığına, dolayısıyla kadınların deneyimlediği eşitsizliğin erkekleri de etkilediğine vurgu yapıldı. Öbür taraftan bahsi geçen kesimlerin kimlerden meydana geldiği, deneyimlenen eşitsizliklerin ne olduğu, nasıl birbirine bu kadar benzediği ya da ne şekilde bizi birbirimize bağladığı üzerine bir konuşmaya ya da gündeme rastlanmadı.

Bu konuyla ilgili konuşabildiğim ve genelde örgütsüz olan birkaç kişi ise kadın erkek katılımı konusunda farklı görüşler belirttiler. Bazıları bunu ilginç bir fikir olarak görürken bazıları ise kadınların önceliğinin vurgulanması gerektiğinin ancak erkekleri dışarıda tutmanın da gerekli olmadığını söylediler.

Öne çıkan diğer eylem ise Brooklyn'de kendilerini Ain't I a Woman? (Türkçeye "Ben Kadın değil miyim?" şeklinde çevrilebilecek bu cümle, kölelik karşıtı yapılan bir konuşmada kullanıldıktan sonra özellikle siyahi ve göçmen kadınların mücadelelerinde sıkça kullanılan bir slogan haline geldi. Eylemi organize eden bu koalisyon da bu ismi aynı esinlenmeyle seçtiklerini ifade ediyorlar) olarak tanımlayan 14 farklı kuruluşun oluşturduğu bir koalisyon tarafından düzenlendi. Bu kuruluşlar arasında işçi örgütleri, kilise grupları, civardaki üniversitelerden öğrenci toplulukları, kadın dernekleri ve göçmen örgütleri bulunuyor.

Manhattan'daki eylemden yaklaşık iki saat sonra başlayan bu eylem bahsi geçen grupların mensupları, işçi aileleri ve civardan belli bir kitlenin oluşturduğu yaklaşık 150 kişinin katılımıyla gerçekleşti. Plastik ambalaj fabrikalar zincirinde çalışan, çoğunluğunu kadınların oluşturduğu işçiler bir yandan fabrikalarının ürettiği ürünleri satan mağazaları protesto ve boykot etmek diğer yandan da yaptıkları bu protesto eylemiyle çoğunlukla göçmen işçilerden oluşan civar halkının ilgisini çekmek amacıyla bu bölgede bir protesto eylemi düzenlemeyi tercih ettiler.

İşçiler yaptıkları konuşmalarda fabrikada yaşadıkları sıkıntıları anlattılar. Haftada 40 saat olarak belirlenen işin sadece kâğıt üzerinde geçerli olduğunu, gerçekte ise çalışma süresinin zaman zaman günde 12 saate haftada ise 80 saate yaklaştığını, fazla mesaiye zorlandıklarını, mesailer için ücret almadıklarını, hasta oldukları günlerde izin alamadıklarını, aşırı sıcak fabrikalarda tuvalet molası bile vermeden çalışmak zorunda bırakıldıkları için devamlı yaralanma ve sakatlık yaşadıklarını, bu durumlarda fabrikanın hiçbir destek vermediğini söylediler. Bunların karşılığında ör-

gütlenmeye ya da sendikalaşmaya çalışan işçilerin ise kovulduğunu ve klan işçilere gözdağı vermek amacıyla fabrikaların çok daha acımasız yöntemlere başvurduklarını ifade ettiler.

Manhattan eylemine benzer bir şekilde buradaki eylem de kadın erkek karışık katılımı gerçekleştirildi. Eylem boyunca yapılan vurgu da zaten sadece kadın hakları gibi net olmayan bir kavramdan ziyade işçi sınıfından kadınların problemleri üzerine yoğunlaştı. Ancak Manhattan'daki eylemde Dünya Kadınlar Günü olarak isimlendirilen gün, bu eylemde bütün konuşmacılar tarafından "Dünya Emekçi Kadınlar Günü" olarak adlandırıldı. Koalisyona katılan kuruluşların üyelerine göre bu mücadeleyi erkek baskısı üzerinden değil, hangi koşulda olursa olsun kadınların öne çıkması, liderlik etmeye başlamaları üzerinden kurmak gerekiyor. Erkek egemen düzenin sömürü sistemini de kapsayan daha büyük bir yapısal sorun olduğunu, dolayısıyla kadınları ezen sistemin benzer şekilde cinsiyet, ırk ve etnisite sınırlarını aşarak bütün emekçileri ezdiğini ve sömürdüğünü ifade ettiler. Dolayısıyla kadın sorunu sisteme dair daha büyük bir soruna işaret ederken fabrikalardan, patronlardan, ya da hükümetten haklarını talep eden kadınların bunu erkek işçiler ve toplumda bu harekete destek vermeye gönüllü olan herkesle beraber yapmaları gerektiğiyle ilgili konuşuldu. Mücadeledeki asıl gücün bu birlikten gelebileceği ifade edildi. Bu mücadelede ise en fazla ezilen göçmen kadınların nasıl başı çektiğine ve kitleleri bu mücadeleye dahil etmek için uğraş verdiğine de sıkça vurgu yapıldı. Kimi kuruluş temsilcileri ayrıyeten sadece kadınlardan oluşan bir 8 Mart eylemi yapma pratiğini daha önce hiç duymadıklarını, böyle bir fark çizmenin hareketin amacı ya da başarısı açısından herhangi bir faydasını göremediklerini söylediler.

Öbür taraftan Manhattan eylemine göre oldukça farklı olan yanları da vardı. Dışardan açıkça görülebilen fark eyleme katılan kişi sayısına rağmen polis sayısının çokluğuuydu. Manhattan'daki eylem Türkiye'de de kimi medya kuruluşlarının siyasi söylem eksikliği yerine kullanmayı tercih ettiği kelime olan 'barışçıl' biçimde geçenken Brooklyn işçi eyleminde eylemin başından sonuna kadar bir polis tehdidi havası hakimdi. Çeşitli şekillerde eylemcileri taciz etmeye çalışan polisler önce sadece kenarda durarak ve yürüyerek gözdağı vermek istediler. Daha sonra konuşma yapılan mikrofonu almaya ve devre dışı bırakmaya çalıştılar. Mikrofonu vermek istemeyen bir kişiyi ise gözaltına aldılar. Daha sonrasında kaldırımı kapatmanın yasadışı olduğu gerekçesiyle eyleme müdahale etmeye çalıştılar. Diğer bir ilginç nokta ise çoğunluğu Çinli ve Latin göçmenlerden oluşan işçilere karşı gözdağı vermeye çalışan polis ve güvenlik görevlilerinin de Çinli ve Siyah olmasıydı. Bu durum bir bakıma sınıf üzerinden kur-

Köz'ün Sözü

“Çözüm süreci”ne ne oldu?

İLERİ DEMOKRASİ İÇİN
İKİNCİ
YARI
BAŞLIYOR

7 Haziran seçimleri yaklaşırken sözüme o “çözüm süreci”nin yerinde yeller esiyor olması en önemli gelişmelerden biri.

Oysa Erdoğan sarayına geçerken ve yeni AKP hükümeti kurulurken “çözüm süreci” için bir bakanın tahsis etmişti. Bu bile seçimlere giderken AKP'nin bu süreci istismar ederek seçim badiresini atlatmak isteyeceğini düşündürüyordu. Dolmabahçe açıklaması da bunun ilan edilmesi gibi algılandı.

Ama aslında oradaki sahneden tüm ayrıntılarına kadar haberdar ve müdahil olduğu halde, Erdoğan bu açıklamayı tanımadığını açıklayarak ilk karşı hamleyi yaptı. Sonra AKP'nin içinde ve hükümetle saray arasında bir çelişki yaratacak tarzda izleme heyetine müdahale etti. Nihayet “Kürt sorunu yoktur” vb. açıklamaların ardından “Masa da yoktur; zaten hiç olmadı.” diyerek noktayı koydu.

Aslında KÖZ Erdoğan'ın zoraki oturduğu bu masadan kalkmak için fırsat kolladığını ve bunun için Kürt tarafının masayı tekmelemesi için her vesileyi istismar ettiğini hatta vesile yaratmakla meşgul olduğunu sistematik biçimde tekrar tekrar vurgulamıştı. Lakin AKP'nin muradı olmadı; ve sonuçta gelinen noktaya varıldı, masayı tekmeleyen zaten masanın Kürtler tarafından tekmelemesi için baştan beri her türlü tertibi tezgahlayan Erdoğan oldu.

Bu sürecin nasıl bu noktaya geldiğini ve neden tam da şimdi böyle noktalandığını anlamak için sürecin en başına yeniden dönmek ve o gündün bugüne olup bitenlere kuş bakışı bir göz atmaya ihtiyaç var. Bu aynı zamanda 7 Haziran seçimlerini ve sonrasında olacak olanları kavramak için de gerekli.

“ÇÖZÜM SÜRECİ” BİR AKP “AÇILIMI” DEĞİL

Adı bile tam olarak konamayan ve ortak bir isimle anılamayan bu süreç, çerçevesi çok daha önce Amerikan emperyalizmi tarafından çizilmiş olsa da, hükümetin iddia ettiği ve çoğu kesimin de doğru kabul edip savunduğu gibi AKP'nin meşhur “açılımlarından” biri olarak başlamadı. Kürt tarafı hükümetin lütfen açtığı bir masaya oturmak zorunda kalmadı. Çerçevesi çok daha önce Amerikan emperyalizmi tarafından çizilmiş olsa da, tersi doğruydu.

Ölüm oruçları Erdoğan'ın tahmin ettiği ve arzuladığı gibi, ve daha önceki benzerlerinde olduğu gibi, eylemcilerin dışarıda bir eylem dalgasını tetikleyemeden ölmesiyle sona ermedi. Tersine dışarıya taşma eğilimi kazandı. Kitlesele ve hükümete karşı büyük bir eylemliliği tetiklemeye aday bir gelişme kendini gösterince, hükümet bunun önünü kesmek için yıllardır tecrit altında tuttuğu Öcalan'a başvurmak zorunda kaldı. Bu hükümet açısından bir geri adım ve ölüm oruçlarının tek hedefi de zaten bu tecritin kalkmasından ibaretti.

Öcalan üzerindeki tecridi kaldırmak zorunda kalan hükümet ikinci hamlede elinin altında bulunan Öcalan'ı bir başka tecrit altında tutma kurnazlığına soyundu. MİT vasıtasıyla gizli kapaklı biçimde yürüttüğü görüşmeleri kullanarak,

Öcalan üzerinden dışarıdaki hareketi denetim altında tutmayı hesapladı. Bunun için bir yanda kapalı devre yürütülen görüşmeler etrafında konspiratif dedikoduların yayılmasından medet umarken, bir yandan da hükümetin doğrudan doğruya bir görüşme içinde olmadığı görüntüsünü yaymaya gayret etti. Bu tablo aynı zamanda hükümetin herhangi bir taahhüt altına girmeden karşı tarafı devamlı adım atmaya zorlamak için gerekli idi. Ayrıca ilk adımda olduğu gibi, bu görüşmeleri Kürt yığınlarının hükümet karşıtı eylemlere girişmesini engellemek üzere sonuna kadar istismar etmekten geri durmadı. Bunun en çarpıcı ifadesi de Gezi Ayaklanması sürecinde görüldü. “Çözüm süreci”ni bozma şantajı altındaki BDP/HDP bu ayaklanmada oynayabileceği belirleyici rolü oynamaktan imtina etti. Oysa ilk kıvılcımın çıkılmasında bir BDP milletvekili olan Sırrı Süreyya Önder tayin edici bir rol oynamıştı ve BDP'nin tabanından unsurlar hiç bir aşamada eksik olmamıştı. Öte yandan HDP'nin tüm bileşenleri baştan itibaren HDP pankartıyla değil, kendi pankartlarıyla eylemlerin içindeydiler. BDP de işgalin son günlerinde de olsa sınırlı ve kontrollü bir katılımla parktaki yerini almıştı. Ama BDP'nin asıl yapabileceği ve yapmadığı şey eylemlerin esas olarak emekçilerin en çok ezilen ve sömürülen kesimlerinin barındığı varoşlara ve Kürdistan'ı yayılarak yankılanmasını sağlamaktır. Nitekim Medeni Yıldırım'ın Gezi şehitleri arasına ismini yazdırması bile bunun için en bulunmaz fırsattı. Bu takdirde BDP'nin hükümete karşı bu muazzam hareketin doğrudan doğruya sorumluluğunu üstleneceği açıktı.

Bu elverişli koşullara rağmen BDP açıkça bu eylemlerin bir parçası hatta başını çeken siyasi özne olma sorumluluğunu (tıpkı 8 Martlarda ve 1 Mayıslarda olduğu gibi) üstlenmedi. İşte hükümetin “çözüm süreci” oyalamacısına dayanıldığı şantajın en etkili olduğu an bu aşamada kendini gösterdi.

Bu bakımdan açıkça söylemek gerekir ki “çözüm süreci” denilen süreç AKP'nin inisiyatifli ile başlanmadığı halde uzun süre hükümetin işine yarayan bir süreç olarak sürdü.

Ne var ki Öcalan da bu kısıtlı alandaki rolünü sadece hükümetin ihtiyaç ve isteklerine göre oynamakla kalmadı. Aynı zamanda kendisini önemsizleştirmeye yönelik girişimleri boşa çıkarttı. Bir biçimde tecridi kırmayı, sürecin nispeten alenileşmesini ve böylece sürekli gündemde kalmayı sağlayabildi. O noktadan itibaren İmralı görüşmeleri BDP kitlelerinin ve Kandil'in hareketini kontrol altında tutmakla sınırlı bir araç olmaktan çıktı, kitle hareketi İmralı görüşmelerinde hesaba katılması gereken bağımsız bir faktör haline geldi.

Hükümet sokaktaki muhalefeti bastırmak istedikçe İmralı'dan gelecek mesajların dışarı ulaşmasına izin vermek, bir başka deyişle uyguladığı tecridi aralamak zorunda kaldı. Bu durum tersinden kitle hareketinin motivasyonunu sağlayan bir etken oldu. Mamafih her seferinde kitle hareketinin hükümeti rahatsız edecek tarzda yükselişi yine aynı kanaldan frenlendi. Hükümet her ne kadar bu yoldan muradına (yani PKK'nin tümüyle teslim olması ve kayıtsız şartsız silah bırakmasına) eremediyse de en sıkışık dönemlerde nefes alabilmek için bu “çözüm süreci” aldatmacasını sonuna kadar istismar etmekten de geri kalmadı. Öyle ki giderek bunun bir oyalamaca olduğu gerek Kandil gerekse de BDP cephesinde sıkça dile getirilmeye başlandı. Adım atmak zorunda olduğunu kabullenmekten başka seçeneği kalmayan hükümet bu adımı atarken de azami ölçüde puan kazanma peşindeydi. Dolmabahçe'de nihayet hükümet ile HDP'nin resmen bir masada olduğu görüntüsünü vermek için bile ağır bir bedel istedi: Osmanlı devletinin kurucusu olduğu rivayet edilen Süleyman Şah'ın türbesini YPG güçlerinin eskortu ve izni ile fiilen özerk durumdaki Rojava'nın bir köyüne taşıttı. Böylece aynı zamanda bir Suriye karakolunun bile olmadığı Rojava topraklarında bir TC karakolunu da yerleştirmiş oldu. Üstelik hükümet bu tavizin karşılığında bir resmi görüntü dışında bir adım atmamakta ısrarını sürdürecekti.

Buna karşılık AKP'nin asıl ihtiyacı PKK'nin şu ya da bu şekilde silahları bırakmasından çok HDP'nin 7 Haziran'da önünü kesmesinin önlenmesiydi. Bu ise AKP'nin kaçınmasının mümkün olmadığı temel çelişkiyi ifade etmekteydi: Eğer “çözüm süreci”nin sonunda PKK Türkiye'de silahlı mücadeleyi bırakıp, parlamenter siyasete yönelirse bundan en büyük zararı AKP'nin görmesi kaçınılmazdır. AKP'nin bu sürecin ilerlemesine bir türlü razı olmamasının nedeni de budur.

“ÇÖZÜM SÜRECİ” OYALAMACASI TUTMAYINCA PROVOKASYONLAR DEVREDE

Seçim sathı mailine girilmesiyle bu çelişki apaçık ortaya çıktı ve AKP'nin “çözüm süreci”ne noktayı koyması da kendini dayattı.

Bunun ardından AKP “çözüm süreci” oyalamacısıyla Kürt yığınlarının frenlenmesini sağlamak yerine peşpeşe provokasyonlarla Kürtlerin sokağa çıkmak üzere kışkırtılması çihetine yönelcekti. Bu süreç hala sürmektedir; ve son ana kadar, hatta seçimlerden sonra da süreceği anlaşılmaktadır.

Zira bundan böyle AKP kendi yarattığı provokasyonları bahane ederek Kürtlerin üzerine güvenlik güçlerini saldırtmak için fırsat arayacaktır. Bu arayış HDP cephesinde “Aman provokasyona gelmeyelim.” refleksini pekiştirmektedir. Böylelikle etkili ve kitle seferberliğine dayalı bir seçim çalışmasından çok medya üzerinden yürütülen bir seçim kampanyasıyla HDP'nin kendini sınırlamasına yol açmaktadır.

Seçim döneminin start almasıyla artık hükümetin herhangi bir “çözüm süreci”ni istismar etmeye yeltenemeyeceği ve bundan hiç bir biçimde yararlanamayacağı ortaya çıktı. Erdoğan bu noktada masayı tekmelemekle “çözüm süreci”nden son bir kez yararlanmaya yöneldi. Bu kez artık desteğini alamayacağı apaçık belli olan Kürt seçmeni yedeklemek için değil, MHP tabanını ve genel olarak milliyetçi şoven seçmen kitleleri yedeklemek için masaya tekmeledi. Bu hedef aynı zamanda “Biz hiç bir zaman teröristlerle görüşmedik.” demeyi de gerektiriyordu; onu yapmayı da ihmal etmedi.

Ama bir şey daha gerekiyordu; yani asıl bu müzakereleri Kürt tarafının istediğini inisiyatifin orada olduğunu ve onların bu süreci herşeye rağmen sürdürmek istediğini de ötelemek zorundaydı. Bu nedenle masayı kendisi tekmelediği halde “Aslında bunların niyeti yok; ben tekmelemesem bunlar tekmeleyecekti.” demesi de gerekiyordu.

Bu maksatla Diyarın, Mersin/Adana ve en son Yüksekova'da olduğu gibi provokasyonlarla kitleleri infiale sevk etmek istedi; bu da sonuç vermeyince sonuna kadar en olmadık girişimleri denemekten geri kalmayacağı da görmek zor değil.

Neden böyle olduğunu ve niçin Erdoğan'ın “çözüm aldatmacasıyla” Kürtlere tasma takamadığını anlamak için iki önemli hususa dikkat çekmek gerekiyor.

AKP'İN PARADOKSU

Bunlardan birincisi sürecin baştan itibaren AKP açısından çelişkili paradoksal bir mahiyeti olmasından ileri geliyor:

AKP PKK'nin silah bırakmasını istiyordu. Öcalan'ın rehin alınmasından beri diğer taraf da buna hazır olduğunu defaten ilan etmekteydi. Ne var ki PKK silah bırakıp parlamenter kanallardan siyaset yapmakla sınırlı bir varlık göstermeye razı olsa bile, bunun AKP'ye yetmesi mümkün değildi. Zira bu seçmenin kendi partisyle karşısına dikilmesi halinde, seçim sermayesini esasen Kürt seçmenlerden devşiren AKP'nin tek başına hükümet olmakta bile zorlanacağı besbelliydi; nitekim bugünlerde bu apaçık görünmektedir. O nedenle AKP sadece PKK'nin silah bırakmasınıyla

ve Türkiye'deki askeri eylemlerine son vermesiyle yetinemezdi; askeri varlığıyla olduğu kadar parlamenter siyasi varlığıyla da yok olması da lazımdı. Bu AKP'nin ülke siyasetindeki baskın varlığını sürdürbilmesi için olmazsa olmaz koşuldu. Bu nedenle AKP açısından “çözüm süreci” sadece PKK'nin Türkiye'de silahlı mücadeleye son vermesiyle kendini sınırlı tutamazdı. Kaldı ki bunu Abdullah Öcalan yıllar önce önermiş ve çağrısını yapmıştı; ne var ki bu çağrıya icabet ederek TC sınırlarının dışına çıkmaya tek taraflı olarak karar veren yüzlerce PKK savaşçısı AKP yönetimindeki TC devleti tarafından tuzağa düşürülerek topluca katledilmişti.

Açıkta ki AKP'nin asıl amacı PKK'nin TC'ye karşı silahlı mücadeleyi sonlandırması değil, siyasi mücadeleden büsbütün vaz geçmesi, meydana AKP'ye bırakması ve hatta mümkünse AKP'nin kuyruğunda ona kan verecek tarzda bir siyasi role razı olmasını sağlamaktır.

AKP açısından ehveni şer Kürt hareketinin karşısına bir siyasi rakip olarak çıkmadan ve ayrı bir siyasi özne olarak da olsa parlamentoda kendisine koltuk değneği olarak kalması idi.

“Çözüm süreci” de bu çerçevede bir şantaj unsuru olacaktır. Ne var ki hem Kandil hem de HDP AKP'nin kendilerine biçtiği bu rolü oynamayacaklarını ilan ettiler. Yani ölüm oruçlarının başladığı noktada tekrar ısrarcı oldular. Öcalan da adı konmasa ve alenileşmesine izin verilmesinde bu müzakerelerden yararlanarak tecritin nasıl kalkması gerektiği hakkındaki görüşlerini duyurma fırsatını buldu.

Aslına bakılırsa yaşanan anlaşmazlıklar “çözüm süreci”nin esasına dair değildi. Ancak bir yandan Kürt sorunu ben çözdüm pozlarını takınmak diğer yandan İç Anadolu'daki seçmenlerini MHP'ye kaptırmamak aynı zamanda da Türk devletinin gerici çıkarlarının bekçiliğini yapmak gibi imkansız bir üçlü hedefi önüne koymuş olan Erdoğan açısından bu plandaki küçük görülebilecek bir sapma bile bütün projenin çökmesi anlamına gelmektedir. Nitekim bugün de yaşanan budur.

Bu noktada inisiyatifin kendi elinde olmadığını farkedenden ve süreçten Öcalan'ın kendisinden fazla yararlandığını fark eden, üstelik HDP'nin de herşeye rağmen sandıkta giderek büyüyen bir tehlike olmasının önlenemeyeceğini gören Erdoğan rek masayı tekmelemek suretiyle inisiyatifini eline almaktan başka çare bulamadı. Ama bu hamle yolsuzlukların İŞİD'e verilen destek hakkındaki belge ve bilgilerin ortaya saçıldığı koşullarda gerçekleşti.

Bu noktada sürecin akıbetini belirleyen ikinci etkene geçmek gerekiyor.

ROJAVA DEVRİMİ TÜM HESAPLARI BOZDU

“Çözüm süreci”nde inisiyatifin Öcalan'ı İmralı'da rehin tutan hükümetin elinde olması Erdoğan'ın başlıca güvencesiydi; böylelikle Peru'da Aydınlık Yol'un teslim alınması gibi bir sonuç bekliyordu. Bu ihtimal dışı değildi. Ama Peru'da olmayan ve başka yerde de ortaya çıkması muhtemel olmayan bir faktör devreye girdi: bu Rojava Devrimidir.

Rojava Devriminin yarattığı iklim müzakere-

lere dışarıdan baskı uygulayan ve genel olarak Kürt tarafının maneviyatını yükselten ve her şey razı olmayacaklarını ifade etmesini sağlayan, özel olarak da Öcalan'ın pazarlık payını artıran bir faktör oldu. Bilhassa kitlelerin herhangi bir çözüme razı olmayacaklarını dile getirmelerini sağlayan bir etken oldu.

İkinci aşamada da Erdoğan'ın "düştü düşecek" diye ümit beslediği Kobanê'de tüm hesapları bir kez daha alt üst oldu. AKP'nin besleyip yönlendirdiği IŞİD çeteleri dünyanın Kobanê'yi tecrit etmesine rağmen YPG ve destekçileri tarafından hezimete uğratıldı. Bunun üzerine hem Erdoğan bir adım daha geri atmak zorunda kaldı hem de beri tarafın maneviyatı ölçüleyemeyecek kadar yükseldi. Üstelik bu gelişme aynı zamanda HDP'nin seçim zemininde AKP'nin karşısına daha güçlü bir biçimde çıkmasını da teşvik edip tetikleyen bir etken oldu. "Kobanê düştü düşecek" temennisi seçim kampanyalarında Erdoğan'ın karşısına çıkan en önemli engellerden biri oldu.

İşte Erdoğan'ın artık "çözüm süreci"ni hiç bir biçimde istismar edemeyeceğine kanaat getirmesinde son noktaya, "AKP düştü düşecek" denen noktaya böyle gelindi.

HDP'NİN BARAJI AŞMASI 12 EYLÜL REJİMİNİN HESABININ GÖRÜLMESİNİ GÜNDEME GETİRİR

Kuşkusuz 8 Haziran'dan itibaren nasıl bir meclis aritmetiği oluşacağı ve AKP ile Erdoğan'ın paçalarını kurtarmak için ne tip manevralara girişecekleri; HDP'nin ve Öcalan'ın önüne neler koyacakları; berikilerin bu durumda ne yapacağı belli değildir. Ama en azından bu tablonun 7 Haziran'a kadar AKP aleyhine ve HDP lehine işleyeceği şüphesizdir. Muhtelif hükümet tertiplerine karşı HDP ve Kürt kitleleri tarafından verilen yanıt pasif bir yanıt da olsa buna işaret etmektedir.

HDP'nin 12 Eylül barajını aşmasıyla 12 Eylül Rejimi'nin son bekçisi olan ve 12 Eylül Anayasası'ndan Kenan Evren'den bile fazla yararlanmayı beceren AKP'nin mutlak iktidarıyla birlikte hayallerinin bir çoğuna veda etmesi gerekecek. Bu nedenle olsa gerek, AKP'nin yedeği olan CHP de ilk defa iktidara talip bir parti görüntüsüne vermeye başlamaktadır. Demokratik hakların genişlemesi noktasında değilse de seçim kampanyalarına damgasını vuran sosyal haklar paketi ile CHP ön almış durumdadır. Her ne kadar doğrudan doğruya seçmenler için bir şey ifade etmese de "Merkez Türkiye" projesi ile seçim kampanyalarının ortasında gündeme yeni bir unsur eklemektedir. CHP gerek Türkiye'deki gerekse de uluslararası ölçekteki büyük sermayenin desteğinden neredeyse tamamen mahrum kalan AKP'nin kısmen de kendisinin yarattığı bir sermaye kesimine hitap ediyor. Bu projeye AKP'nin tutunduğu son dallardan birini de kemirmeye niyetli olduğunu gösteriyor.

CHP 7 Haziran'a gelmeden önce AKP'yi hükümete taşıyan üç 'Y' den ikisini yani "yolsuzluk ve yoksulluk"u şimdiden istismar etmeye başlamış durumdadır. Ne var ki henüz üçüncüsüne yani "yasaklar" kısmına girmemiştir ki "çözüm süreci"ne dair asıl gündem oradadır.

Bu itibarla, görünen o ki AKP "çözüm süreci"ne noktayı koymuş durumdadır ve yerine gelmesi muhtemel olanların da böyle bir gündemi olmayacaktır. Her ne kadar pek çoklarının düşündüğü gibi bu temelde yeni bir AKP-HDP diyalogu ve bir ucunda AKP'nin olduğu bir "çözüm süreci" olmayacağı artık bellidir. Zira AKP Diyarbakır, Yüksekova gibi saldırıların yanı sıra en son Mersin ve Adana'daki saldırılarla HDP'ye fütursuz bir biçimde saldıracağına işaretini vermektedir. Adana ve Mersin saldırılarının DHKP/C tarafından yapıldığını ilan etmesi de kötü kokular yayılmasına yol açmaktadır. Hatırlanırsa Reyhanlı'daki saldırı da önce Mihrap Ural/Esad ve ekibinin üzerine yıkılmak istenmiş ve ardından IŞİD parmağı ortaya çıkmıştı. Bu senaryonun da oradan kopya olduğundan kuşku duymamak gerekir; nitekim HDP buna işaret etmekte haklı olarak gecikmemiştir.

Öte yandan Erdoğan'ın danışmanı Yiğit Bulut'un çifte silah ve mermi stoklarıyla kendini Erdoğan'a siper edeceğini açıklaması da dikkat çekicidir. Kendisi de efendisi gibi korumalarla

dolaşan bu kof kabadayının açıklamasından anlaşılması gereken şudur: AKP ve yandaşları olası bir darbe yahut ayaklanma girişimi karşısında Erdoğan'ı savunmak için Rabia Meydanı'nda toplanan İhvacıları açacak kitesellikte ve cesaretle bir sessiz çoğunluğun bulunduğu efsanesini yaratsalar da Erdoğan'ın bel bağlayabileceği ve harekete geçmeye hazır bir kitle mevcut değildir. Erdoğan'ı koruyacak olan hiçbir zaman tam olarak güvenmeyeceği ve güvenmemekte haklı olduğu sivil veya askeri bürokrasiden başkası değildir.

Aynı nedenden ötürü, hem devletin güçlerini harekete geçirerek hem de paralı usaklarıyla IŞİD çetelerinden sonuna kadar yararlanarak HDP etrafındaki kitle güçlerini dağıtmak üzere Erdoğan'ın her türlü yolu deneyeceğinden şüphe etmemek gerekir.

Ne var ki HDP'nin kitlesi gerek Kobanê'ye destek eylemlerinde gerek Diyarbakır'da gerekse de Yüksekova'da kendini mermilere siper etmekte tereddüt etmeyeceğini göstermesine rağmen hala pasif bir direniş çizgisindedir ve "provokasyona gelmeyelim" çığlıklarıyla frenlenmektedir.

"PROVOKASYONA GELMEYELİM" REFLEKSİ TUZAKTIR VE TEHLİKELİDİR

Oysa böylesine fütursuzca saldırı ve daha da saldıracığını belli eden bir AKP'ye karşı bu pasif direniş çizgisi tehlikelidir. Zira inisiyatifi daima saldırganı bırakan bir tutuma işaret eder. Mevcut koşullarda aktif bir savunma yani ön alarak karşı saldırıya geçmeye gerek vardır. Kuşkusuz gerillacılık çizgisiyle gözü bağlanmış olanların aktif bir mücadeleden anlaşılması gerekeni anlaması güçtür ve bu çerçevede "provokasyona gelmeyelim" çağrıları aktif bir kitle seferberliğinin önünü kesen ve siyasal mücadeleyi medyatik bir propaganda/ajitasyon alanına ve parlamento kulislere sıkıştıran bir çizgiyi kalınlaştırmaktadır.

Oysa silahlı bombalı saldırıların karşısında bu alana çekilmek demek devletin silahlı güçlerinin daha fazla devreye girmesine davetiye çıkarmaktır. Bu ise kaçınılmaz olarak saldırıların sistematik bir biçimde artmasına ve buna karşı dar kadro eylemlerinin öne çıkmasına zemin hazırlar. Asıl tehlike budur.

Nitekim bilhassa geride bıraktığımız 1 Mayıs özellikle de İstanbul 1 Mayıs'ı bu tehlikeye işaret etmektedir.

Köz'ün arkasında duran komünistler 2015

1 Mayıs'ının seçim gündeminden koparılması gerektiğine ısrarla işaret edip, Taksim tartışmalarının bu hedefin ortadan kalkmasına yol açacağına dikkat çekmiştir. Nitekim İstanbul'da çoğunlukla Taksim'e kitlenmiş ve - Köz'ün bu eylemlerdeki tutumundan bağımsız olarak - Taksim'de ısrar eden apolitik, sol lafazan tutumu açıktan karşısına almaya cesaret edemeyen eylemler olmuştur. Oysa 1 Mayıs 2015 AKP'ye karşı ve 12 Eylül barajının yıkılması için büyük bir kitlesel eylemin damgasını taşımalıydı. İstanbul'da bu sağlanamamıştır. HDP bir kez daha 1 Mayıs'ı pas geçmiş böylece kendi seçim kampanyalarına da en azından İstanbul'da fren koymuştur. Başka hiç bir özne de bir kitlesel 1 Mayıs mitingi çağrısı yapmaya cesaret etmemiştir.

Bu vahim yanlışın sadece 1 Mayıs günü ile sınırlı kalacağına da sanmamak gerekir. Zira 1 Mayıs'ı pas geçmekle başka vesilelerde kitleleri seferber etmekten imtina etmek arasında bir bağ olduğu kesindir. Örneğin tam seçim dönemine rastlayan metal işçilerinin direnişine de bu çerçevede kitlesel bir destek örgütlenmemiştir. Bu durumda pek tabii ki "provokasyona gelmeme" adına Adana ve Mersin saldırılarını protesto etmek üzere kitlesel protestolar da örgütlenmemiştir. Protestolar büyük ölçüde seçim mitingleri ve TV beyanatları çerçevesinde kalmıştır. İlerisi için tehlikeli olan da budur.

Köz'ün arkasında duran komünistler 2015 1 Mayıs'ında İstanbul'da hem Beşiktaş'taki eylemde yer almış hem de Şirinevlerde EMEP'in inisiyatifiyle nakış işçilerinin dahil edildiği görece barışçıl ve yine de bir kitlesel 1 Mayıs mitinginin yerini tutmayan eylem çevrelerindeki ilişkileri de çağırarak katılmışlardır. Bununla birlikte emekçilerin en dinamik ve politik kesimlerinin bulunduğu varoşlardan birinde sembolik biçimde de olsa bağımsız bir eylem örgütleyerek burada seçim gündemi ile 1 Mayıs gündemini birleştiren ve siyasal mesajımızı ortaya koyan bir eylem önceden kararlaştırıldığı ve ilan edildiği halde örgütlenmemiştir. Ne yazık ki bu yüzden Köz'ün arkasında duran militanların katıldıkları eylemlerde başkalarını çağıracakları bir yer de olmadığı için esasen başkalarının hedef ve inisiyatiflerinin damga vurduğu eylemlerle sınırlı kalmıştır.

Bereket 1 Mayıs İstanbul'la sınırlı değildir ve Köz'ün arkasında duran komünistler Bursa'da Ankara ve İzmirde seçim dönemi sayesinde görece kalabalık olan mitinglere sloganlarımızı ve 1 Mayıs'ı seçimlere bağlayan şiarlarımızı taşımışlardır.

1 MAYIS'IN VE 30 MAYIS'IN DERSLERİYLE 7 HAZİRAN SONRASINA HAZIRLANMAK GEREK

Geride bıraktığımız 1 Mayıs dönemecinin dersleriyle son güne kadar seçim sürecinde 12 Eylül barajının delinmesi ve AKP hükümetinin tökezletilmesi için mücadeleye devam edeceğiz. Bilhassa bu derslerden yararlanarak 8 Haziran'dan itibaren AKP hükümetini geriletmek onun yerine hazırlanan CHP'nin önünü kesmek için emekçilerin ve ezilenlerin eylemleri birleşik seferberliğinin yaratılması için çaba göstermeye devam edeceğiz.

Giderek saldırganlaşan gerici AKP'nin yeni saldırılarını göğüslemenin asıl yolu da parlamento formülleriyle ve medya üzerinden siyaset yap-

maktan çok bu tutumu benimsemektir.

Ne var ki, seçim kampanyalarının kızışması ve sondajlara göre HDP'nin giderek yükselen bir çizgide görünmesi AKP'nin ise her adımda gerilediğinin görülmesi hükümeti ve Erdoğan'ı giderek daha fazla yasalara ve Anayasa'yı çiğnemeye itmektedir. Seçimlere Kenan Evren'in bile yapmaya cüret edemediği kadar aktif bir biçimde ve bütün devlet mekanizmalarını ve örgütlediği çeteleri kullanarak müdahale etmeye giderek artan bir fütursuzlukla müdahale etmesi söz konusudur.

AKP ise bugüne kadar görünen tabloya göre daha büyük bir seferberlik sağlayabileceği durumda görünmemektedir. O nedenle de 30 Mayıs günü İstanbul'un fethinin de (Çanakkale savaşının tarihini değiştirerek Ermeni soykırımının üzerine örtmek isterken yaptığı gibi) tarihini değiştirerek HDP mitingini gölgede bırakmak istemiştir. Bununla da kalmayıp valilik üzerinden HDP'nin mitingini engellemeye yeltenmiştir. Ama bu engelleme sağlanmadığı gibi bütün şaşasına rağmen İstanbul'un Fethi kutlamaları HDP mitinginin önemini azaltan bir etki yaratılmış değildir. Seçimlerin kaderini belirlemeye en önemli dönemeçlerden biri olan 30 Mayıs

gününde HDP İstanbul'da en büyük mitingini örgütlemiştir.

Bununla birlikte 1 Mayıs 2015 dönemecinin bu maksatla aynı maharetle kullanılmadığı da bir vaka'dır. İstanbul'da 1 Mayıs daha önce başka vesilelerle olduğu gibi kısır bir Taksim tartışmasının girdabına sürüklenmiştir. Solu oluşturan muhtelif akımlar bir yanda, sendika bürokratları bir başka yanda bu dönemecinin seçim sürecinden kopartılmasına ayrı ayrı ve birlikte katkı koymuşlardır.

AKP'nin bu tutumla murad ettiği ise dev bir AKP karşıtı seçim mitingine dönüşebilecek bir 1 Mayıs mitinginin önlenmesi idi ve bunu sağlamayı başarmıştır.

Köz ise ısrarla HDP'nin görevinin 1 Mayısın sorumluluğunu üstlenerek emekçileri ve ezilenleri bu önemli mücadele gününde AKP'ye karşı bir protesto mitingine dönüştürmek olduğunu vurgulamıştır. Bu çerçevede de AKP'nin 1 Mayıs dönemindeki hırçın tutumunun Taksim meydanı hakkındaki bir hassasiyetten ziyade böyle bir siyasal protesto etkinliğinin önünü kesmek olduğuna dikkat çekti.

AKP'nin 1 Mayıs'taki tutumunun esas olarak böyle bir protesto mitingini önlemek olduğuna göre, 30 Mayıs'ta yapılan HDP mitingi de bu geride kalan ve iska geçilen 1 Mayıs mitinginden daha önemliydi ve gelinen noktada giderek güç kaybeden AKP'yi daha fazla tedirgin etmekteydi. O nedenle de bu dönemeci sıradan bir seçim mitingi olarak değil 1 Mayıs'ı akıldan tutarak ele almak bir ödevdi ve sorumluluk gereği idi. Bereket 30 Mayıs mitingi HDP'nin en büyük seçim mitingi olarak gerçekleşti ve orada kaldı. Ama hem 2015 1 Mayıs'ından hem de 30 Mayıs'tan seçim sonrası dönem için dersler çıkarılması hala bir ödev olarak önümüzde durmaktadır.

Bu ve benzeri dönemeçlere asla "Biz yasal hakkımızı kullanır mitingimize gideriz eğer bir provokasyon olursa onun sorumluluğu da AKP'nin üzerinde kalır" hafifliği ile yaklaşılacak.

Böyle bir tutum legaliteye güvenmeyi ve bu legaliteye teslim olmayı anlatan ve kitleleri devletin saldırılarına karşı korumasız bırakan bir sorumsuzluk olur. Zira AKP'nin mağdur rolü oynayarak prim yaptığını inanıp HDP mağdur duruma düşerse kitle desteğinin artacağını sanmak safdilliktir.

Çünkü kitlelerin tuzağa düşürülerek mağdur olan bir partiye değil giderek gerileyen, 12 Eylül rejiminin bekçisi ve mirasçısı olan AKP hükümetinden kurtuluş mücadelesinin sorumluluğunu üstlemeye müsait bir partiye ihtiyaçları var.

Bakırköy Belediyesi greviyle dayanışma

DESTEK ZİYARETİ

Bakırköy Belediyesi'ne bağlı Bakırköy Yapı İnşaat Ulaşım Hizmetleri A.Ş.'de (BYUAŞ) çalışan taşeron işçilerin sendikal hakları ve işten atılan arkadaşları için 21 Mart'ta başlattıkları grevden haberdar olduğumuzda içinde çalıştığımız Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi'nde gündem ettik. Kooperatif 4 Nisan Cumartesi günü bir destek ziyareti örgütledi. Kooperatif ortakları greve destek olmak amacıyla ortaklaşa bir miktar para toplayarak grev çadırına erzak aldılar.

Komünistler olarak bizim de dahil olduğumuz ziyarette grev sonrası oluşturulan grev komitesinden iki kişiyle sohbet etme fırsatı yakaladık. Hem greve başlama sürecini hem de sonrasında yaşanan gelişmelerle birlikte bundan sonraki planlarını ve hedeflerini öğrenebildik.

Grev taleplerinin "Toplu sözleşme hakkının imzalanması, işten çıkarılan arkadaşlarının işe alınması mobbinge ve sendika değiştirme baskılarına son verilmesi" olduğunu söylediler. Bu talepleri içeren bildiriler ve görsel materyalleri Bakırköy meydanında gün içinde dağıtımını yaparak belediye üzerinde bir baskı oluşturmaya çalıştıklarını anlattılar.

Grevi daha geniş bir düzleme taşıyarak greve destek veren siyasal oluşumlar ve kitle örgütleriyle bir toplantı yapıldığını söylediler ve sonraki toplantının gün ve saatini bildirdiler.

BAKIRKÖY BELEDİYESİ GREVİYLE DAYANIŞMA PLATFORMUNUN ÖRGÜTLEDİĞİ YÜRÜYÜŞ

Platform toplantısına Tümbel-Sen, Ekmek ve Onur Gazetesi, Kaldıraç, EMEP, Halkevleri, Komünist Parti, BDSP, HDP, DİP, UIDDER, Mücadele Birliği ve KÖZ katıldı..

Platformun örgütlediği ilk eylem 11 Nisan Cumartesi günü bir yürüyüş oldu. Eylem öncesi 3 akşam eylemin duyurusunun yapıldığı el ilanları ve ozalitler yapıldı.

Dikilitaş'tan Bakırköy Meydanı'na kadar sloganlar atarak yürüten Belediye-İş Sendikası'na

bağlı taşeron işçileri yürüyüşe grev talepleri olan bir pankartla katıldılar. Bakırköy Belediye Başkanı Bülent Kerimoğlu ve Bakırköy halkına çağrıda bulunan taşeron işçiler, Cumhuriyet Meydanı'nda basın açıklaması yaptı.

Belediye-İş İstanbul 2 No'lu Şube Başkanı Erol Özdemir yaptığı konuşmada CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun taşeron sistemi hakkındaki söylemlerine de değinerek "Yazılı ve görsel basında iktidar olduklarında 'taşeron' sistemini ortadan kaldıracaklarını söyleyenler, iktidar oldukları Bakırköy Belediyesi'nde biz taşeron işçilerin sendikalı olmasına tahammül edemediler. Toplu iş sözleşmesi çağrımıza ise 4 arkadaşımızı işten atarak yanıt verdiler. Sendikaya üye olan arkadaşlarımızı ikna odalarında istifaya zorlayarak, mobbing ve baskıyla karşı karşıya bıraktılar. Bu baskılar şiddetini artırarak devam etmektedir. Anayasal bir hak olan sendikalaşma hakkımıza saygı gösterilmesini, yasalarla bize tanınan toplu iş sözleşmesi çağrımıza yanıt verilmesi, işten atılan arkadaşlarımızın işe geri alınması için siz Bakırköy halkının desteğine ve katkısına ihtiyacımız vardır" dedi.

Yaklaşık 300 kişinin katıldığı eylem tamamlandı. Meydanda 3. bölgeden bağımsız bir milletvekili adayının etrafında bulunan bazı kişilerin yürüyüşü provoke edecek ufak çaplı bir satışması olsa da eyleme katılanların toplu tepkisiyle engellendi. HDP milletvekili aday Pınar Aydınlar eyleme destek vermek amacıyla basın açıklamasının ardından türkü söyledi.

Yeniösbosna'dan Komünistler

Mudanya'da Soma eylemi

Bulduğumuz yerellikte içinde çalışma yaptığımız kurumunda içinde olduğu Mudanya Emek ve Demokrasi Platformu Soma'da yaşanan işçi katliamının yıldönümünde bir eylem gerçekleştirdi. Eylem için 15 Mayıs saat 19.00'da Mütareke Meydanı'nda toplandı. "Somayı Unutma Unutturma" yazılı Mudanya Emek ve Demokrasi Platformu imzalı pankart açılarak basın açıklamasının yapılacağı belediye binasına kadar yüründü. Burada okunan basın açıklamasından sonra eylem sonlandırıldı.

Platform olarak yaptığımız bu eylemde bazı eksiklerimiz oldu. Bunların başında platform adına okunan metnin birlikte hazırlanmamış olması ve bu eylemin yeteri kadar duyurulmamış olması geliyor. Basın açıklamasından sonra Renault'da grevde olan işçileri ziyaret için çağır yapıldı. Eylemden sonra Renault işçilerini ziyarete gittik.

Sınıfa Karşı Sınıf Savaşı

Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek

Mudanya'dan Komünistler

HDP Emek Komisyonu çalıştay

İstanbul HDP Emek Komisyonu'nun örgütlediği İşçi Sağlığı ve İşçi Güvenliği Çalıştayı Üsküdar'daki Petrol-İş Sendikası Genel Merkezi'nde düzenlendi. İki gün süren çalıştayı birinci günü açılış konuşması ve emek mücadelesinde yitirilenler için saygı duruşu ile başladı. Etkinlik emek ödüllerinin dağıtılması ile başladı. Ödüllerini HDP milletvekilleri sahiplerine ilettiler. Yılın emekçi basının ödülünü babası inşaat işçisi olan ve babasını inşaatta kaybeden İsmail Saymaz aldı ve "babam adına bu ödülü alıyorum" dedi. Sonrasında İMECE kadın örgütünde örgütlü bir ev işçisi ikinci ödülü aldı. Daha sonra çalıştaya halen direnişte olan DİSK-Tekstil-İş üyesi işçiler ve BROSS tekstil işçileri katıldı. HDP milletvekilleri, çalıştayı önemsediklerini ve bu tarz etkinliklere çağrılmayı beklediklerini, Emek Komisyonu'nun bu tarz etkinlikleri daha fazla gündemine alması gerektiğini ve meclisle bağının kurulması gerektiğini ve meclise önerge sunulabilecek çalışmaların kendilerine iletmesini istediklerini belirttiler. Daha sonra Ev İşleri Sendikası adına hukuk mücadelesi yürüten, iş kazası geçiren kadınlar konuşma yaptılar, yaşadıkları süreci aktardılar. Direnişte olan tekstil işçileri söz alıp yürüttükleri mücadeleyi aktardılar. Emek Komisyonu'nun çalışmasını önemsediklerini ve takipçisi olduklarını vurguladılar. KÖZ okurları olarak, düzenlenen atölye çalışmalarına katıldık, buralarda söz alarak görüşlerimizi ilettiler. Çeşitli sendika ve kitle örgütü temsilcileri de söz alarak çalışma yürüttükleri işyerlerindeki hukuki sorunlarını ve mücadelelerini, deneyimlerini aktardılar. İşçi sağlığı ve işçi güvenliği uzmanı doktorlarda yasa ihlalleri ve meslek hastalıkları ile ilgili hazırlanmış oldukları raporları çalıştaya sundular. Avukatlar ve akademisyenler de bu alanda yapmış oldukları çalışmaları ve deneyimleri aktardılar.

Bahçelievler'den Komünistler

Üniversite bileşenlerinin ortak eylemlilik süreci devam ediyor

Koç Üniversitesi Dayanışması olarak üniversitedeki öğretim üyelerinin gerekçe gösterilmeden işten atılmasına, asistanların güvencesiz çalışmasına, işçilerin iş yüküne ve sürekli işten atılma tehdidi altında çalışmalarına ve öğrencilerin artan sorunlarına karşı, somut talepler belirleyerek bunları yönetime aktarmak için 2 Nisan'da Koç Üniversitesi taşeron işçilerinin eyleminin 2.yıldönümünde kalabalık bir eylem düzenledik. Ancak yönetim eylem öncesinde olduğu gibi bileşenlerin taleplerine cevap vermedi, ayrı ayrı bileşenler adına yazılmış dilekçeleri yok saydı.

Eylem sonrasında düzenlenen dayanışma toplantısında başka neler yapılabileceğini konuştuk. Burada KÖZün arkasında duran komünistler olarak okulun en çok çekindiği şey olan okula karşı öğrenci tepkisini doğurmaya en yakın öznelere olan öğretim üyeleri ve okutmanların ders saatinin tümü olmasa bile son yarım saatinde derslerini işlememelerini önerdik, ancak öğretim üyeleri diğer öğretim üyeleri tarafından destek bulamama ve hatta dışlanma korkusu nedeniyle bunu yapamayacaklarını dile getirdiler. Toplantıda tüm bileşenleri kapsayacak, talepleri 2 Nisandaki eylemle aynı olan bir imza kampanyası düzenlemesi ve alternatif bir öğrenci şenliği düzenleyip burada iş güvencesi, taşeronlaşma ile ilgili paneller yapılması fikirleri geldi, bu iki öneri de kabul edildi. Ancak sorumluluk alan insan sayısının eksikliği sebebiyle öğrenci şenliğini gerçekleştirilmeye yönelik somut adımlar atılmadı.

Biz de imza kampanyasının düzenlenmesinde sorumluluk aldık. İmza kampanyasını yaygınlaştırmak için öğrencilerin gün içinde vakit geçirdiği

alanlarda kampanyayı anlatarak imza toplanması, yurtların, işçi bölümlerinin ve akademisyenlerin gezilmesi gibi işler planlandı. Ancak bu işlerde akademisyenler ve asistanlar sorumluluk alamadığı için bütün iş öğrencilerin omuzlarına kaldı. Çalışmalar beklenen şekilde gerçekleştirilemediği için imza kampanyasının tarihi bir hafta ertelendi. Sonunda bizim içinde yer aldığımız bir grup öğrencinin iradesi ile yurtlar, işçi bölümleri, akademisyenler ve öğrenciler gezildi ve 1000'in üzerinde imza toplandı.

13 Mayıs günü imza kampanyası sona erdi ve toplanan imzalar bir eylemlilik ile yönetime teslim edildi. Eylemin güçlü olması için öğlen 12'ye hem çalışanlar hem de öğrenciler açısından uygun olan bir saate koyduk ve eylemin afişleme çalışmalarını üniversite içinde yaptık. 13 Mayıs günü saat 12'de Rektörlük binası önünde toplandı, yaklaşık 150 kişi sloganlar eşliğinde okul içerisinde bir tur attık ve öğrencileri desteğe çağırıldı. Yürüyüşün ardından Rektörlük binası önüne tekrar gelindi ve basın açıklaması okundu. Ardından kitle Rektörlüğün önünde sloganlar atarak beklerken her bileşenden birer temsilci imzaları teslim etmek için binaya girdi. Rektör ve yardımcıları yerinde olmadıkları için imzalar sekretere teslim edildi. Bu sırada taleplerimizi bastırığımız ozaliti de Rektörlük binasına astık. Eyleme katılım işçiler ve öğretim üyeleri açısından zayıftı.

Koç Üniversitesi yaklaşık 5000 kişilik bir üniversite ve altında 1000'den fazla imzanın yer aldığı taleplere yanıt vermeyen yönetim tekrar anti-demokratik, öğrenciden yana olmayan tavırını ortaya koymuş oldu. Bir sonraki dayanışma toplantısında temsilciler düzeyinde Rektörle görüşmeyi konuşuldu, ancak rektör uzun bir süre okulda olmayacağı için bu gerçekleştirilemedi. Yaz için yapılabilecek eylemlilik sürecini sınav döneminden sonra konuşmak üzere toplantı sona erdirildi.

Sarıyer'den Komünistler

Çalışırken ölmek istemiyoruz

İstanbul HDP Emek Komisyonu'nun örgütlediği İşçi Sağlığı ve İşçi Güvenliği Çalıştayı'nın ön hazırlığı olan "Çalışırken Ölmek İstemiyoruz" adı altında gerçekleşen atölye çalışmasına katıldık.

HDK MYK Üyesi İş Güvenliği Uzmanı Serpil Kemalbay etkinliğe konuşmacı olarak katıldı. Kemalbay etkinlik başlaman önce yaptığı konuşmada HDK Emek Meclisi'nin 21- 22 Şubat'ta gerçekleştireceği Emek Çalıştayı'na bir hazırlık olarak böyle bir etkinlik yaptıklarını 21-22 Şubat tarihine kadar benzer etkinlikler yapmayı önlerine koyacaklarını ifade ettikten sonra Metal işçilerinin grevine ve hükümetçe bu grevin ertelenmesine değindi.

Etkinlikte birçok işçi söz alarak iş yerinde gördükleri sorunları hatta bizzat yaşadıkları sorunları iş kazalarını anlattılar. Bir işçi işyerinde bir iş arkadaşının kendi görevi olmadığı halde ona portif kullandırıldığını, bu yüzden bu işçinin kaza yaparak bir ayağının üç parmağının koptuğunu, bu konuda neler yapılabileceğini sordu.

Başka bir işçi soğuk hava deposunda çalışan işçilerin çalışma koşullarının çok ağır olduğunu bu işyerlerinde soğuktan kaynaklı iltihaplanmaların tedavisinin çok zor olduğunu söyledi.

UID-Der adına konuşan bir işçi İş cinayetlerine karşı işçi sağlığı ve işçi güvenliği adı altında söylenenlerin teorik olarak çok doğru olduğunu fakat bunu hayata geçirmek için tek tek kurumların mücadelesinin yetersiz kaldığını ve kalacağını bu yüzden bu alanda birleşik bir örgütlülük yaratmak gerektiğini ifade etti.

Bir inşaat mühendisi "Burjuvazi işçinin dirisinden kar elde ediyor bize işçilerin ölüsü üzerine politika yapıyoruz; önemli olan işçiler ölmeden ölmeleri için örgütlenmek ve mücadele etmektir" dedi.

Devrimci Yapı Yol Sendikası adına konuşan bir arkadaş ise göçmen işçilerin 20 lira gibi paraya çalıştırıldıklarını, bir belediyede çalışan 270 taşeron işçisinin kazma kürek işinde çalışmasına rağmen belediyenin bu işçileri gıda sektöründe çalışıyor gibi gösterdiğini ifade etti.

Kimi söz alan işçilerden "Böyle bir çalışmayı neden sendikalar yapmıyor da HDK ya da HDP yapıyor, bu sendikaların iş değil mi? türünden sorular geldi.

KÖZ adına konuşan bir yoldaş ise "İşçi sağlığı ve işçi güvenliğinin sağlanması ve işçi ölümlerinin son bulmasının hemen olabilecek bir şey olmadığını birçok yapısal sorundan kaynaklandığını belirtti. Sendikal hareketin bu kadar gerilediği bir ortamda esnek ve kuralsız çalışmanın bu ölümleri getirdiğini, bu ölümleri ancak siyasal bir mücadeleyle durdurulabileceğini söyledi. Önümüzde Newroz'da yüzbinlerce Kürt emekçinin sokağa alanlara çıkacağını, Newroz alanlarını dolduran kitleleri işçi ölümlerine karşı sınıf talepleri için de sokağa dökmek gerektiğini, bu nedenle HDK'nın ve HDP'nin işçi ve emekçilerin sorunları ile ilgilenmesinin kesinlikle olumlu bir pratik olduğunu ifade etti.

İki saatten fazla süren atölye çalışmasının sonunda Serpil Kemalbay bundan sonra çalışmaları örgütlemek için bir emek komisyonu kurmak gerektiğini söyledi ve bu konuda gönüllü olanlar komisyonu yazıldılar. Yakın bir zamanda bu alandaki işçilere yönelik "Haklarımızı Biliyor muyuz" konulu bir etkinliğin yapılması kararlaştırılarak etkinlik sonlandırıldı.

Esenyurt'tan Komünistler

20. sayfadaki yazının devamıdır

juva siyasi partileri ise tanımları gereği yasalara çiğnemeye müsait bir örgütlenmeye ve hareket tarzına sahip değildir. Aynı durum burjuva siyasetini işçi sınıfı içinde taşıyıcısı olan reformist akımlar için de geçerlidir.

Burjuva siyasetinin açmazı da tam bu noktada ortaya çıkmaktadır. Burjuva rejimleri krize girip sürdürülemez hale geldiğinde burjuva partileri ve burjuva parlamentoları bu görevi omuzlayamaz hale gelmektedir. Tam da bu nedenden ötürü siyasi kriz rejim değişikliği ihtiyacını ayyuka çıkarmış olsa da burjuva partilerinden hiçbiri bir 12 Eylül Rejimi'ni değiştirmenin mümkün olan tek yoluna bir kurucu meclise işaret edememektedir. Bu cesaretsiz tutumlarına karşın aralarındaki rekabet nedeniyle giderek baskın bir biçimde yaptıkları rejimin krizini derinleştirmekte, kurucu meclis ihtiyacını yacıklaştırmaktadır.

HDP'NİN AÇMAZI

KÖZ sayfalarında önceden de belirtildiği gibi HDP'nin parti olarak seçime girmesi bu tabloda başlı başına krizi büyüten bir etmendir. Zira umudunu HDP'nin meclise girmesine bağlamış Amerikancı burjuvazinin ve ideologların "stratejik oy" kavramıyla birlikte dolayımca soktukları "HDP barajı aşarsa-aşamazsa" tablolarında da gösterdikleri üzere HDP'li bir mecliste siyasi rekabetin çok daha çetin olacağı, AKP'nin anayasa değiştirmek söyle dursun hükümet kurmakta bile zorlanacağı açıktır. "Seni başkan yaptırmayacağız!" sloganının HDP'nin seçim kampanyasının temel sloganlarından biri haline gelmiş olması da meclisi kilitlenmeye daha müsait hale getirmektedir.

Gelgelelim 12 Eylül Rejimi'nin nasıl değişeceği sorusu sadece burjuva partileri için değil aynı zamanda HDP açısından da bir aç-

maz oluşturmaktadır. HDP bir yandan "büyük insanlık" adına büyük iddialarla seçim meydanına çıkmıştır. Seçim bildirgesinden de görüleceği gibi, HDP'nin Anayasayı köklü ve ezilenleri kollayan bir biçimde değiştirmek iddiası vardır. Üstelik HDP'nin önüne koyduğu değişikliklerin neredeyse tümü sonunda gelip anayasanın değiştirilmesi belki de en zor kısmına ilk üç maddeye dayanmaktadır. Tanımları gereği burjuva partilerinin bu denli kapsamlı değişiklikler önermesi mümkün değildir. Ancak açmaz işte tam da bu noktada başlamaktadır. Zira nasıl bir Anayasa istediğini tüm detaylarıyla tanımlayan HDP iş Anayasasının nasıl değişeceği konusuna gelince sessiz kalmaktadır. Aksi bir pozisyon da mümkün değildir, zira HDP seçimlere girmek, seçimleri kazanmak üzere kurulmuş bir partidir. Demirtaş'ın son günlerde vurgulamaya başladığı gibi mecliste sıkı bir muhalefet yapmak da HDP'nin misyonun bir parçasıdır. Kurucu meclis şiarı ise bu misyonla uyumlu değildir. 12 Eylül meclisinin içinde düzenlemeler yaparak bu rejimi değiştirmek mümkün olmadığı için kendini böyle bir meclisin muhalefeti olmaya kodlamış HDP, tanımlı gereği bu iddiaları yerine getiremez. Bu bakımdan HDP burjuva partileri ile aynı açmazı yaşamaktadır. Hatta iddialarının büyüklüğü açmazı da büyütmektedir.

Eğer bugün bir rejim krizi içinde olmasaydık, söz konusu açmazın yarattığı sorunlar "bunlar gelecek zamanın sorunları önce mecliste sağlam bir muhalefet yürütelim gerisine sonra bakınız" diyerek geçiştirilebilirdi. Ancak Kenan Evren'in cenazesinin ortada kaldığı, her siyasi sorunun gelip 12 Eylül Anayasası'na bağlandığı bir dönemde yeni bir anayasanın nasıl yapılacağı sorusunu ötelemenin imkânı yoktur. Bu soruna net bir yanıt vermeden siyaseten güç kazanmak da imkansızdır.

Tam da bu noktada Demirtaş'ın Dolmabahçe protokolünden hemen sonra "Demokratik anayasayı halk yapacak, HDP yapacak" sözleri üzerinde tekrardan durmak gerekir. HDP'nin anayasayı değiştirecek koltuk sayısına sahip olmak için değil, barajı aşmak için mücadele yürüttüğü günlerde demokratik anayasayı HDP'nin yapacağını söylemek ne anlama gelir? Besbelli ki ya HDP'nin meclisteki diğer partilerle uzlaşmaya hazır olduğunu açıklaması ya da anayasa değişikliğinin HDP'nin gündemine ancak mecliste 367'den fazla koltuğa sahip olduğunda gireceği anlamına gelecektir. Diğer

burjuva partileriyle uzlaşma yolu arandığında HDP'nin öne çıkarıldığı anayasa değişikliklerinden hiçbirini gerçekleşmeyecek, HDP'ye oy verenlerin büyük bir bölümü kendini aldatılmış hissedecektir. 367'ye ulaşma hülyası ise tümüyle gerçek dışıdır. Dahası rejim krizi HDP'nin anayasa yapmak için güçlenmesini beklemeyecektir. Bu durumda anayasa değişikliği konusunu pas geçen, somut inisiyatif almaktan kaçınan bir HDP siyaset alanın dışına düşecektir.

SOYUT KONUŞAN KİM?

DEVRİMCİLERİN GÖREVİ NE?

O halde Kurucu Meclis şiarını dillendirmeden anayasa değişikliği yolunda atılacak her somut adım burjuvaziyle uzlaşmaya gidecek, kendi Anayasa taslağında ısrar etmek ise HDP'yi emekçiler nezdinde lafazan ve ukayıcı bir pozisyona düşürecek.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler, seçimlerde HDP'yi, meclise girip yeni bir Anayasa yapсын diye değil, HDP'nin meclisteki varlığının, onun niyetlerinden bağımsız olarak rejimin krizini derinleştirici için destekliyorlar. Darbeyle kurulmuş bu rejim ise ancak bir kurucu meclisle değişebilir. Böyle bir kurucu meclis için tutarlı ve

kararlı bir mücadele de ancak devrimci bir parti tarafından verilebilir. Kenan Evren cuntasının darbesi bir rejim krizinin göbeğinde gerçekleşmişti. Sol içindeki dağınıklık, devrimci bir partinin bulunmaması 27 Mayıs rejiminin karşı devrimci bir şekilde değiştirilmesine yol açtı. Şimdi Kenan Evren'in ortada kalmış cenazesi ise 12 Eylül rejiminin krizine işaret ediyor. Derinleşen kriz 12 Eylül rejiminin devrimci olmayan yollarla değiştirilebileceğini savunan bütün akımları sinava çekiyor. Bu sınavın hüsrana

sonuçlanacağını görmek için sınıf mücadelesinin farklı dönemlerinde defalarca yaşanmış bir bozgunu yeniden yaşamaya gerek yok.

Devrimcilerin görevi düzen içi anayasa hayalleri kurmak değil varolan krizin sunduğu fırsatları emekçileri egemen kalacak bir şekilde değerlendirecek devrimci partiyi yaratmak olmalı. KÖZ'ün "yeni anayasa için kurucu meclis" şiarını öne çıkarması da bu partiyi kuracak olan güçlerin hangi siyasi çizginin takipçisi olması gerektiğine işaret ediyor. Sadece bu çizgi takip edildiğinde devrimci parti kurulabilir. Sadece böyle bir partiyle 12 Eylül Rejimi tarihin çöp sepetine atılabilir.

Kitle örgütleri anayasa yapımını tartıştı

6-17 Mayıs'ta gerçekleşen 12. Kitle Örgütleri Koordinasyonu kapsamında "Emekçiler İçin Yeni Bir Anayasa Nasıl Yapılmalı?" başlığıyla milletvekili Hasip Kaplan ve Prof. Dr. İbrahim Kaboğlu'nun katıldığı bir panel ve ardından forum gerçekleşti. Kentsel dönüşüm, eğitim, Suriyeli sığınmacıların durumu, iş cinayetleri ve sendikalar hareket, üniversitelerde güvencesizleşme, tüketim kooperatifleri konularında atölye ve forumlar düzenlenen koordinasyon Anadolu'da Yaşam Kooperatifi, Deri Kundura Tekstil İşçileri Derneği, Devrimci Yapı İş Sendikası, Göç-Der, Kent Hareketleri, Koç Üniversitesi Dayanış-

ması, Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi, Mudanya Deniz kültür Sanat Evi, Site ve Esenevler Mahalleleri Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği, Tiyatro Mayıs, Tutuklu Aileleri Yardımlaşma Derneği, Umut Kültür Derneği, Özgür Yaşam Derneği'nin çağrısı ile gerçekleşti. Koordinasyon kapsamında gerçekleştirilen etkinliklerin hepsinde tartışma Anayasa sorununa temas etmişti, son etkinliğin de gündemi emekçiler lehine bir Anayasasının nasıl yapılabilir olduğu. Etkinlikte mevcut Anayasa çalışmalarını, yeni bir Anayasadan emekçilerin talepleri ve yeni bir Anayasasının nasıl yapılacağı konularını konuşuldu.

Anayasa ile ilgili panel Hasip Kaplan'ın konuşmasıyla başladı. Kenan Evren'in öldüğünü ama Anayasasının AKP'ye miras kaldığını belirten Kaplan, AKP'nin bu Anayasasının bütün kurumlarına ve seçim barajına sahip çıktığını vurguladı. Kaplan konuşmasına şöyle devam etti: "Anayasa yapmak için bir komisyon kuruldu mecliste ama masayı deviren AKP oldu. Çünkü başkanlık sistemini istiyorlar. Biz yeni Anayasaya dair tekliflerimizi her yerde yaptığımız toplantılar sonucunda yaptık. Sendikalarla, derneklerle tüm ezilen kesimlerle toplantılar yaptık, onların taleplerini aktardık. Ancak şimdi cumhurbaşkanı başkanlık isteğiyle demokratik bir Anayasasının önünü kesiyor." Kaplan konuşmasını AKP'nin istediği başkanlık sisteminin demokratik bir düzende yerinin olmadığını belirterek bitirdi.

İkinci olarak İbrahim Kaboğlu söz aldı. Kaboğlu emek odaklı bir Anayasasının ön koşulunun Anayasa hazırlanması sürecinin katılımcı bir şekilde işlemesi olduğunu söyledi. Bunun için geçtiğimiz dönemde Tunus'ta katılımcı bir şekilde hazırlanan Anayasa sürecini anlattı. Kaboğlu konuşmasına şöyle devam etti: "Demokratik Anayasa devletin insan haklarını genişletmeyi önüne koyduğu bir Anayasa olur. Ama biz bu demokratik ilkeleri tartışmak yerine bir kişinin iktidar hırsı sebebiyle başkanlık sistemini tartışıyoruz. İlerici bir Anayasaya böyle varılmaz." 12 Eylül Anayasası'nın sonradan yapılan değişikliklerle ilk yapıldığı zamana göre yol kaydettiğini söyleyen Kaboğlu, AKP'nin istediği Anayasasının 12 Eylül Anayasası'nın bu halinden bile daha geri bir noktada olabileceğini vurgulayarak bitirdi.

Konuşmacıların ardından forum kısmına geçildi. Katılan kurumlar ve kişiler konuşmacılara sorular sordular ve görüşlerini ifade ettiler. Kentsel dönüşümün, eğitim sorununun, sendikalar haklarının, mülteci sorununun ve emekçileri ilgilendiren pek çok konunun Anayasada nasıl yer bulabileceğine dair görüşler ifade edildi, HDP'nin bu taleplere karşı tutumu hakkında sorular soruldu. Forum katılımcılarının çoğunun üzerinde durduğu bir başka konu yeni bir Anayasasının eski Anayasasının kısıtlarına göre oluşturulmuş bir meclis tarafından yapılamayacağı, yeni bir Anayasasının gerçekten halk tarafından yapılmasının kurucu bir meclis sayesinde mümkün olabileceğiydi.

Saat 17'de başlayıp iki saat süren etkinliğe yaklaşık 300 kişi katıldı.

Üniversitelerde güvencesizleştirmeye karşı Mücadele verenler buluştu

12. Kitle Örgütleri Koordinasyonunu birlikte örgütleme çağrısı Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi tarafından tüm kitle örgütlerine yönelik yapıldı ve biz de bu çağrıyı Koç Üniversitesi Taşeron İzleme Kuruluna ve Koç Üniversitesi Dayanışmasına ilettik. Koordinasyonun örgütlenme toplantısına Koç Üniversitesi Dayanışması arkadaş katıldı. Koordinasyonda yapılabilecek forum, atölyeler konuşulurken biz de üniversitelerde akademisyen, asistanların güvencesiz çalışma koşullarına ve taşeronluğa karşı yürütülen mücadeleleri "Üniversitelerde Güvencesizleştirme" başlığı altında bir forumda bir araya getirmeyi önerdik. Bu forumun düzenlenmesinde sorumluluk alabilecek kurumlara ulaşma görevini de üstlendik.

İlk olarak hali hazırda bu konuda en etkin mücadele yürüten Koç Üniversitesi Dayanışması toplantısında, koordinasyon toplantısına katılanlar üniversitelerde güvencesizleştirme forumunu gündem etti ve bu forumun çağrıcısı olmayı teklif etti. Bu teklif kabul edildi, bunun üzerine çağrıyı yaygınlaştırmak üzere sorumluluk dayanışmadan arkadaşlarla birlikte sorumluluk aldık. Ardından Boğaziçi Üniversitesi Eğitim-Sen şubesinin düzenlediği üniversitelerde taşeron mücadeleleri çalıştayını gerçekleştirdik. Burada Koç Taşeron İzleme Kurulu deneyimi de konuşuldu, biz de çalışmaya katıldık. Sunum sırasında da koordinasyondan ve üniversitelerde güvencesizleştirme forumundan bahsettik, burada taşeron mücadelesi verenlerin diğer yürüten mücadelelerle bir araya gelmesinin ve birlikte hareket etmesinin önemini vurguladık. Çalıştay çıkışında üniversitelerde güvencesizleştirme forumuna ilişkin bir toplantı yapıldı, bu toplantıya başka üniversitelerden öğrenci toplulukları ve forumlar da çağrılmıştı. Toplantıdan Koç Üniversitesi Dayanışması forumu neden önemli bulduğundan bahsetti ve diğer katılımcıları da bu forumun ve koordinasyonun çağrıcısı olmaya davet etti. Ancak forumun çağrıcısı olmayı Koç Dayanışmasından başka kabul etmediği için forumu Koç Dayanışması düzenliyor şeklinde yaygınlaştırıldı. Forumu duyurmak için İstanbul Üniversitesi Taşeron Denetleme Kurulu Girişimi'nin toplantısına katıldık. Toplantıda hem TİK deneyimi anlatıldı hem de diğer taşeron izleme kurulu deneyimlerinden faydalanmaları için forum çağrısı yapıldı. Aynı zamanda üniversitedeki taşeronla ilgilenen diğer öğrenci kulüplerinden temsilcilerle görüşülerek onlar da foruma çağrıldı. VÜEDA, İTÜ Asistan Dayanışması, Eğitim-Sen 6 Nolu Şube gibi kurumlara da mail aracılığı ile foruma çağrıda bulunuldu.

Koordinasyonun ilk günü forum gerçekleşti. Forumu Koç Üniversitesi Dayanışmasından öğrenciler katıldı. Koç dışında İTÜ, Taşeron Denetleme kurulu, İTÜ Asistan Dayanışması, İstanbul Üniversitesi Hukuk ve Dayanışma Kulübü Taşeron komisyonu, Boğaziçi ve Bilgi Üniversitelerinden de öğrenciler katıldı. İTÜ'de Soma Maden Fakültesi İlgali sonrasında yönetimin kurmayı taahhüt ettiği Taşeron Denetleme Kurulu kurulmuş ancak içeriği tamamen yönetimin istediği yönde şekillenmişti, içerisinde öğrenci ve işçi temsilcisi bulunmuyordu. Bunun üzerine İTÜ'deki öğrenci arkadaşlar üniversite bünyesinde bulunana farklı taşeron firmalardaki işçiler arasında, taşeronda sendikalaşmayı kolaylaştıran yasaya dayanarak sendikalaşma çalışması başlattıklarını aktardılar. Sendikalaşma çalışması ile ilgili diğer üniversitelerdeki arkadaşlardan sorular geldi. Biz de Koç Üniversitesindeki TİK deneyimini anlattık. İki çalışma da birbirinden çok farklı olduğu için faydalı bir forum oldu. İstanbul Üniversitesinden gelen arkadaş da oradaki taşeron denetleme kurulu girişimini ve sendikalaşma durumunu anlattı. Biz de üniversitelerde taşeronu karşı mücadele edenlerin bir araya gelmesi için İTÜ ve Koç Üniversitelerinin çağrıcısı olduğu Üniversite İşçileri Pikniği düzenlemeyi teklif ettik. Arkadaşlar bu fikre sıcak baktılar ve tarih konusunda haberleşmek üzere forumu sonlandırdık.

Kenan Evren'in ortada kalan cenazesi 12 Eylül rejiminin krizini simgeliyor

Uzun bir süredir makinaların desteği ile yaşatılan Kenan Evren'in ölümü kimse için sürpriz olmadı. Ancak 12 Eylül Rejimi'nin kuruluşunda başrolü oynayan, Türkiye Cumhuriyeti'nin yedinci cumhurbaşkanlığını yapmış bu generalin ölümünden sonra yaşananlar ülke tarihinde daha önce hiç görülmemiştir. Evren öldükten sonra, Silahlı Kuvvetler dışında hiçbir kurum Evren için taziyeye mesajı yayınlamadı. Yandaş olan ve olmayan gazeteler, televizyonlar Evren'den bir "kaybettik" sözünü esirgediler. Hatta "vefat etti", "yaşamını yitirdi" bile kullanılmadı. Ölümü "Evren Öldü" manşetleriyle duyuruldu. Evren ölür ölmez, cumhurbaşkanının büyük hizmetlerinden söz etmek yerine 12 Eylül'deki gözaltı, işkence ve idam sayıları TV kanallarında ifade edilmeye başlandı.

EVREN'İN CENAZESİ ORTADA KALDI

Ve yine bir ilk olarak kısa süre yine tüm kanallardan "Evren nasıl defnedilecek?" altyazısı geçmeye başladı. Belli ki kızlarının Evren'in önceki cumhurbaşkanları için nasıl bir tören düzenlendiyse öyle bir tören düzenlenmesini talep etmesi yüklerini hoplatıyordu. Zira bu durumda cenazeyi Meclis'e getirmek ve neredeyse hiçbir milletvekilinin katılmayacağı, askerlerin varlığının bu rezaleti örtmeyeceği bir tören düzenlemek gerekecekti. Kızlarının ısrarcı davranmaması rezaletin daha da büyümesini engelledi. Ancak şu gerçek değişmedi: İlk kez bir Cumhurbaşkanı'nın ölüsü deyim yerindeyse ortada kaldı.

Doğrusu bu durumun, siyaseti yüzeysel bir şekilde izleyen bir gözler açısından şartıcı olması gerekirdi. Zira Beştepe'de ikamet eden kişi Anayasa'nın verdiği yetkileri sonuna kadar kullanacağı diyen bir Cumhurbaşkanı'ydı, Anayasa'ya sadakat yemini ederek meclise girmiş, benzer bir yeminle Cumhurbaşkanı olmuştu. Anayasayı yaptıran ise Evren'in ta kendisi idi. Erdoğan ve danışmanları son iki senedir "milli ordumuza kumpas kurdular" diye feryat ediyordu; Balyoz ve diğer darbe girişimi davaları da yine Erdoğan'ın girişimiyle düşmüş, müebbetle yargılanan generaller beraat etmişlerdi. Geçtiğimiz günlerde ise 28 Şubat davası, iddianamedeki CD'lerin sahte olduğu gerekçesiyle düşmüştü. Tüm generaller aklanmıştı. Evren de AKP'nin hâkimlerinin aklatdığı bu ordunun Genelkurmay Başkanları'ndan biriydi.

Aynı bakış açısıyla muhalefet partilerinin de Evren'e sahip çıkmalarını beklemek gerekirdi. Zira muhalefet rejimi değiştirip saltanat kurmak istediğini söylüyordu. Yine 2010 referandumunda CHP ve MHP 12 Eylül Anayasa'sının değişmesine karşı çıkmışlardı. Erdoğan'ın sürekli Anayasa'yı çiğnediğinden dem vuran, yolsuzluk iddialarıyla 12 Eylül Rejimi tarafından oluşturulmuş özel yetkili mahkemelerde yargılanmasını talep eden de yine aynı muhalefetti.

Ancak hiç de böyle olmadı. İktidar da muhalefet de, güç durumda kaldıkları zaman kullandıkları, "ölünün arkasından konuşulmaz" mazeretine sığınmaya bile gerek görmeden 12 Eylül ve darbecilere verip verişirmek için bir yarış içine girdiler. Hatta muhalefet ve onun akıl hocası olan liberalerler arasında Erdoğan AKP'sinin sansür ve yasaklarının 12 Eylül generallerinin rahmet okutduğuna ifade ettiler. Böylelikle "Evren öldü 12 Eylül Rejimi yaşıyor" tespiti tüm bu süreçte burjuva muhalefetinin temel tespitlerinden biri haline geldi.

EKSİK VE YANILTICI BİR TESPİT: "EVREN ÖLDÜ 12 EYLÜL YAŞIYOR"

Kenan Evren'in şahsında simgelenen 12 Eylül Rejimi'nin gadrine uğrayan asıl kesim elbette sol akımlardı. Ancak bu kesimlerin verdiği tepkiler de esas olarak "Evren öldü 12 Eylül Rejimi yaşıyor"un, Erdoğan'ın despotik eğilimlerini teşhir etmenine ötesine geçmedi.

12 Eylül Rejimi'nin yaşadığına, 12 Eylül gericiğinin katmerlenerek sürdürüğüne dair tespit kuşkusuz yanlış bir tespit değildir. Nitekim bu tespit özellikle 2010 referandumuna ön gelen günlerde ve sonrasında Köz sayfalarında sıkça tekrarlandı. Kürt ve işçi düşmanı politikalarıyla, seçim barajıyla, siyasi partiler kanunuyla, özel yetkili mahkemeleriyle, kitlesel ve hukuksuz gözaltı ve tutuklamalarıyla, sorumsuz fakat yetkili Cumhurbaşkanı ile 12 Eylül rejimi elbette sürmektedir.

Hatta aslına bakılırsa ironik bir biçimde, 12 Eylül Rejimi bugün de sürüyor tespiti tam da bu tespiti tekrarlayan sol akımlar açısından çelişkili bir pozisyon yaratmaktadır. Zira bu akımların önemli bir bölümü Türkiye'nin Cumhuriyet'in kuruluşundan beri yahut Demokrat Parti'nin iktidara geliştikten beri faşist bir diktatörlüğün hüküm sürdüğünden söz etmektedir. Bu türden akımlar için 12 Eylül Rejimi diye özel bir rejim türünden söz etmek, yahut 12 Eylül'deki darbeyi faşist askeri darbe olarak tanımlamak başlı başına çelişkidir. 12 Eylül Darbesi'ni faşist bir askeri darbe diye tanımlayan kesimlerin bir kısmı ise 1983 seçimleri, 1987 Referandumu, 1989'da Evren'in Cumhurbaşkanlığı'nı

bırakması, 2001 yılındaki kapsamlı Anayasa değişikliği, 2002'deki AKP'nin seçim zaferi en son da 2010 referandumundan sonra 12 Eylül faşizminin yerini burjuva demokrasisine bıraktığını ifade eden saptamalarda bulunmuşlardı. Bunların en sonucusu ise dördüncü kongresinde rejim değişikliği tespitinde bulunan MLKP idi. Çizgisini benimseyen gazetenin sayfalarında, ESP'nin kuruluşuna ön gelen süreçte Türkiye'deki faşizmin yerini kademeli bir şekilde çözümlenerek burjuva demokrasisine bıraktığını ileri sürmüş olan bu parti, bu seneki kongresinde bu sefer de Türkiye'deki faşist diktatörlüğün yanı sıra askeri niteliğini yitirmesinden söz ediyordu. Dolayısıyla tüm bu akımlar için de 12 Eylül Rejimi'nin sürüyor olması mümkün değildir. Benzer bir çelişki 27 Mayıs darbesinden bu yana Türkiye'de burjuva demokrasininin hüküm sürdüğünü savunan TİP'in TKP'si için de geçerlidir. Uzun zamandır AKP iktidarıyla birlikte Cumhuriyet'in çözülmüş yeni bir rejimin kurulmuş olduğunu savunan TKP'nin de 12 Eylül'ün sürdüğünü savunması mümkün değildir.

Aslına bakılırsa, "12 Eylül sürüyor" saptaması bile darbesinin ve sonrasında kurulan rejimin niteliği konusunda kafası karışık olan solun kendi iç çelişkilerini ortaya çıkarmaktadır. Başka bir zamanda bu doğru saptamadan yola çıkarak faşizm ve burjuva demokrasisi konusundaki Marksizm dışı görüşlerin ipliğini pazara serebilirlik. Ancak içinden geçtiğimiz dönemde, değişen koşullar altında, "12 Eylül sürüyor" saptamasının doğruluğundan çok eksikliğine işaret etmek gerekir. "Evren ölse de 12 Eylül Sürüyor" saptaması bütün yanın hakikatler gibi içinden geçtiğimiz dönemdeki karşıtımda duran fırsatları görmeyi engelleyen bir perde niteliğindedir. Bu saptamanın, bugün olduğu gibi günü kurtarmaya yarayan bir tekerlemeye çevrilmesi günün devrimci görevlerini omuzlamanın da önünde engeldir.

İçinden geçtiğimiz dönem sadece 12 Eylül karanlığının pekiştiği değil aynı zamanda Köz sayfalarında iki yıla yakın bir süredir ifade edildiği üzere 12 Eylül rejiminin gitmekte derinleşen bir krize sürüklendiği bir dönemdir. Ordusundan yargısına rejimin tüm payandalarını yıpranmıştır, polisinden yüksek seçim kuruluna tüm devlet organlarını itibarlarını tümüyle yitirmiştir. Sadece burjuva partileri değil aynı zamanda devlet kurumları kıyasıyla bir rekabet hali içindedir. Dahası, bu artan rekabetin de bir sonucu olarak, 1982 Anayasası'nda cisimleşmiş olan 12 Eylül Rejimi tüm siyasi aktörler tarafından karalamaktadır. Krizin en çarpıcı göstergesi tam da bu noktada ortaya çıkmaktadır zaten: AKP'sinden MHP'sine, Anayasa Mahkemesi'nden Meclis Başkanı'na rejim içindeki aktörler bir yandan 12 Eylül Rejimi'ni lanetlemek için birbiriyle yarışmakta, ama hiçbir aktör rejimi değiştirmek için kararlı bir adım atamamaktadır. Atılan tüm adımlar ise mevzuatlara takılmakta yahut bir diğer aktör tarafından çelmelenmektedir.

Kenan Evren'in ortada kalan ölüsü ancak bu kriz çerçevesinde anlaşılabilir. Kim 12 Eylül'den daha fazla nefret ediyor yanmasına tutuşmuş düzen partilerinin ve devlet kurumlarının temsilcileri elbette cunta generalinin cenazesine gitmeyeceklerdi. Hâlbuki tüm bu parti ve sivil bürokratik kesimler 2005 yılında Milli Güvenlik Konseyi'nin bir diğer üyesi Nurettin Ersin'in cenazesine gitmek ve Evren ile fotoğraf çektirmek için yarış halindeydiler. Ordunun bu yıpranmışlığı, darbeciliğinin herkesin birbirini itibarsızlaştırmak için kullandığı bir küfre dönüştüğü bugün ise o eski günlere geri dönmek, 12 Eylül rejimine eski itibarını kazandırmak hiçbir şekilde mümkün değildir. Erdoğan'ın akıl hocalarından Yiğit Bulut'un ifadesini kullanmak gerekirse "Lider Rubricon'u geçmiştir." Ancak bu durum sadece dalkavuklarının Sezar'a benzetmeye çalıştığı Erdoğan için değil tüm siyasi aktörler için geçerlidir. Evren'in cenazesinde bir kadının tüm kurmay erkânın önünde "Haram Olsun" diye bağırması MHP, CHP ve onlara çanak tutan TUSİAD medyasının gayretinden bağımsız anlaşılabilir. Gelinek noktada 12 Eylül düşmanlığı kamuoyunda bir norm haline gelmiştir.

Bu bakımdan Kenan Evren'in ölümünün ardından sadece 12

Eylül'ün sürdüğünü söylemek asıl hakikatin artık sıradanlaşmış yarısıdır. Önemli olan hakikatin perdelenenekte olan hakikatin diğer yarısının altını çizmek 12 Eylül rejiminin geri dönüşsüz bir kriz içine girdiğini göstermektedir. "Zar atılmış", ok yaydan çıkmıştır. Meselenin bu noktasına parmak basmak dikkatleri 12 Eylül rejiminin nasıl değişeceği sorusuna çekecektir. Bu soruyu yanıtlamak içinse, 12 Eylül Rejimi'ne lafta bu kadar karşı çıkan aktörlerin nasıl olup da bu rejimi değiştiremediklerinin üzerinde durmak gerekiyor.

12 EYLÜL REJİMİNİ NİYE DEĞİŞTİREMİYORLAR?

Burjuva partilerinden hiçbirinin, tek başına yahut elbirliği ile, 12 Eylül Rejimi'ni değiştiremiyor olmasının bu partilerin niyetsizliği ile açıklamak mümkün değildir. En azından Erdoğan daha Anayasa değişmeden her gün yeni bir Anayasal suç işleyerek fiili bir başkanlık rejimi kurmaya heves etmektedir. Seçim döneminin başından beri de "bana 400 vekil verin, 400 olmasa 330 da yeter" şeklinde meydan meydan dolaşmaktadır. Davutoğlu AKP'si ise Demirtaş'ın "seni de biz kurtaracağız" demesini mümkün kılabilecek bir peşpayelik içinde başkanlık sistemi propagandası yapmaktadır. Muhalefet partileri de 2010 durumundaki pozisyonlarında değillerdir. 2011 seçimlerinden sonra kurulan Anayasa komisyonunu hiçbiri terk etmedi. Bugünkü seçim bildirgelerine bakıldığında yine Anayasa değişikliği talebi başköşede yer almaktadır.

Bugünkü durumda AKP, CHP ve MHP arasındaki rekabet ortak bir Anayasa yapımını bugün iyice imkansız kılsa da söz konusu rekabetin düzen güçlerinin Anayasa'yı değiştirememesinin bir nedeni değil sonuçtur. Zira geçmişte partiler arası rekabet bu boyutta değildi. Hatta özellikle 1999-2004 arası dönemde rüzgârlar Avrupa Birliği yönünde eserken ve tüm partiler 28 Şubatçıların kılıcı altından geçip Amerika'ya biat yeminleri ederken de böyle bir Anayasa'yı yapmak mümkün olmadı.

12 Eylül Rejiminin değişmesini engelleyen çok daha esaslı nedenler vardır. Herşeyden önce Türkiye Cumhuriyeti meclisten ibaret değildir. Meclis bürokratik devlet aygıtının en önemli parçası bile değildir. 12 Eylül Rejimi devleti yeniden yapılandıran Milli Güvenlik Kurulu'ndan özel yetkili mahkemelerine tüm bürokratik kurumlara haddinden fazla yetkiler tanıdı. Bu yetkileri geri alacak yahut bürokrasiyi seçilmiş bir sultan taslağının denetimine sokmak en başta bu devlet bürokrasisinin direnci ve çelmeleriyle karşılaşacaktır. 2002'den bu yana yaşananlar Balyoz Seminerleri, huzursuz olan genç subaylar, Anayasa Mahkemesi'nin AKP'ye kapatma davası açması, esas olarak bu direncin ürünüdür. AKP'nin başlangıçta Amerika'nın desteğini alarak bu direnci kırmayı başardığı söylenebilir. Ama orduya yönelik bu itibarsızlaştırma operasyonunun sonucunda evdeki hesap çarşıya uymamış bu sefer de yine 12 Eylül Rejimi'nden nemalananlar ve onların bürokrasidedeki uzantıları tarafından başka bir hamle yapılmış bu sefer de Hakan Fidan'ın oluşturulmak istenmesinden 17 Aralık yolsuzluk operasyonlarına uzanan süreç başlamıştır. Erdoğan'ın bu hamleyi savuşturması ise ancak orduyla ilişkili kurumları güçlendirerek mümkün olmuştur. Tüm bu mücadelelerin sonunda gelinen noktada, rejimi değiştirmek için yola çıkan Erdoğan ayakta kalmak için 12 Eylül kurumlarının tümüne teslim olmuştur.

Rejimin sadece kurumları değil aynı zamanda düzenlemeleri de 12 Eylül'ün tanımlayıcı özelliklerini değiştirmeleri mümkün değildir. Sadece seçim barajı bile buna örnek verilebilir. Türkiye'de yüzde on seçim barajı olmadığı takdirde geçelim tek partiyi iki partinin dahi birlikte Anayasayı değiştirebilecek bir çoğunluğa ulaşması mümkün değildir. Dolayısıyla Anayasa'yı değiştirmek için güç sahibi olmak ve bu gücü korumak isteyen bir siyasi partinin, AKP örneğinde olduğu gibi, 12 Eylül rejiminin bu en gerici özelliğine sahip çıkması gerekir. Bu da daha baştan rejimin değiştirilememesi anlamına gelir.

12 Eylül Rejimi, öncesindeki 1961 ve 1924 rejimleri gibi, sadece bürokratik bir örgütlenme ve mevzuatlar yaratmakla kalmamış aynı zamanda siyasi partilerin önüne çok katı kısıtlamalar koymuştur. Anayasa'nın değiştirilmesi teklifi dahi edilemez ilk üç maddesini hıtlamak yeterlidir. 12 Eylül Rejimi bu maddelerle Kürtleri inkâr eden bir Türk şovenezmi temelinde bir rejim örmüştür. Bu temelleri kabul etmeyen partilerin başının üzerinde ise Siyasi Partiler Kanunu'nun kılıcı sallanmaktadır. Hâlbuki bu üç maddede cisimleşmiş Türk şovenezmi yaşadığımız toprakları, en azından Kürtler örneğinde, bu Anayasa ile yönetilmez kılan temel etmenlerden biridir. Başka bir deyişle Kürt düşmanlığı üzerine kurulmuş bir rejimi, Türk şovenezminin koyduğu yasalar çerçevesinde değiştirmek mümkün değildir.

BURJUVA SİYASETİNİN AÇMAZI

Düzen partilerinin 12 Eylül Rejimini değiştirememesinin nedenlerini bu şekilde sıralamak mümkündür. Ancak söz konusu sorun sadece Türkiye somutunda yaşanan bir sorun değil burjuva siyasetinin açmazlarına işaret eden genel bir sorundur. Zira hiçbir rejimi o rejimin koyduğu yasaklara bağlı kalarak değiştirmek mümkün değildir. Rejimi değiştirmek için önceki rejimin yasalarını hiçe saymak gerekir. Başka bir deyişle rejim değişikliği ancak yasaklama ve kısıtlamadan uzak bir şekilde oluşturulan kurucu meclisler tarafından gerçekleştirilebilir. Yasaların içinde mücadele etmek için kurulmuş bur-